

УМРБОҚИЙ ҚҰШИҚЛАР

Mashxur құшиқлар тұплами

«ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА
АКЦИЯДОРЛИК КОМПАНИЯСИ
БОШ ТАҲРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ — 2002

Тўплаб, нашрга тайёровчи ЭРГАШ ОЧИЛОВ, филология
фанлари номзоди

Умрбоқий қўшиқлар: Машҳур қўшиқлар тўплами /
Нашрга тайёровчи, тўпловчи Э. Очилов. — Т.: «Шарқ»,
2002— 224 б.

Асрлар давомида ҳалқ ҳофизлари томонидан севиб куйлаб келинган ва ҳозирги кунда ҳам авж пардаларда янграёттан кўплаб умрбоқий қўшиқларимиз борки, улар ўзбек миллий қўшиқчилигининг олтин фондидан жой олган. Ҳалқ орзуармонларининг ифодаси бўлган бу қўшиқларга ҳар бир замоннинг ўз талаби, ҳар бир авлоднинг ўз эҳтиёжи бўлади.

Мумтоз қўшиқларга муҳаббат ҳеч қачон сўнмаган. Ҳозирги кунда ҳам хонандаларимиз мумтоз қўшиқларга тез-тез мурожаат қиласоқдалар, баъзан уларни замонавийлаштириб, эстрада йўлида куйламоқдалар. Бу бежиз эмас. Зоро, санъят бўstonига кириб келган ҳар бир ёш хонанданинг ҳам улуғ салафлари «панжасига панжа» ургиси, улар маромига етказиб куйлаган мумтоз қўшиқларни ижро эттиси келади. Лекин бу қўшиқларнинг ишончли ва мукаммал матнини излаб топиш улар учун ҳамиша ҳам осон кечавермайди. Бу ишда адабиётчилар ёрдамга келиши керак. Умрбоқий мумтоз қўшиқлар матнидан сараланган ушбу тўплам ана шу эзгу ният натижаси ўлароқ вужудга келди. У нафақат мумтоз қўшиқларга ихlos қўйган санъаткорларимизга, балки бутун қўшиқсевар ҳалқимизга муносиб тухфа бўлади, деб ўйлаймиз.

ББК 84(5У)5

© «Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси
Бош таҳририяти, 2002 й.

Атоий

Ўлтуур эрди мени ҳижрон хаёлинг бўлмаса,
Ё умиди давлати васли висолинг бўлмаса.

Ою кун зарра муориз¹ бўлғай эрди юзунга,
Мўъжизи ҳусну малоҳат зулфу холинг бўлмаса.

Севмагай эрди киши оламда сендин ўзгани,
Гар вафо қилмоқта ошиқقا ўсолинг бўлмаса.

Эй жамолинг хусрави² сайёра ҳусн афлокида³,
Тенгридин тун-кун тиларменким, заволинг бўлмаса!

Бехабар бўлса малак, кўргач сени инсон бикин⁴,
Не ажаб, маҳшарда ҳам сўруқ-саволинг бўлмаса.

Одамийлиқдин эмаским, ул паридин айрилиб,
Бу тириклиқдин, кўнгул, гар инфиолинг⁵ бўлмаса.

Қилу қолингдин⁶, Атоий, маърифат тутма умид,
Ул оғиз, белинг хаёли бирла холинг бўлмаса.

¹ М у о р и з — мухолиф, қарши турувчи, тортишувчи.

² Х у с р а в — шоҳ, султон. Бу ерда: қуёш.

³ А ф л о к — фалак, осмон.

⁴ Б и к и н — каби.

⁵ И н ф и о л — шармандалик, хижолат, уят, ҳаё.

⁶ Қ и л у қ о л — айтишув, мубоҳаса, тортишув.

* * *

Гардуңдин¹ ўтар нолайи зорим кечаларда,
Билмас, нетай, ул моҳ узорим² кечаларда.

Захра³ ёрилур дарди фироқинда кўнгулдин,
Оҳеки, чиқар ўқ киби ёрим кечаларда.

Йўқтур ғаму ранжу аламу қайғудин ўзга
Ҳажрингда менинг ҳамдаму ёрим кечаларда.

Оғзи дамидур шому саҳар нуқлу⁴ шаробим,
Лаъли ғамидур дафъи хуморим кечаларда.

Ҳижрон черики⁵, баски, урур жонға шабихун⁶,
Дунёни тутар гарду губорим кечаларда.

Ёд айласам ул шўхи қароқчи қора кўзни,
Қолмас, нетайин, сабру қарорим кечаларда.

Зулфи ғамидин ўлсам Атоий бикин, элга
Бўлғусидурур ёр мазорим кечаларда.

¹ Г а р д у н — дунё, олам; фалак, осмон.

² У з о р — юз, чехра, рухсор.

³ Ё р и м — бу ерда: ярим.

⁴ З а ҳ р а — ўт, сафро.

⁵ Н у қ, л — газак.

⁶ Ч е р и к — қўшин, лашкар.

⁷ Ш а б и ҳ у н — кечаси тўсатдан қилинадиган ҳужум; горат, талон-торож.

Лутфий

Жамолу ҳуснунгта сўз ийқ, вафо керак бўлса,
Мени худ ўлтурадурсан, раво керак бўлса.

Кўнгул чу билмайин ўз ҳаддини — сени севди,
Балою фусса била мубтало керак бўлса.

Жафони жонима оз қилки, ногаҳон бир кун
Жафо тутанса, нетарсен, жафо керак бўлса?!

Кўнгулни ўзгага бергил, демангки, мушкилдур,
Жаҳонда сиз киби бир дилрабо керак бўлса.

Кишиким ўз жонифа қасд этар, сени севсун,
Даги¹ эшикингта келсун, бало керак — бўлса!

Жамолу жоҳ² элидин юз фароғатим бордур,
Ўрамунг³ ити менга ошно керак бўлса.

Ўқу бу Лутфийи мунглук ниёзномасини⁴,
Савобу алқишу юз минг дуо керак бўлса.

¹ Дағи (дағи) — яна, тагин; ҳам, ҳамда.

² Жоҳ — мансаб, амал, мартаба; давлат, бойлик; буюклиқ, шон-шараф, эътибор.

³ Ўрам — кўча, кўй, маҳалла.

⁴ Ниёзнома — илтимоснома, илтижонома.

* * *

Жоним чиқадур дард ила, жононима айтинг,
Мен хаста гадо ҳолини сultonима айтинг.

Ўртамагу кўз ёшию ўлмактуур ишим,
Бу қиссани ул шамъи шабистонима¹ айтинг.

Қат-қат юрагим боғлади қон ғунча менгизлиқ²,
Бу дарди дилимни гули ҳандонима айтинг.

Қон ёшим эрур юз уза юлдуз киби сонсиз,
Ул кўзлари чўлпон, маҳи тобонима³ айтинг.

Лутфийи дилафгор⁴ тилар ҳажр элидин дод,
Аҳволини у бегимау хонима айтинг.

¹ Ш а мъ и ш а б и с т о н — уйни ёритувчи шамъ, яъни маҳбуба.

² М е н г и з л и қ — бу ерда: каби, сингари.

³ М а ҳ и т о б о н — тўлин ой; бу ерда: маҳбуба.

⁴ Д и л а ф г о р — дили хаста, кўнгли вайрон.

* * *

Жамолинг шамъина парвона келдим,
Фироқ ўтина ёна-ёна келдим.

Фироқинг зулмидин дод¹ истамакка,
Сенингтек нозанин султона келдим.

Пари рухсора, сентек дилрабони
Кўройин деб, мени девона келдим.

Лабингдин сўргали келдим табуқда²,
Хизртек³ чашмаи ҳайвона⁴ келдим.

Юзунгнинг ҳажридин жонимға еттим,
Анинг учун сенингтек жона келдим.

Қошинг ёсин⁵ кўруб, ийд⁶ ойидир деб,
Қошингда Лутфийдек қурбона келдим.

¹ Д о д — бу ерда: инсоф, адолат.

² Т а б у қ — бўйсуниш, сажда қилиш; ҳузур, хизмат.

³ Х и з р — мангалик чашмасини излаб топган ва оби ҳаётдан ичиб, абадий ҳаётта ноил бўлган пайғамбар.

⁴ Ч а ш м а и ҳ а й в о н — Хизр топган оби ҳаёт чашмаси.

⁵ Ё — ёй, к а м о н ; қошнинг қайрилмалиги унга нисбат берилади.

⁶ И й д — ҳайит, байрам.

* * *

Кўкарди чаман, гулъузорим қани?
Сиҳи сарв¹ бўйлуқ нигорим қани?

Топибдур буқун васли гул андалиб²,
Дариғо³, менинг навбаҳорим қани?

Эшикингда тупроқ бўлдум vale
Демадингким, ул хоксорим⁴ қани?

Сенинг аҳди ҳуснунгда йўқ менда сабр,
Менинг ул бурунқи қарорим қани?

Эришур дебон қилма Лутфийға қаҳр,
Бу ишда, бегим, ихтиёrim қани?!

¹ Сиҳи сарв — тик ва баланд сарв; чиройли, ёш сарв. Бу ерда: сиҳи — рост, баланд; сарв — тик ўсадиган хушқомат дарахт. Мумтоз шеъриятда матъшуқанинг қомати сарвга ўхшатиласи.

² А н д а л и б — булбул.

³ Да р иғ — афсус, надомат; қизғаниш, аяш, кўз қиймаслик.

⁴ Х о к с о р — хор, эътиборсиз, бечора.

* * *

Қайдин дөғи күрдүм мен ўшул күзи қарони,
Куч бирла кетурди бу күнгүл бошға балони.

Бу хомтамаъ күнглүм агар бўлмаса мажнун¹,
Сен сиймбадандинму² тилар эрди вафони?

Дардимға қилур чора табассум била лаълинг,
Исо³ қани ўрганса бу «Қонун»у «Шифо»ни!⁴

Бир қил учини минг ёрайин сўзи қошинда,
Касб этсам агар кун юзудин зарра сафони.

Бўлгай асари баҳт, дағи толеъи масъуд⁵,
Гар ҳафтада бир кўрсам ўшул моҳлиқони⁶.

Беважҳ, чиқар кун юзи давринда уёлмас,
Бир йўли ўшал хира кейин солди ҳаёни.

Гар бўлса эди зарра вужуд оғзида пайдо,
Лутфий қачон андиша қилур эрди фанони?⁷

¹ М а ж н у н — бу ерда: жинни, ақддан озган, эси паст.

² С и й м б а д а н — оқ бадан; хушрӯй, зебо.

³ И с о — Исо пайғамбар. У кишининг қўллари теккан — силаган ўликка жон кирав эди. Шунинг учун ҳам у зот ал-масиҳ — силовчи деб улугланган.

⁴ Бу ерда Абу Али ибн Синонинг «Ал-Қонун фи-т-тиб» ва «Китоб-уш-шифо» асарлари кўзда тутилмоқда.

⁵ М а с т ү д — баҳтли, саодатли.

⁶ М о ҳ л и қ о — ой юзли.

⁷ Ф а н о — йўқ бўлиш, ўлиш, бақосизлик; тасаввуф йўлига кириш, ўзни унутиш, ўзлиқдан кечиш.

Хофиз Хоразмий

Ой юзунгта жон била то бандаман,
Мехри равшандил бикин тобандаман¹.

Кўргали юзунг гулистонин қўзум
Завқ бирла гул бикин пурхандаман².

Гулни ўҳшатғали ол³ энгларингта⁴,
Бу жиҳаттин лолатак шармандаман.

Пойбўсунг⁵ даст бергали⁶ манга,
Топтим, эй жон, давлати поянда⁷ ман.

Жонни бердим бир йўли йўлингда, лек
Ишқинг ила то қиёмат зиндаман⁸.

Ман санга жон бирла ошиқман vale
Сан, нигоро, қандасан, ман қандаман?

Сан шаҳаншоҳи замонсан ҳусн ила,
Хофизи бечоратак ман бандаман.

¹ Т о б а н д а — нур сочувчи, дурахшон.

² П у р х а н д а — шод, қувноқ, хандон.

³ О л — қизил.

⁴ Э н г — юз, чехра.

⁵ П о й б ў с — оёкни ўпиш.

⁶ Д а с т б е р м о қ — ҳосил бўлмоқ, мұяссар бўлмоқ.

⁷ П о я н д а — барқарор.

⁸ З и н д а — тирик, ҳаёт.

Низомий Ганжавий

Мен ошиқман гўзал юзга, юзи ойга солур ғавғо,
Не юздир? Юзлари дилбар. Не дилбар? Дилбари зебо.

Агарда кўрмасам юзин бўлур икки кўзим чашма,
Не чашма? Чашмаи дур ул. Не дурдир? Марварид
аъло.

Хиром этса агар боғда, бўлур ҳар ёнда минг фул-фул,
Не фулгул? Фулгули булбул. Не булбул? Булбули шайдо.

Хаёлим бор дилимда — ғам ила ҳамдам хаёлдир ул.
Не ҳамдам? Ҳамдами маҳрам. Не маҳрам? Маҳрами
жоно.

Нигоримда гўзаллик кўп, яна зулфида хушбўйлик.
Не хушбўй? Хушбўйи анбар. Не анбар? Анбари соро.

Низомий, дилбар ишқинда керақдир сенга бир шарбат.
Не шарбат? Шарбати қотил. Не қотил? Қотили бурро.

(Шоислом Шомуҳамедов таржимаси)

Ҳофиз Шерозий

Чолғучи, айлагил наво янги ва янги, хилма-хил,
Изла шароб дилкушо янги ва янги, хилма-хил.

Кўнглинг очувчи ёр ила, хилват ўтур нигор ила
Бўса-ла ком этиб раво, янги ва янги, хилма-хил.

Сенга тилак бўлурми ром, кўттармасанг қадаҳ мудом,
Ёди-ла майни ич расо, янги ва янги, хилма-хил.

Нима қилса гўзал пари, қилгуси мен учун бари,
Ранг ила ўсмаву хино янги ва янги, хилма-хил.

Тонг ели, эссанг ҳар қачон, гар ўша дилбарим томон,
Ҳофизнинг арзин эт адo янги ва янги, хилма-хил.

(Хуршид таржимаси)

* * *

Қайси уйнинг шамъидир у, қайси жойда хонаси?
Ўртади жонни, сўранг, кимнинг эрур жононаси?

Бу замон дину дилимни хонавайрон айлади;
Билмадим, кимнинг эрур у мунису ҳамхонаси?

Лабларининг бодаси ҳаргиз лабимдан кетмасун,
Кимга сўз бермиш вафодан, май тўла паймонаси?

Ул саодат шамъининг базми эрур кимга насиб?
Сиз, худо ҳаққи, сўранг, кимдур унинг парвонаси?

Ҳар киши афсун билан тортмоқчи, аммо билмадик:
Тортадур нозик дилин кимнинг қизиқ афсонаси?

Ё Раб, ул ой юзли, юлдуз чеҳрали олий нишон,
Қайси коннинг гавҳари, кимнинг эрур дурдонаси?

Қилди ичмасдан лабининг бодаси дилни хароб,
Кимга улфат, ким эрур ҳамкоса, ҳампаймонаси?

«Оҳким, Ҳофиз дили девонадир сансиз», — дедим.
Шўх табассум бирла: «Бу кимнинг, — деди, —
девонаси?»

(Чустий таржимаси)

Алишер Навоий

Кўргали ҳуснунгни зору мубтало бўлдум санга,
Не балолиғ кун эдиким, ошно бўлдум санга.

Ҳар неча дедимки, кун-кундин узай сендин кўнгул,
Ваҳки, кун-кундин батаррак мубтало бўлдум санга.

Мен қачон дедим вафо қылғил манга, зулм айладинг,
Сен қачон дединг фидо бўлғил манго, бўлдум санга.

Қай парипайкарга дерсен — телба бўлдунг бу сифат,
Эй парипайкар, не қилсанг қил манго, бўлдум санга.

Эй кўнгул, тарки насиҳат айладим — аввора бўл,
Юз бало етмаски, мен ҳам бир бало бўлдум санга.

Жоми Жам¹ бирла Хизр суйи² насибимдур мудом,
Соқиё, то тарки жоҳ айлаб, гадо бўлдум санга.

Фусса чангидин навое топмадим ушшоқ³ аро,
То Навоийдек асиру бенаво бўлдум санга.

¹ Ж о м и Ж а м — афсонавий подшоҳ Жамшиднинг қадаҳи — у бутун жаҳонни ўзида акс эттирас эмиш; умуман, май қадаҳига ишора.

² Х и з р с у й и — оби ҳаёт.

³ У ш ш о қ — ошиқлар.

* * *

Не наво соз айлагай булбул гулистандин жудо,
Айламас тўти такаллум¹ шаккаристондин жудо.

Ул қуёш ҳажринда, қўрқармен, фалакни ўртагай —
Хар шарореким², бўлур бу ўтлуғ афғондин³ жудо.

Дема, ҳижронимда чекмайсен фифону нола кўп,
Жисм айларму фифон бўлған нафас жондин жудо?

Ҳажр ўлумдин талх⁴ эмиш, мундин сўнг, эй гардун,
мени
Айлагил жондин жудо, қилғунча жонондин жудо!

Бўлса юз минг жоним, ол, эй ҳажр, лекин қилмагил
Ёрни мендин жудо ёхуд мени ондин жудо.

Васл аро парвона⁵ ўртанди ҳамоно билдиким,
Қилғудекдур субҳ⁶ ани шамъи шабистондин жудо.

Бир эясиз⁷ ит бўлуб эрди Навоий ёрсиз,
Бўлмасун, ё Рабки, ҳаргиз банда султондин жудо.

¹ Т а к а л л у м — сўз, нутқ.

² Ш а р о р — учқун, аланга.

³ А ф ғ о н — фифонлар, фарёдлар, нолалар; овоз, садо, жаранг, бонгр.

⁴ Т а л х — аччик, ёмон.

⁵ П а р в о н а — кечаси чироқ ёки шамъ атрофида айланиб, ўзини унга урадиган ҳашарот.

⁶ С у б ҳ — тонг, тонг пайти.

⁷ Э я — эга.

* * *

Хусни ортар юзда зулфин анбарафшон¹ айлагач,
Шамъ равшанроқ бўлур торин паришон айлагач.

Юзни гуллардин безабму бизни қурбон айладинг.
Ё юзунгта тегди қонлар бизни қурбон айлагач?

Тиф ила пайконларинг² етти кўнгул бўлғоч хароб,
Сув қуюб, тухм эктинг, ул кишварни³ вайрон айлагач.

Қон эмаским, ёпти гулгун⁴ ҳулла⁵ жаннат хозини⁶
Ишқ мақтулин⁷ шаҳид⁸ айларда урён⁹ айлагач.

Ошкор айлаб юзин, кўзумни ҳайрон айлади,
Ёшурун одди кўнгул, кўзумни ҳайрон айлагач.

Жонга қўйғач нақди ишқинг қилди кўнглумни ҳалок,
Ўлтуур махрамни¹⁰ сulton ганж¹¹ пинҳон айлагач.

Эй Навоий, ишқ агар кўнглунгни мажруҳ этмади,
Бас недурким, қон келур оғзингдин афғон айлагач?!

¹ А н б а р а ф ш о н — анбар сочувчи, хуш бўй таратувчи.

² П а й к о н — камон ўқининг учидаги учлик темир; найзанинг ўткир учи.

³ К и ш в а р — мамлакат, ўлка, вилоят; иқлим.

⁴ Г у л г у н — гулранг, пуштиранг, қизил.

⁵ Ҳ, у л л а — либос, кийим; нафис матодан тикилган кийим.

⁶ Ҳ о з и н — хазиначи, қўриқчи.

⁷ М а қ т у л — қатл қилинган, ўлдирилган.

⁸ Ш а ҳ и д — қурбон.

⁹ У р ё н — яланюч.

¹⁰ М а ҳ р а м — сирдош, улфат, ҳамдам.

¹¹ Г а н ж — хазина, бойлик; нақд олтин, кумуш.

* * *

Кўзунг не бало қаро бўлуптур
Ким, жонға қаро бало бўлуптур.

Мажмуъи давони дард қилди
Дардингки, манга даво бўлуптур.

Ишқ ичра анинг фидоси юз жон,
Ҳар жонки, санга фидо бўлуптур.

Бегона бўлуптур ошнодин,
Бегонаға ошно бўлуптур.

То қилди юзунг ҳавоси жоним,
Юз сари анга ҳаво¹ бўлуптур.

Боқий топар улки, бўлди фоний²,
Рахравга³ бақо фано бўлуптур.

То тузди Навоий ояти ишқ,
Ишқ аҳли аро наво бўлуптур.

¹ Бу байтда ҳаво сўзи биринчи мисрада — майл, орзу, иккинчи мисрада — парвоз маъносида келаяпти.

² Бу байт тасаввуфий мазмунда бўлиб, ишқ йўлида фано бўлмаган, яъни ўзидан кечмаган бақога — илоҳий ишққа муюссар бўлмайди, деган мазмунни ўзида ифодалаган.

³ Р а ҳ р а в — йўловчи; бу ерда: солик, мурид.

* * *

Ёр борди-ю, кўнглумда аниң нози қолиптур,
Андоқки, қулогим тўла овози қолиптур.

Кўз хонасини қилди барандохта¹ бу ашк²,
Кўз борди vale хонабарандози³ қолиптур.

Кўнглум қуши то сунбулунгуз⁴ домига⁵ тушти,
Булбул киби ҳар гул сори парвози қолиптур.

Ул қуш сафар айлаб, не тараф⁶ гулбунин⁷ очқай
Ким, боғ аро бир сарви сарафрози⁸ қолиптур.

Мен ишқ румузин⁹ демай ўлдум, сафар этким,
Фарҳод ила Мажнуннинг ўкуш¹⁰ рози қолиптур.

Тақлид қилиб кўнглума ишқ аҳли чекар ох,
Ул борди-ю, эл ичра саровози¹¹ қолиптур.

Хижрону висолин кўпу оз дема, Навоий,
Юз шукр, деким, кўпи бориб, ози қолиптур.

¹ Б а р а н д о х т а — вайрон, қулаган, соврилган, қўпорилган.

² А ш к — кўз ёши.

³ Х о н а б а р а н д о з — уйни бошига кўтарувчи, уйини совурувчи.

⁴ С у н б у л — бу ерда: маъшшуқанинг сочи.

⁵ Д о м — тузоқ, тўр.

⁶ Т а р а б — хурсандлик, шодлик, айшу ишрат.

⁷ Г у л б у н — садбарг гулининг буттаси.

⁸ С а р а ф р о з — юксак, баланд; хурсанд, мағрур.

⁹ Р у м у з — рамз; имо, ишрат.

¹⁰ Ў к у ш — кўп, анча, талай.

¹¹ С а р о в о з — овоза.

* * *

Навбаҳор айёми бўлмиш, мен диёру ёрсиз,
Булбул ўлғандек хазон фасли гулу гулзорсиз.

Гоҳ сарв узра, гаҳе гул узра булбул нағмасоз¹,
Ваҳки, меммен гунгу лол ул сарви гулрухсорсиз.

Тонг эмастур гар диёру ёрсиз озурдамен²
Ким, эмас булбул гулу гулзорсиз, озорсиз.

Равза³ ашжори⁴ ўтундур, гуллари жонимға ўт,
Мумкин ўлса анда бўлмоғлиғ даме дилдорсиз.

Май чу⁵ бердинг, зулф ила банд эт мени, эй мурбача⁶
Ким, хуш эрмас мүғ⁷ била ичмак қадаҳ зуниорсиз⁸.

Топмадуқ гулранг жоме бехумор, эй боғбон,
Ваҳки, бу гулшан аро гул битмас эрмиш хорсиз⁹.

Аҳди зухд¹⁰ ичра Навоий топмади мақсадқа йўл,
Вақтингизни хуш тутунг, эй жамъким¹¹, хамморсиз¹².

¹ Н а ф м а с о з — чолғучи, куйловчи, созанда.

² О з у р д а — озор чеккан, ранжиган, хафа бўлган.

³ Р а в з а — бу ерда: жанинат.

⁴ А ш ж о р — дараҳтлар.

⁵ Ч у (ч у н) — ки, чунки; агар; вақтики; ўхшаш, монаңд.

⁶ М уғ б а ч а — муғлар, яъни оташпарастлар хизматидаги бола;
мажозан (кўчма маънода): соқий, маъшуқа.

⁷ М уғ — оташпараст, оташпарастлар руҳонийси; мажозан:
майфуруш.

⁸ З у н и о р — христианлар белига боғлайдиган чилвир, белбог;
бут, ўзига сифинтирувчи, тортувчи.

⁹ Х о р — тикан.

¹⁰ З у ҳ д — дунёдан воз кечиб, тоат-ибодат билан шугулланиш,
тақводорлик, парҳезкорлик, порсолик.

¹¹ Ж а мъ — бу ерда: гуруҳ, жамоат.

¹² Х а м м о р — майхўр, ичкилиқка берилган.

* * *

Ёрдин айру кўнгул мулкедуур султони йўқ,
Мулким султони йўқ, жисмедуурким, жони йўқ.

Жисмдин жонсиз не ҳосил, эй мусулмонларким, ул
Бир қора туфроғдекдурким, гулу райҳони йўқ.

Бир қора туфроғким, йўқтур гулу райҳон анга,
Ул қоронғу кечадекдурким, маҳи тобони йўқ.

Ул қоронғу кечаким, йўқтур маҳи тобон анга,
Зулматедурким, анинг сарчашмаи ҳайвони йўқ¹.

Зулматеким, чашмаи ҳайвони онинг бўлмағай,
Дўзахедурким, ёнида равзай ризвони² йўқ.

Дўзахеким, равзай ризвондин ўлғай ноумид,
Бир хуморедурки, анда мастиғ имкони йўқ.

Эй Навоий, бор анга мундоқ уқубатларки, бор
Ҳажрдин дардию, лекин васлдин дармони йўқ.

¹ Афсонага кўра чашмаи ҳайвон, яъни оби ҳаёт чашмаси ер остидаги қоронғулик — зулматда сақланади.

² Р а в з а и р и з в о н — жаннат боғлари.

* * *

Қаро кўзум, келу, мардумлур¹ эмди фан² қилғил,
Кўзум қаросида мардум³ киби ватан қилғил.

Юзунг гулига қўнгул равзасин⁴ яса гулшан,
Қадинг ниҳолиға жон гулшанин чаман қилғил.

Таковарингға⁵ бағир қонидин ҳино боғла,
Итингта ғамзада⁶ жон риштасин расан⁷ қилғил.

Фироқ тогида топилса туфроғим, эй чарх⁸,
Хамир этиб, яна ул тоғда Кўҳқан⁹ қилғил.

Юзунг висолиға етсун, десанг, кўнгумларни,
Сочингни боштин-аёғ чин ила шикан¹⁰ қилғил.

Ҳазон сипоҳига¹¹, эй боғбон, эмас монеъ,
Бу боғ томида гар игнадин тикан қилғил.

Юзида терни кўруб ўлсам, эй рафиқ¹², мени
Гулоб¹³ ила юву гул баргидин кафанд қилғил.

Навоий анжумани¹⁴ шавқ жон аро тузсанг,
Анинг бошорлиғ¹⁵ ўқин шамъи анжуман қилғил.

¹ М а р д у м л и f — одамийлик, инсонийлик.

² Ф а н — бу ерда: қасб, ҳунар; мақсад.

³ М а р д у м — кўз қораҷиғи, кўз қораси; одам, инсон.

⁴ Р а в з а — бу ерда: боғ.

⁵ Т а к о в а р — йўрға от.

⁶ Ғ а м з а д а — ғамгин, қайғули.

⁷ Р и ш т а — ип; тор; томир. Р а с а н — арқон, ип.

⁸ Ч а р х — фалак, осмон; гардиш; давр, замон.

⁹ К ў ҳ к а н — тоғ қазувчи; Фарҳоднинг лақаби.

¹⁰ Ч и н и л а ш и к а н — ҳалқа ва жингалак; печу тоб.

¹¹ С и п о х — аскар, қўшин, лашқар.

¹² Р а ф и қ — дўст; ҳамроҳ; маҳбуба; ҳамдард.

¹³ Г у л о б — гул суви, атиргул япроқларидан олинадиган
күшбўй ичимлик; кўз ёши.

¹⁴ А н ж у м а н — мажлис, йигин, маърака.

¹⁵ Б о ш о ф л и f — ўтқир учли, ўтқир тифли.

* * *

Баҳор бўлдию гул майли қилмади кўнглум,
Очилди фунчаю лекин очилмади кўнглум.

Юзунг хаёли ила вола¹ эрдим андоқким:
Баҳор бўлдию гул майли қилмади кўнглум.

Гум² ўлди боғда оғзинг хаёлидин, юз ваҳ
Ки, фунчалар ора истаб, топилмади кўнглум.

Кўзумда жилва қилиб, кўнглум олмоқ, истади гул,
Итинг изича ани кўзга илмади кўнглум.

Юзунг назорасида³ маству маҳв⁴ эди, яъни
Ки, гул чоғида замоне ойилмади⁵ кўнглум.

Замона гулбунида ғунчадекдур эл кўнгли,
Аларға, шукрки, боре қотилмади⁶ кўнглум.

Навоий, фунча тилаб, кўнглум оғзин этти ҳавас,
Агарчи топмади, лекин ёнгилмади⁷ кўнглум.

¹ В о л а — мағтун, шайдо.

² Г у м — йўқолиш, ғойиб.

³ Н а з о р а — қарааш, назар солиш, томоша қилиш.

⁴ М а ҳ в — йўқолиш, йўқотиш.

⁵ О и л м а д и — айрилмади.

⁶ Қ о т и л м а д и — қўшилмади.

⁷ Ё н г и л м а д и — умидини узмади.

* * *

Тун оқшом бўлдию келмас менинг шамъи шабистоним,
Бу андух¹ ўтидин ҳар дам қуяр парвонадек жоним.

Не ғам, кўргузса кўксум порасин чоки гирибоним²,
Кўрунмас бўлса кўксим ёрасидин доғи пинҳоним.

Фамидин дурри макнундек³, сиришким⁴ оқті
Жайхундек⁵,
Музайян⁶ қилди гардундек жаҳонни ашки ғалтоним⁷.

Фалак⁸ ҳам тўлди кавқабдин⁹, қуёш ҳам тушти
ашҳабдин¹⁰,
Келиб тушмас бу маркабдин¹¹ менинг хуршиди
раҳшоним¹².

Жаҳонни зулмат этти чаҳ¹³, бу зулмат ичра ўлгум, вах,
Манга бўлсанг не Хизри раҳ¹⁴, етиб, эй оби ҳайвоним.

Дема, кўқтин қуёш кетмиш, фалакка тийралик¹⁵ етмиш,
Ул ой ҳажрида тор¹⁶ этмиш фалакни дуди¹⁷ афроним.

Навоий киби ҳижрондин, бу оқшом ўлдум афрондин,
Фамим йўқ бўйла¹⁸ юз жондин, етиб гар келса жононим.

¹ А н д у ҳ — ғам, алам, қайғу, дард, ранж.

² Г и р и б о н — ёқа.

³ Д у р р и м а к н у н — садаф ичидаги дур.

⁴ С и р и ш к — қатра, кўз ёши.

⁵ Ж а й х у н — Амударё.

⁶ М у з а й я н — зийнатланган, безанган.

⁷ Ф а л т о н — думалоқ.

⁸ Ф а л а к — осмон, кўқ.

⁹ К а в қ а б — юлдуз, сайёра.

¹⁰ А ш ҳ а б — оқ, оқиш бўз от.

¹¹ М а р к а б — улов; от, тия каби миниладиган ҳайвон.

¹² Р а х ш о н — ялтироқ, порлок, жилваланувчи.

¹³ Ч а ҳ — чуқур, қудук, зиндон.

¹⁴ Р а ҳ — ўйл, из. Х и з р и р а ҳ — раҳнамо.

¹⁵ Т и й р а л и к — коронгулик; хиралик.

¹⁶ Т о р — бу ерда: коронғу.

¹⁷ Д у ҳ а — тутун; оҳ, оҳу нола.

¹⁸ Б ў й л а — бунақа, бу каби, бу хил, бундай, шунчалик.

* * *

Мехр кўп кўргуздум, аммо меҳрибоне топмадим,
Жон басе¹ қилдим фидо, оромижоне топмадим.

Фам била жонимға еттим, ғамгусоре² кўрмадим,
Ҳажр ила дилхаста³ бўлдум, дилситоне⁴ топмадим.

Ишқ аро юз минг маломат ўқиға бўлдум нишон,
Бир камонабрўда⁵ тузлуқдин⁶ нишоне топмадим.

Кўнглум ичра сарв ўқдур, фунча — пайкон, гул —
тикон,
Даҳр⁷ боғи ичра мундоқ гулситоне топмадим.

Хусн мулки ичра сендек шоҳи золим кўрмадим,
Ишқ кўйида ўзумдек нотавоне топмадим.

Кўб ўқудум Вомиқу Фарҳоду Мажнун қиссасин,
Ўз ишимдин булъажаброқ⁸ достоне топмадим.

Табъ ганжидин маони⁹ хурдасин¹⁰, юз қатла ҳайф
Ким, нисор этмакка шоҳи хурдадоне¹¹ топмадим.

Ул амон¹² ичинда бўлсун, эй Навоий, гарчи мен
Бир замон ишқида меҳнатдин амоне топмадим.

¹ Б а с е — кўп, бениҳоя, шу қадар; аксари.

² Ф а м г у с о р — ғамдән ҳалос қилувчи, кўнгил очувчи.

³ Д и л х а с т а — кўнгли дардлик, кўнгли эзилган, дили вайрон.

⁴ Д и л с и т о н — кўнгилни ўзига асир қилувчи; маъшуқа.

⁵ К а м о н а б р ў — қоши камон.

⁶ Т у з л у қ — тўғрилик, ҳалоллик.

⁷ Даҳр — дунё, олам; замон, давр; ер юзи; ҳаёт.

⁸ Б у л ҳ а ж а б — ажойиб, ҳайрон қоларли, таажжубланаарли.

⁹ М а о н и (й) — маънолар.

¹⁰ Х у р ғ а — сир; майда, реза; сабаб, боис.

¹¹ Х у р ғ а д о н — нозикфаҳм, ўткир заковатли.

¹² А м о н — хавфсизлик, осойишталик; најжот топмоқ, қутулмок.

* * *

Ёридин ҳеч ким менингдек зору маҳжур¹ ўлмасун,
Жумлайи оламда расволиққа машҳур ўлмасун.

Мен бўлай оввора то ишқимдин айлаб гуфтутгўй²,
Оти онинг ҳар киши оғзиға мазкур³ ўлмасун.

Жонима бедоду⁴ зулмин, ё раб, ул миқдор қил
Ким, анинг ошиқлиғи ҳар кимга мақдур⁵ ўлмасун.

Мен худ⁶ ўлдум, лек ҳар ошиқки, бордур покбоз⁷,
Навҳа⁸ тортиб, мотамим тутмоқда маъзур⁹ ўлмасун.

Панд ила кўнглум уйин қилма иморат, эй рафиқ,
Бизни бузди, ҳаргиз¹⁰ ул, ё рабки, маъмур¹¹ ўлмасун.

Кечалар ул гул чекар эрмиш қадаҳ, эй тонг ели,
Воқиф¹² ўл, ҳолимни айтур чоғда маҳмур¹³ ўлмасун.

Ёр васлиға қувондим — қовди кўйидин мени,
Эй Навоий, ҳеч киши давлатқа мағрур ўлмасун.

¹ М а ҳ ж у р — айрилиб қолган, узоқлашган; маҳрум; йироқ.

² Г у ф т у г ў й — суҳбатлашиш, гаплашиш, нутқ.

³ М а з к у р — тилга олинган, зикр қилинган; гап-сўз бўлған,
одамлар оғзига тушган; машҳур.

⁴ Б е д о д — адолатсизлик, зулм; жабр, ситам.

⁵ М а қ д у р — бу ерда: тақдир.

⁶ Х у д — ўзи; ўзича; ёлғиз, фақат.

⁷ П о к б о з — садоқатли ошиқ, ҳалол, чин, бегараз.

⁸ Н а в ҳ а — йиги-сиги, нола, мунгли йиги.

⁹ М а ъ з у р — узрли.

¹⁰ Ҳ а р г и з — ҳеч қачон, асло.

¹¹ М а ъ м у р — обод, ободон.

¹² В о қ и ф — хабардор, билувчи.

¹³ М а х м у р — маст, кайфи ошган, хумор.

* * *

Фурқатингдин¹ затъфарон² узра тўқармен лолалар,
Лолалар эрмаски, бағримдин эрур парголалар³.

Дур тишингдин донайи сабрим қолур бебар⁴, десам,
Кулуб айтурким, экиннинг оғатидур жолалар⁵.

Барги гул узра ёпишибдур шакар ҳар саридин,
Ё магар лаълинг уза қайнабдуур табхолалар⁶.

Тола-тола най⁷ ўқунг кўксумда гўё синдиким,
Теврулуптур нотавон кўнглумда бир-бир толалар.

Фитналик тўққуз фалак гирдингда, жоно, турфадур⁸
Ким, кўруптур бир қуёш давринда мундок ҳолалар⁹.

Бордилар аҳбобу¹⁰ мен йиглармен ўз аҳволима,
Корвондин қолған ит янглифки, қиласай нолалар.

Кўҳи¹¹ ғам бўлди Навоий, лолалар — гулгун сиришк,
Тоф агар будур, бале, ашқ ўлғусидур лолалар.

¹ Ф у р қ а т — айрилик, жудолик.

² З а ғ а р о н — сарғиш тус берувчи хушбўй ўсимлик; сарик ранг.

³ П а р ғ о լ а — парча-парча, бўлак; изтироб, алам, қайфу.

⁴ Б е б а р — ҳосилсиз, мевасиз, самарасиз, беҳосил.

⁵ Ж о л а — дўл; шабнам; кўз ёши.

⁶ Т а б ҳ о л а — учук.

⁷ Н а ғ а т — қамиш; чолғу асбоби.

⁸ Т у р ф а — қизиқ, одам ақли ҳайрон қоларли; нодир.

⁹ Ҳ о л а — ой ва қуёш атрофидағи гардиш.

¹⁰ А ҳ б о б — дўстлар, сирдошлар.

¹¹ К ў ҳ — тоғ.

* * *

Эй сабо¹, ҳолим бориб сарви хиромонимға² айт,
Йиғларимнинг шиддатин гулбарги³ хандонимға айт.

Буки, онинг аҳду паймонада мен ўлсам даги,
Яхши фурсат топсанг, ул бадъаҳду⁴ паймонимға
айт.

Буки, онинг зулфи зуннорида диним ҳосили,
Куфр ила бўлмиш мубаддал⁵, номусулмонимға айт.

Буки, қилмишмен жаҳону жонни онинг садқаси,
Юз туман⁶ жону жаҳондин яхши жононимға айт.

Буки, юз жон садқаси қилсан, пушаймон бўлмағум,
Васлидин бир ваъда қилғандин пушаймонимға айт.

Буки, юз минг фитнакўзлуг бўлса пайдо онсизин,
Қилмағум наззора ҳаргиз, кўзи фаттонимға⁷ айт.

Буки, чок айлаб ёқа, усрук⁸ чиқар эл қасдиға,
Мен ўлиб, эл жон топар, бебок⁹ нодонимға айт.

Даҳр боғи гуллари ҳуснин вафосиз эрканин,
Юзи гул, жисми суман¹⁰, кўйи гулистонимға айт.

Эй Навоий, ҳеч гулшаннинг сенингдек хушнаво
Булбули йўқ, эрканин шоҳи сухандонимға¹¹ айт.

¹ С а б о — тонг ели, ёқимли шаббода; эрта тонг, саҳар.

² С а р в и х и р о м о н — келишган, чиройли юрувчи маҳбуба.

³ Г у л б а р г — гул япроги; мажозан: маъшуқа, дилбар.

⁴ Б а дъаҳ д — аҳди ёмон, бевафо, аҳдида турмайдиган.

⁵ М у б а д д а л — алмашинган, айирбошланганди.

⁶ Т у м а н — ўн минг.

⁷ Ф а т т о н — фитна солувчи, мафтун қилувчи; жозибали.

⁸ У с р у к — маст, сархуш.

⁹ Б е б о к — ботир, кўрқмас; золим, тошбагир; маъшуқа.

¹⁰ С у м а н — ёсмин гули, хушбўй оқ гул.

¹¹ С у х а н д о н — сўз устаси, нотик.

* * *

Кўнглум ичра дарду ғам аввалғиларға ўхшамас
Ким, ул ойнинг ҳажри ҳам аввалғиларға ўхшамас.

Не ситамким, қилса раҳм махфий эрди зимнида¹,
Эмди қилса ҳар ситам аввалғиларға ўхшамас.

Демангиз Ширину Лайли онча бор ҳусн ичраким,
Хўблиқда² ул санам аввалғиларға ўхшамас.

Жавридин эрди аламлар, эмди тутмиш ўзга ёр,
Ўлмишамким, бу алам аввалғиларға ўхшамас.

Ишқ аро Фарҳод ила Мажнунға ўхшатманг мени
Ким, бу расвои дижам³ аввалғиларға ўхшамас.

Кўйининг эхромидин⁴ кўнглумни манъ этманг яна
Ким, анга азми ҳарам⁵ аввалғиларға ўхшамас.

Эй Навоий, қилма Жамшиду⁶ Фариудун⁷ васфиким,
Шоҳ, Фозийға⁸ карам аввалғиларға ўхшамас.

¹ З и м н и д а — бу ерда: ичида.

² Х ў б л и к — яхшилик; гўзаллик.

³ Д и ж а м — эзилган, хор, ғамгин, сўлғин, азоб чеккан.

⁴ Э х р о м — ҳажга борувчилар кийими; бирор ерга боришни қасд қилиш.

⁵ А з м и ҳ а р а м — ҳаж сафари нияти.

⁶ Ж а м ш и д — Пешдодийлар сулоласига мансуб машҳур эрон шоҳи.

⁷ Ф а р и д у н — Пешдодийлар сулоласига мансуб машҳур эрон шоҳи.

⁸ Ш о ҳ, Ф о з и й — Ҳусайн Бойқаро.

* * *

Қоши ёсинму дейин, кўзи қаросинму дейин?
Кўнглума ҳар бирининг дарду балосинму дейин?

Кўзи қаҳринму дейин, кирпики заҳринму дейин,
Бу қудурат¹ аро рухсори сафосинму² дейин?

Ишқ дардинму дейин, ҳажр набардинму³ дейин,
Бу қатиқ дардлар аро васли давосинму дейин?

Зулфи доминму дейин, қадди ниҳолинму дейин,
Бирининг қайди⁴, яна бирнинг адосинму⁵ дейин?

Турфа холинму дейин, қадди ниҳолинму дейин,
Мовий кўнглак узра гулранг қабосинму⁶ дейин?

Чарх ранжинму⁷ дейин, даҳр шиканжинму⁸ дейин,
Жонима ҳар бирининг жавру жафосинму дейин?

Эй Навоий, дема, қошу кўзининг васфини эт,
Қоши ёсинму дейин, кўзи қаросинму дейин?

¹ К у д у р а т — хиралик; ғашлик; ҳафаланиш; ғам, қайиу; губор.

² С а ф о — поклик, тозалик, тиниқлик; гўзалик.

³ Н а б а р а — уруш, жант.

⁴ К, а й д — боғланиш; маҳбус қилиш, ҳибсга олиш.

⁵ А д о — бу ерда: баён, ифода; талаффуз, маъно.

⁶ К, а б о — либос, кийим.

⁷ Р а н ж — мاشаққат, қийинчилик; азоб, алам; дард, оғриқ.

⁸ Ш и к а н ж — букилиш, буралиш; бу ерда: ранж, азоб.

* * *

Очмағай эрдинг жамоли олам оро кошки,
Солмағай эрдинг бори оламда ғавғо кошки.

Чун жамолинг жильаси оламга солди рустахез¹,
Қилмағай эрди кўзум они тамошо кошки.

Бўлмағай эрди кўзум ўтлуғ юзунг кўрган замон
Ишқинг ўти шуъласи кўнглумда пайдо кошки.

Айлагач ишқинг балоси зор кўнглумни ҳазин,
Қилмағай эрдинг мени маҳзунға² парво кошки.

Тушмагай эрди фирибомез³ лутфунг билмайин,
Нотавон кўнглумга васлингдин таманно⁴ кошки.

Лутф ила кўнглумни васлингдин талабгор айлабон,
Қилмағай эрдинг яна зулм ошкоро кошки.

Бевафолиғ англағач, ишқингни кўнглум тарк этиб,
Қилмағай эрди ўзин оламда расво кошки.

Эмдиким, девонаю расвои олам бўлмишам,
Васл учун мумкин йўқ, ўлтургай бу савдо кошки.

Эй Навоий, бевафодур ёр, бас, не фойда,
Нечаким десанг агар ёхуд магар ё кошки.

¹ Р у с т а х е з — ғавғо, тўполон.

² М а ҳ з у н — ғамгин, қайғули, ҳазин, хафа.

³ Ф и р и б о м е з — фириб омухта, макр аралаш.

⁴ Т а м а н н о — истак, хоҳиш, умид; мақсад.

* * *

Ишқ аро ҳолимға бир ҳамдам¹ тараҳҳум² қилмади,
Ёр ҳолим билмади, гар билди, кўзга илмади.

То ул ой ағёр³ ила нўш айлади⁴ жоми висол,
Қайси ҳижрон нешиким⁵, бағрим аро санчилмади.

Не ажаб, гар билмасам ҳолимни бу ғамдинки, ёр
Ўлгали еттим ғами ишқида — ҳолим билмади.

Қон ёшимнинг саргузаштин ким ёшурсун эмдиким,
Қолмади ерким, бу рангин⁶ можаро айтилмади.

Ҳусн боғидин вафо варди⁷ таваққуъ⁸ қилмангиз
Ким, бу гулшан гулбунида бўйла гул очилмади.

Ишқим ихфосини⁹, ваҳқим, қилмадим ҳаргиз хаёл,
То ул ойнинг ҳуснидек олам аро ёйилмади.

Эй Навоий, сендин ўту су ародур ҳалқим,
Ёғмади ашкинг суйи то оҳ, ўти чоқилмади.

¹ Ҳ а м д а м — сирдош, улфат, бирга юрувчи дўст.

² Т а р а ҳ, ҳ у м — раҳм қилиш, шафқат қилиш.

³ А ғ ё р — бегоналар, рақиблар, душманлар.

⁴ Н ў ш а й л а м о қ — ичмоқ.

⁵ Н е ш — ниш, тикан.

⁶ Р а н г и н — гўзал, ранг-баранг; дилкаш, ёқимли.

⁷ В а р д — атиргул, қизил гул.

⁸ Т а в а қ, қ у ъ — кутиш, бирор нарсанинг содир бўлишига умид билан кўз тутиш.

⁹ И ҳ ф о — яшириш, сир тутиш.

* * *

Дин офати бир мұғбачай моҳдиқодур,
майхораю¹ бебок —
Ким, ишқидин онинг ватаним дайри фанодур²,
сармасты яқом чок.
Ҳам туррасининг³ дуди вараъ⁴ белига зуннор,
мен кофири ишқи⁵,
Ҳам юзи мажус⁶ ўти киби шуълафизодур⁷,
мен ўртанибон пок.
Ул чехра фуруғи⁸ тушубон зор танимға
бир навъ куярким,
Ҳар кимса ани қўрди соғиндики⁹, ёнодур
ўт ичида хошок.
Ҳайвон суйи¹⁰ жонимни олур лаълидин айру.
ул журъай¹¹ майким,
Тегмиш анга майгун¹² лаби жонимға даводур
не заҳру не тарёк¹³.
Бу навъки, айлар майи васли ҳавасидин
маҳмур бўлубмен,
Мушкилки, ёзилгай бу хуморики мангадур,
соғар¹⁴ бўлуб афлок.
Ҳажрингда юзи сарғорибон дам ура олмас
бечора Навоий,
Гўёки хазон фаслида бебаргу наводур
ул булбули ғамнок.

¹ М а й х о р а — майхўр; май ичувчи, масти гўзаллар.

² Да й р и ф а н о — дунё лаззатидан кечиб, фоний бўлганлар олами.

³ Т у р р а — кокил, соч ўримлари; зулф.

⁴ В а р а ъ — тақво, парҳезкорлик, художўйлик.

⁵ Ко фири ишқ — ишқда бевафо ва кўнгли қаттиқ бўлган киши.

⁶ М а ж у с — оташпараст, зардуштий.

⁷ Ш у ъ л а ф и з о — шуълаланувчи, шуъла сочувчи.

⁸ Ф у р уғ — ёруғлик, равшанлик, нур, порлоқлик.

⁹ Соғинимоқ, — бу ерда: ўйламоқ, хаёл қилмоқ,

¹⁰ Ҳ а й в о н с у й и — оби ҳаёт.

¹¹ Ж у р ъ а — қултум, қатра, томчи.

¹² Ма й г у н — май рангли, қизил рангли.

¹³ Та р ё к — заҳарни дафъ қиласиган дори.

¹⁴ Соғар — май қадаҳи, косаси, май ичадиган идиш.

* * *

Кўруб дардим, тараҳҳум қилмадинг ҳеч,
Тўкуб ашким, табассум қилмадинг ҳеч.

Фироқинг ўти ичра неча йиғлаб,
Фигон чектим, тараҳҳум қилмадинг ҳеч.

Жаҳонға оҳу ашким солди ошуబ¹,
Бу тўфондин таваҳҳум² қилмадинг ҳеч.

Сўзунг шавқидин эрдим хаста умре,
Сўрарға бир такаллум³ қилмадинг ҳеч.

Мусаллам⁴ ишқ, эй кўнглум, сенгаким,
Кўруб зулмин, тазаллум⁵ қилмадинг ҳеч.

Мұҳаббат аҳли қисмин невчун, эй чарх,
Қилиб меҳнат, танаъъум⁶ қилмадинг ҳеч.

Навоий сари, эй даври мухолиф⁷,
Наво савтин⁸ тараннум⁹ қилмадинг ҳеч.

¹ О шуб — ғавғо, тўполон, фитна, ҳаяжон, ташвиш.

² Таваҳҳум — ваҳимага тушиш, қўрқиши.

³ Такаллум — сўз, нутқ.

⁴ Мусаллам — тобеъ бўлган, таслим бўлган.

⁵ Тазаллум — зулм кўриш; шикоят.

⁶ Танаъъум — баҳраманд бўлиш.

⁷ Мухолиф — зид, қарши; душман.

⁸ Савт — куй, оҳанг; овоз, товуш.

⁹ Тараннум — ёқимли сайраш, куйлаш; гўзал сўзлаш.

* * *

Ўтқа солғил сарвни, ул қадди мавзун¹ бўлмаса,
Елга бергил гулни, ул рухсори гулгун бўлмаса.

Сарсари² оҳим эсар ғам шоми ҳижрон тоғифа,
Яхшидур тонг отқуча бу тоғ ҳомун³ бўлмаса.

Телбалиқдин, ваҳқи, ҳар дам дардим афзундур⁴, агар
Ул пари ишқида ҳар дам дардим афзун бўлмаса.

Гар кўнгул қатл истабон сен ваъда қилдинг тонгла⁵
деб,
Ушбу дам ўлтур, бу эҳсон бирла мамнун бўлмаса.

Хирқа⁶ жинсин⁷ раҳн⁸ учун, эй шайх, олмас пири дайр⁹,
Бода бермас, токи ўзлук жинси марҳун¹⁰ бўлмаса.

Фоний¹¹ ўл, васл истар ўлсанг, бенаволиғдин не ғам,
Бўлмасун ҳаргиз матоъе дунёи дун¹² бўлмаса.

Эй Навоий, тонма, гар дер ул пари мажнун сени,
Ошиқ ўлғайму парига, улки мажнун бўлмаса?!

¹ М а в з у н — зебо, гўзал, нозик, чиройли, бенуқсон.

² С а р с а р — кучли ва совуқ шамол, даҳшатли бўрон, довул.

³ Ҳ о м у н — дашт, саҳро, чўл.

⁴ А ф з у н — ортиқ, зиёда, кўп; афзал, устун.

⁵ Т о н г л а - қиёмат куни.

⁶ Х и р қ, а — жанда, дарвешлар кийими.

⁷ Ж и н с — тур, хил, навъ; мато, мол; ург-аймоғ.

⁸ Р а ҳ, н — гаров.

⁹ П и р и д а й р — майхоначи, майхона бошлиги.

¹⁰ М а р ҳ у н — гаровга берилган.

¹¹ Ф о н и й б ў л м о қ — ўзни унугаш, ўзликдан кечиш.

¹² Д у н — пастқаш, разил; хор.

* * *

Ёрдин ҳижрон чекар ушшиоқи зор, эй дўстлар,
Неча тортай ҳажр, чун йўқ менда ёр, эй дўстлар.

Ёр ишқин асрағил пинҳон, дебон саъй¹ этмангиз,
Вах, не навъ эттум йўқ, ишни ошкор, эй дўстлар.

Ишқ, бирла гар бирор лофи вафову аҳд урар,
Ишвагарлар² аҳдиға йўқ, эътибор, эй дўстлар.

Айламанг бекаслигимни³ таън, бир қун бор эди
Менда ҳам бир нозанин чобуксувор⁴, эй дўстлар.

Ёрсиз вайронда қон йиглармен охир, сиз қилинг
Ёр бирла гашти боғу лолазор, эй дўстлар.

Ёрсиз ифрот⁵ ила гар йигласам, айб этмангиз
Ким, эрур бу иш манга беихтиёр, эй дўстлар.

Дўстлук, айлаб тутунг гаҳ-гаҳ, лаболаб жомким⁶,
Қасди жон қилмиш манга дарди хумор, эй дўстлар.

Май ичингким, даҳр эли ичра кўп истаб топмадуқ,
Аҳду паймонида бўлғон устувор, эй дўстлар.

Ёрингиз васлин ғанимат англабон шукр айлангиз
Ким, Навоий ўлди бекаслиқда зор, эй дўстлар.

¹ С а ъ й — тиришиш, уриниш, ҳаракат.

² И ш в а г а р — ноз-карашма қилувчи, дилни ўғирловчи.

³ Б е к а с — ёлғиз, ғариб, кимсасиз.

⁴ Ч о б у к с у в о р — чавандоз.

⁵ И ф р о т — ҳаддан ошиш, чегарадан ташқари чиқиши.

⁶ Ж о м — қадаҳ, май пиёласи.

* * *

Ўн сакиз минг олам ошуби агар бошиндадур,
Не ажаб, чун сарвинозим ўн сакиз ёшиндадур.

Деса бўлғайким, яна ҳам ўн сакиз йил ҳусни бор,
Ўн сакиз ёшинда мунча фитнаким, бошиндадур.

Ўн сакиз йил дема, юз саксон йил ўлса, улдуур
Ҳусн шоҳи, ул балоларким кўзу қошиндадур.

Ҳайрат этмон ҳусни нақшидаки, ҳар ҳайратки бор,
Барчаси эзид¹ таоло сунъ² наққошиндадур.

Тан анга сийму³ ичинда тош музмар⁴ кўнглидин,
Ақлга юз ҳайрат ул ойнинг ичу тошиндадур.

Май кетур, эй муғки, юз ҳайрат аро қолмиш Масих,
Булъажабларким, бу эски дайр хуффошиндадур⁵.

То Навоий тўкти ул ой фурқатидин баҳри⁶ ашк,
Ҳар қачон боқсанг, қуёш акси анинг ёшиндадур.

¹ Э з и д — худо, тангри.

² С у нъ — яратиш; хунар, маҳорат; худо.

³ С и й м — кумуш; оқлик, оқ бадан.

⁴ М у з м а р — пинҳон, маҳфий; диlda сақданган.

⁵ Х у ф ф о ш — кўршапалак.

⁶ Б а ҳ р — азим дарё, дengиз.

* * *

Зулфунг очилиб, орази дилжү¹ била ўйнар,
Хиндубачае² шўхдуур, су била ўйнар.

Ул шўх кўнгул лавҳин³ этиб тийра нафасдин,
Бир тифлдур⁴, алқиссаки, кўзгу била ўйнар.

Ўйнай-ўйнай боғлади уйқумни фусундин⁵,
То ғамзаси ул нарғиси⁶ жоду⁷ била ўйнар.

Тонг йўқки⁸, кўзунг бўлса кўнгул бирла мулоиб⁹,
Мажнунға ажаб йўқ, агар оҳу била ўйнар.

Бир лўлийи бозигар¹⁰ эрур чамбар ичинда,
Холингки, ўшул ҳалқаи гесу¹¹ била ўйнар.

Зоҳид¹² била нафс этса тамасхур¹³, не ажабким,
Ит сайд¹⁴ қилур вақтда тулку била ўйнар.

Муғ дайрида¹⁵ маст ўлса Навоийни кўрунгким,
Бир олма киби гунбади мину¹⁶ била ўйнар.

¹ Д и л ж ў — кўнгил овловчи, кўнгилга тасалли берувчи.

² Х и н д у б а ч а — хинд бола.

³ Л а в ҳ — бу ерда: юз.

⁴ Т и ф л — бола, гўдак, чақалоқ.

⁵ Ф у с у н — сеҳр, ҳийла, найранг, фириб.

⁶ Н а р г и с — бу ерда: кўз.

⁷ Ж о д у — сеҳргар, жодугар.

⁸ Т о н г й ў қ к и — ажаб эмаски.

⁹ М у л о и б — ўйновчи, найрангбоз, ҳийлагар.

¹⁰ Б о з и г а р — алдамчи, ҳийлагар, фирибгар.

¹¹ Г е с у — соч, зулф, кокил.

¹² З о ҳ и д — тарки дунё қилган, парҳезкор, тақводор.

¹³ Т а м а с ҳ у р — масхара бўлиш.

¹⁴ С а й д — ов, ширкор.

¹⁵ М у ғ д а й р и — оташпарамастлар ибодатхонаси; майхона.

¹⁶ Г у н б а д и м и н у — кўк, мовий осмон.

* * *

Не ажаб, ҳар ён мени мажнун бошида ёралар,
Баски, ёғди устига атфол¹ элидин хоралар².

Оразинг³ атрофида гулдур кўрунган, эй пари,
Ё қамар⁴ даврида саф тортибдурур сайёralар.

Ҳар қуон тўёки бир саргашта⁵ ошиқ гардибур,
Баски, туфроғ ўлди ишқинг даштида оворалар.

Англаким, аҳбобни кўнглумда меҳмон этмишам,
Итлари оғзида гар кўрсанг бағирдин поралар.

Анда Мажнун — мен, буён Лайли — сен эткач
ижтимоъ⁶,
Бир тараф девоналар, бир ён пари рухсоралар.

Хонақаҳ⁷ вақфи суйин ичмаслар, эй шайх, англағил,
Гар хумор⁸ ўлса фано дайридағи майхоралар.

Эй Навоий, ишқ аро ўлмактин ўзга чора йўқ,
Бас, ғалат бўлғай, демак ушшоқни бечоралар.

¹ А т ф о л — гўдаклар, ёш болалар.

² Х о р а — тош.

³ О р а з — юз, чехра.

⁴ Қ а м а р — ой.

⁵ С а р г а ш т а — сарсон, саргардон, овора.

⁶ И ж т и м оъ — йигинди, жам.

⁷ Х о н а қ а ҳ — масжид, сўфийлар йигиладиган жой, шайх ва дарвешларнинг зикр ўтказадиган жойи.

⁸ Х у м о р — мастлиқдан кейинги бош оғриғи; муштоқлик, зўр истак.

* * *

Мени мен истаган ўз сухбатига аржуманд¹ этмас,
Мени истар кишининг сухбатин кўнглум писанд этмас.

Не баҳра топқамен андинки, мендин истагай баҳра,
Чу улким, баҳрае андин тилармен, баҳраманд этмас.

Нетай ҳуру пари базминки, қатлим ё ҳаётимға
Аён ул заҳр чашм² айлаб, ниҳон бу нўшханд³ этмас.

Керакмас ой ила кун шакликим, ҳусну малоҳатдин
Ичим ул чок-чок этмас, таним бу банд-банд этмас.

Керак ўз чобуки⁴ қотилвashi⁵ мажнуншиоримким⁶,
Бузуғ кўнглумдин ўзга ерда жавлони саманд⁷ этмас,

Кўнгул уз чарх золидин⁸, фирибни емаким, охир
Ажал сарриштасидин⁹ ўзга бўйнуингта каманд¹⁰ этмас.

Ул ой ўтлуғ юзин очса, Навоий, тегмасин деб кўз,
Муҳаббат тухмидин ўзга ул ўт узра сипанд¹¹ этмас.

¹ А р ж у м а н д — азиз, қадрли, шарафли, лойик.

² Ч а ш м — кўз; з а ҳ р и ч а ш м — ёмон кўз билан қараш.

³ Н ў ш х а н д — чиройли табассум, ширин кулаги.

⁴ Ч о б у к — тез, чаққон, илдам, шўх, ўйноқи, гўзал.

⁵ Қ о т и л в а ш — қотилга ўҳшаш, қотилдек.

⁶ М а ж н у н ш и о р — мажнунлик йўлини тутувчи.

⁷ С а м а н д — тулпор, аргумок; чиройли от.

⁸ Ч а р х з о л и — фалак.

⁹ С а р р и ш т а — қалаванинг учи; ишнинг асоси.

¹⁰ К а м а н д — тузоқ, арқон; ҳалқа, банд, сиртмоқ.

¹¹ С и п а н д — исириқ.

* * *

Кимга қилдим бир вафоким, юз жафосин кўрмадим?!
Кўргузуб юз меҳр, минг дарду балосин кўрмадим?!

Кимга бошимни фидо қилдимки, бошим қасдиға,
Ҳар тарафдин юз туман тиги жафосин кўрмадим?!

Кимга кўнглум айлади меҳру муҳаббат фошким,
Ҳар вафога юз жафо анинг жазосин кўрмадим?!

Кимга жонимни асир эттимки, жоним қатлиға
Файр¹ сари хулқу лутфи жонфизосин² кўрмадим?!

Кимга солдим кўз қораю оқини ишқ ичраким,
Қон аро пинҳон кўзум оқу қаросин кўрмадим?!

Сен вафо ҳусн аҳлидин қилма таваққуъ, эй рафиқ,
Ким, мен ушбу хайлнинг³ ҳусну вафосин кўрмадим.

Эй Навоий, тавба андин қилмадим шайх оллида
Ким, бу ишда дайр пирининг ризосин кўрмадим.

¹ Ф а й р — ёт, бегона.

² Ж о н ф и з о — жонга роҳат берувчи.

³ Х а й л — тоифа, гурӯҳ, эл, жамоа.

* * *

Гул сочар ел боғ аро, сарви равоним¹ келдиму?
Жон иси гулдин келур, ороми жоним келдиму?

Бехуд² эрдим айткали кўнглум, чу келдим ҳолима,
Айтинг: ул овораи бехонумоним³ келдиму?

Қолмиш эрди хаста жон кирганда мен майхонаға,
Англамонким, ул заифи нотавоним келдиму?

Демангизким, келди маҳвашлар⁴ сени ўлтургали,
Муни денгким, қотили номеҳрибоним келдиму?

Ҳажридин ўлдум, демангким, бошима келмиш Масих,
Айтинг, ул осойиши руҳу равоним⁵ келдиму?

Кўюнгта ушшоқ келгандин хабар туттунг валек
Демадинг ул зори беному нишоним келдиму?

Зухд⁶ кўйига кўнгул бирла, дедингким, келмадинг,
Эй Навоий, неча айтиб, ул ёмоним келдиму?

¹ Сарви равони — келишган маҳбуба; қалб гўзали.

² Бехуд — хушсиз, маст, ихтиёrsиз.

³ Бехонумон — уй-жойсиз, сарсон-саргардон; бечора.

⁴ Маҳваш — ойдай гўзал, маҳбуба.

⁵ Руҳу равон — жон, ҳаёт, тириклик.

⁶ Зухд — дунёдан воз кечиб, тоат-ибодат билан шугулланиш, тақводорлик.

* * *

Кеча келгумдур дебон ул сарви гулрў¹ келмади,
Кўзларимга кеча тонг отгунча уйқу келмади.

Лаҳза-лаҳза чиқтиму чектим йўлида интизор²,
Келди жон оғзимғаву ул шўхи бадхў³ келмади.

Оразидек ойдин эрканда гар этти эҳтиёт,
Рўзгоримдек⁴ ҳам ўғанда қоронғу келмади.

Ул париваш⁵ ҳажридинким, йигладим девонавор⁶,
Кимса бормуким, анга кўрганда кулгу келмади?

Кўзларингдин неча су келгай, деб ўлтурманг мени
Ким, бори қон эрди келган, бу кеча су келмади.

Толиби⁷ содиқ топилмас, йўқсаким, қўйди қадам
Йўлфаким аввал қадам, маъшуқа ўтру⁸ келмади.

Эй Навоий, бода⁹ бирла хуррам қўнглунг уйин,
Не учунким, бода келган уйга қайфу келмади.

¹ Г у л р ў (й) — гул юзли; гўзал, чиройли.

² И н т и з о р ч е к м о қ — кўз тутмоқ, зориқиб кутмоқ.

³ Б а д х ў (й) — бадфеъл, тўнг; маҳбуба; раҳмсиз.

⁴ Р ў з г о р — турмуш, ҳаёт; тақдир; давр, замон.

⁵ П а р и в а ш — парига ўҳшаш, гўзал.

⁶ Д е в о н а в о р — девоналарча, телбаларча.

⁷ Т о л и б — изловчи, майл этувчи; шогирд.

⁸ Ў т р у — қарши, муқобил, рўпара.

⁹ Б о д а — май, шароб, маст қилувчи ичимлик.

* * *

Бир кун мени ул қотили мажнуншиор ўлтургуси,
Усрук чиқиб жавлон қилиб, девонавор ўлтургуси.

Гар заъф¹ ила ожизлиғим кўнглига раҳме солса ҳам,
Бошимға еткач, секретиб, беихтиёр ўлтургуси.

Васли аро гар ўлтуур, жонимға юз минг шукр эрур,
Чун қолсам андин бир замон, ҳижрони зор ўлтургуси.

Ошиқ бўлурда билмадим мен нотавони хастаким,
Ҳажр ўлса, ғам куйдургуси, васл ўлса, ёр ўлтургуси.

Майдон аро, эй аҳли дин, кирманг тамошосигаким,
Юз кўрмайин ул кофири чобуксувор ўлтургуси.

Лаълинг закоти — май тутуб² тиргузмасанг, эй мурбача,
Дайр³ ичра мен дилхастани ранжи хумор ўлтургуси.

Дерлар, Навоий қатлиға гул-гул очибтур оразин,
Кўргунча ани, войким, бу хор-хор⁴ ўлтургуси.

¹ З а ъ ф — қувватсизлик, ҳолсизлик, хасталик.

² Л а ъ л з а к о т и — лаб солиғи, яъни бўса. Бу ерда май деганда лабнинг нами кўзда тутилмоқдаки, у ўлган ошиқни тирилтиришга Қодир.

³ Д а յ р — оташпаратлар ё насронийларнинг ибодатхонаси; мажозан: майхона.

⁴ Х о р - х о р — ғам, қайғу, ташвиш, безовталик.

* * *

Гар аламимға чора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай,
В-ар ғамима шумора¹ йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

Ранжима йўқ, эса адад, хост² бу эрса, наилайнин,
Дардима гар канора³ йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

Жамъ эмас эрса хотирим, жамъ ўлурига, зоҳидо,
Хожати истихора⁴ йўқ, бўлмаса-бўлмаса, нетай.

Ёрдин элга комлар⁵, буки менинг сари гаҳи
Кўз учидин назора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

Машъали васл ила улус⁶ шоми мунаvvару менинг,
Бахтима бир шарора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

Қисми азалға шодмен, буки фалак риояти,
Ҳолима ошкора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

Дедим: «Эрур Навоий ўз дардига чорасиз». Деди:
Гар аламимға чора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай.

¹ Ш у м о р а — санок, ҳисоб.

² Х о с т — ҳоҳиш, истак; талаб.

³ К а н о р а — соҳил, қирроқ; куйи, ён; тараф.

⁴ И с т и х о р а — фол очиш, туш кўриш.

⁵ К о м — бу ерда: орзу, мурод, мақсад; этишиш, ноил бўлиш.

⁶ У л у с — ҳалқ, эл, омма.

⁷ Р и о я т — эътиборга олиш; андиша, сақланиш.

* * *

Бир пари пайкар¹ ғами ошуфтаҳол² этмиш мени,
Элга аҳволим демактин гунгу лол этмиш мени.

Мен ҳавойини³, не тонг⁴, кўргузсалар бир-биргаким,
Эгма қошинг фикри андоқким ҳилол⁵ этмиш мени.

Ошкор этмас эдим ишқин vale ўткан кеча
Бода зўр айлаб, йиги беэътидол⁶ этмиш мени.

Ёр кўйи ичраким туфроғ ила тенг бўлмишам,
Ишқ ғавғоси бу янглиғ поймол этмиш мени.

То танимға ўт туташмиш, барқдекдур ҳайъатим,
Фурқатинг то заъфдин андоқки нол⁷ этмиш мени.

Ўт солурмен оҳ ила оламға мен ким, зухд ким,
Зоҳиди афсурда⁸ оё не хаёл этмиш мени.

Дашти ваҳшиға анис⁹ ўлсам Навоийдек, не тонг,
Ул пари савдоси чун Мажнун мисол этмиш мени.

¹ П а р и п а й к а р — гўзал, чиройли.

² О ш у ф т а ҳ о л — паришонҳол, ғам босган.

³ Ҳ а в о й и — ошиқ, бекарор, саргардон.

⁴ Т о н г — ажаб, таажжуб, ҳайронлик.

⁵ Ҳ и л о л — янги ой; қош.

⁶ Э ъ т и д о л — ўртачалик, мўътадиллик.

⁷ Н о л — қамиш.

⁸ А ф с у р д а — эзилган, тушкун, ғамли, хаста.

⁹ А н и с — дўст, улфат, ҳамсуҳбат, ҳамдард.

* * *

Гар жафо қил, гар вафоким, дилситоним сен менинг,
Гар мени ўлтур вагар тиргузки, жоним сен менинг.

Хоҳи раъно қад била борғил ёнимдин жилвагар,
Хоҳи кел қошимраким, сарви равоним сен менинг.

Кўнглум ичра сенсену ишқинг, не дей ҳолим сенга,
Чун бу янглир маҳрами¹ рози² ниҳоним³ сен менинг.

Жилва айлаб ҳар замон, афону оҳим қилма айб,
Ҳам сен-ўқ⁴ чун боиси оҳу фифоним сен менинг.

Лаълидин бир-икки сўз мазкур қил, эй хаста жон,
Бори бу бир-икки дамким, меҳмоним сен менинг.

Телбалардин гарчи рад қилдинг мени, лек англафи
Ким, пари рухсоралардин танлағоним сен менинг.

¹ М а ҳ р а м — сирдош, улфат, ҳамдам.

² Р о з — сирп, асрор.

³ Н и ҳ о н — пинҳон, маҳфий.

⁴ Ў қ — кучайтириш юкламаси.

* * *

Кўзунгта тани нотавоним фидо,
Равонбахш¹ лаълингта жоним фидо.

Лабинг ранги олинда қоним сабил,
Қадинг жилвасиға равоним² фидо.

Белу оғзинг олди тану жонниким,
Анга ошкору нихоним фидо.

Багир лаъли, кўз дурри оллингда сарф,
Демайким, саңга баҳру коним фидо,

Жунун³ бирла ақдим ғаминг садқаси,
Ки оллингда яхши-ёмоним фидо.

Фано даштида⁴ қани оворалиғ
Ким, ул сайрға хонумоним⁵ фидо.

Навоийдин олдинг кўнгул, жонни ҳам,
Санга бўлсун, эй дилситоним, фидо.

¹ Р а в о н б а х ш — жонбахш.

² Р а в о н — жон, рух, ҳаёт, тириклиқ.

³ Ж у н у н — жиннилик, савдоийлик; ошиқлик, бекарорлик.

⁴ Ф а н о д а ш т и — йўқлик мамлакати, у дунё.

⁵ Х о н у м о н — уй-жой, уй жиҳозлари ва майшат асбоблари.

* * *

Бизнинг шайдо кўнгул бечора бўлмиш,
Маломат даштида овора бўлмиш.

Анга баским ёғар тош устига тош,
Танида ёра узра ёра бўлмиш.

Уардин дам-бадам хороға бошин,
Сўнгаклар анда пора-пора бўлмиш.

Бало тоги аро ётқанда бемор,
Хазу¹ синжоби² хору хора бўлмиш.

Қаро қилди начукким рўзгорим,
Анинг ҳам рўзгори қора бўлмиш.

Қадаҳ хуршиди³ қаниким, ғамидин
Сиришким кавқаби сайёра бўлмиш.

Навоий, чорадин кўп дема сўзким,
Фамингта чорасизлиғ чора бўлмиш.

¹ Х а з — ипакли мато.

² С и н ж о б — силовсин терисидан ишланган тўн.

³ Х у р ш и д — қуёш.

* * *

Қон ютуб умре, жаҳон аҳлида бир ёр истадим,
Лекин ул камрак топилди, гарчи бисёр¹ истадим.

Кимгаким, жоним фидо айлаб соғиндим, ёр эрур,
Эрмас эрди ёрлиғда чун вафодор истадим.

Билмадим олам элида йўқтуур мутлақ вафо.
Ваҳки, умри улча йўқтур соғиниб бор истадим.

Улки топилмас башар² жинсида, вах, фафлат кўрунг,
Ким пари хайлида мен девонани зор истадим.

Сирри ишқимни кўнгул, кўз бирла фош этмак не тонг,
Қалби тардомани³ чун мен соҳибасрор⁴ истадим.

Шайх бирла хонақаҳдин чун ёруғлуқ топмадим,
Дай пири хизматига кўйи хаммор истадим.

Эй Навоий, чун рафиқе топмадим, бу фуссадин
Ўзни бекаслик балосига гирифторм истадим.

¹ Б и с ё р — кўп, мўл, ортиқ.

² Б а ш а р — одам, инсон.

³ Т а р д о м а н — ахлоқсиз, бузук, гуноҳкор.

⁴ С о ҳ и б а с р о р — сирлар эгаси; сирдош.

* * *

Неча мен меҳнат чекиб, ул ой танаъум айлагай,
Ошкоро йиғласам, пинҳон табассум айлагай.

Жавридин ул навъ хушменким, ўлум ҳоли бўлуб,
Ваҳм этарменким, кўруб ногаҳ тараҳҳум айлагай.

Нукта¹ сургач лаъли, ўлгонлар топар умри абад,
Умрида Исо қачон мундоғ тақаллум айлагай.

Тифи зулми тегмагидин айласа эл кўнгли бим²,
Тегмасун ғайриға деб, кўнглум таваҳҳум айлагай.

Дема зулмум кўп етиб, кўнглунг тазаллум айламиш
Ким, агар оз етса, шоядким тазаллум айлагай.

Эй кўнгул, бир лаҳза ҳижрон шиддатига арзимас,
Гар висол ичра киши юз йил танаъум айлагай.

Ёр базмиға чу йўл топмас Навоий, не осиғ³,
Дилхарош⁴ афғону гар дилкаш тараннум айлагай.

¹ Н у к т а — нозик ва теран маъноли сўз; сир, ҳикмат.

² Б и м — хавф, хатар, кўрқув, ваҳм, таҳлика.

³ О с иғ — фойда, нағъ, суд.

⁴ Д и л х а р о ш — кўнгил дардларини қўзғовчи.

* * *

Дилбаро, сендин бу ғамким, менда бордур, кимда бор?
Фурқатингдин бу аламким, менда бордур, кимда бор?

Мазрайи¹ айшим кўкармайдур самуми² оҳдин,
Йўқса ёщдин мунча намким, менда бордур, кимда бор?

Кўйма миннатким, юзумдек пок юз ҳеч кимда йўқ,
Бўйла ишқи пок ҳамким, менда бордур, кимда бор?

Баҳт ул ой қасрига қўймас, йўқса дуди оҳдин
Бу каманди ҳам-бахамким³, менда бордур, кимда бор?

Қалби рўйандуд⁴ ила байъ⁵ этса васлин, эй кўнгул,
Доғдин мунча дирамким⁶, менда бордур, кимда бор?

Бор экин вобастайи⁷ тавфиқ, йўқса, эй рафиқ,
Бу қадар шавқи ҳарамким⁸, менда бордур, кимда бор?

Эй Навоий, гарчи журмум⁹ қўптуур, лекин бу навъ
Хусрави соҳибкарамким¹⁰, менда бордур, кимда бор?

¹ М а з р а ъ — экин экиладиган жой, экинзор.

² С а м у м — иссиқ шамол, гармсел.

³ Х а м-бахам — эгилган, букилган.

⁴ Р ў й а н д у д — риё, сохтакорлик билан бўлган; қоплама

⁵ Б а й ъ — савдо; қиймат.

⁶ Д и р а м — бу ерда: оғирлик ўлчови маъносида.

⁷ В о б а с т а — боғлиқ, алоқадор.

⁸ Ҳ а р а м — бу ерда: Каъба.

⁹ Ж у р м — гуноҳ, айб.

¹⁰ С о ҳ и б қ а р а м — сахий, жавонмард; марҳаматли, шафқатли.

* * *

Аҳд қилдим, ишқ, лафзин¹ тилга мазкур этмайин,
Тил неким, хомам² тилидин доги мастур³ этмайин.

Барча элга фитна бўлган кўзга мафтун бўлмайин,
Ҳар киши наззора айлар юзни манзур этмайин.

Ишқ куфри бирла тақво хонақоҳин бузмайин,
Бут⁴ хаёлидин кўнгул дайрини маъмур этмайин.

Ҳар кечада бир лаб майи васлидин этмай жонни масть,
Ҳар кун анинг ҳажрида кўнглумни маҳмур этмайин.

Гар чидай олмай, кўнгул берсам бировга ногаҳон,
Бори эл ичра чидай олғанча машҳур этмайин.

Ишқу май анжоми⁵ чун ҳажр ўлди, қўй, эй шайхким,
Ўзни бу иқболдин куч бирла маҳжур этмайин.

Зулм ила эл жонига ўт ёқма, эйким, шоҳсен,
Гар десанг дўзах ўтига жонни маҳрур⁶ этмайин.

Гарчи маъзур ўлди маъмур, эй Навоий, ўзни мен
Дўст маъмур айлаган хидматда маъзур этмайин.

¹ Л а ф з — сўз, ибора; тил.

² Х о м а — қалам.

³ М а с т у р — бу ерда; ёзилган, битилган.

⁴ Б у т — санам; маҳбуба, маъшуқа.

⁵ А н ж о м — оқибат, натижа, интиҳо, охир, тугаши.

⁶ М а ҳ р у р — ҳароратли, иситмаси бор.

* * *

Эрур ишқинг мени маҳзунға маҳсус¹
Ки, Лайли дардибур Мажнунға маҳсус.

Қўюнг, эй сарву савсан², жилваким бор,
Бу иш ул қомати мавзунға маҳсус.

Кўруб маст айламак лофин қўй, эй май
Ки, бу бор ул лаби майгунға маҳсус.

Қўй, эй ой, тунни ёрутмоғниким, бор
Бу иш ул ҳусни рўзафзунға³ маҳсус.

Кўзум гирдоби жисмимни чўмурди,
Эмас бу Дажлаю Жайхунға маҳсус.

Манга бемехр сенсен ҳам, фалак ҳам,
Бу иш бор ой ила гардунға маҳсус.

Навоий, оташин гул ғунчасидек
Эрур куймак сени дилхунға маҳсус.

¹ М а х с у с — хос бўлган, тегишли бўлган; муқарраб, хосса.

² С а в с а н — гулсапсар.

³ Р ў з а ф з у н — кундан-кун ортиб борувчи.

* * *

Эй кўнгул, келким, бало базмида жоми ғам тутай,
Ўз қатиқ ҳолимға ўлмастин бурун мотам тутай.

Йиғлабон бошимға оҳим дудидин чирмаб қора,
Мотамим эл сўнгра тутқунча, ўзум бу дам тутай.

Оlam аҳлига неча қилдим вафо, кўрдум жафо,
Эй кўнгул, кел-келки, тарки жумлаи оlam тутай.

Эмдиким, ишрат сурудидин¹ очилманг, эй кўнгул,
Навҳа оҳангин тузуб, бир дам сени хуррам тутай.

Мастлиғдин ўзга йўқ, дардим иложи, соқиё,
Май кетурким, ҳам ичай бир лаҳза ани, ҳам тутай.

Қўйғил, эй носиҳқи², муғ дайрида ўз аҳволима,
Масти лояъқил³ ёқам йиртиб, суруди ғам тутай.

Чун жаҳон бирла жаҳон аҳлиға йўқ, эрмиш вафо,
Эй Навоий, мен фано сарриштасин маҳкам тутай.

¹ С у р у А — қўшиқ, ашула.

² Н о с и ҳ — насиҳаттўй.

³ Л о яъ қ и л — ақлсиз, ҳушсиз.

Заҳириуддин Муҳаммад Бобур

Келтурса юз балони ўшал бевафо манга,
Келсун агар юзумни эвурсам, бало манга!

Нетгаймен ул рафиқ билаким, қилур басе,
Мехру вафо — рақибға, жавру жафо — манга.

Бегона бўлса ақд мени телбадин, не тонг,
Чун бўлди ул парисифатим ошно манга.

Оҳу ёшимдин ортадуур заъф, эй табиб,
Билдим: ярашмас эмди бу обу ҳаво манга.

Дардим кўруб, муолажада зоеъ этма умр
Ким, жонда дарди ишқдуур бедаво манга.

То ёр кимни истару қўнглига ким ёқар,
Ташвиш бежиҳатдуур охир санго, манга.

Бобур, бўлубтуур икки кўзум йўлида тўрт,
Келса не бўлди қошима бир-бир манго манга.

* * *

Қаро зулфунг фироқида паришон рўзгорим бор,
Юзунгнунг иштиёқида не сабру не қарорим бор.

Лабинг бағримни қон қилди, кўзумдин қон равон қилди,
Нега ҳолим ямон қилди, мен ондин бир сўрорим бор.

Жаҳондин манга ғам бўлса, улусдин гар алам бўлса,
Не ғам юз мунча ҳам бўлса, сенингдек ғамгусорим бор.

Агар муслиҳмен¹, ар муфсид² ва гар ошиқмен, ар
обид³,
Не ишинг бор сенинг, зоҳид, менингки ихтиёrim бор.

Фигоним ошти булбулдин, ғами йўқ зарра бу қулдин,
Басе, Бобур, ўшал гулдин кўнгулда хор-хорим бор.

¹ М у с л и ҳ — хайриҳоҳ, сулҳга келтирувчи.

² М у ф с и д — бузуқи, бадкор.

³ О б и д — тоат-ибодат қилувчи, художўй.

* * *

Гул жамолин ёпқон ул гулнинг ики райҳонидур,
Фунча сиррин очқон ул ики лаби хандонидур.

Ул мусалсал¹ икки зулфи гул юзининг даврида²,
Гул уза ағнар, магар ул иккининг давронидур.

Ўқи захмини³ кўруб ҳар ён танимда, эл дегай
Ким, бу кўхи дарднинг ул лолаи Нуъмонидур.

Сел эмасдур ер юзин тутқон — кўзумнинг ёшидур!
Раъд⁴ эмасдур кўкка чирмашқон — кўнгул
афронидур!

Ложарам⁵, бўлғай паришону ҳавоий мен киби
Зарра янглиғ кимки бир хуршид саргардонидур.

Ул пари ишқида, Бобур, кўнглум андоқ телбадур
Ким, сочи занжиридур, чоҳи зақан⁶ зинданидур.

¹ М у с а л с а л — ҳалқа-ҳалқа, бир-бирига уланган.

² Д а в р и д а — бу ерда: теграсида, атрофида.

³ З а х м — яра, жароҳат; кўнгул яраси.

⁴ Р а Ҷ д — момоқалдироқ.

⁵ Л о ж а р а м — шунинг учун, албатта, шубҳасиз.

⁶ Ч о ҳ и з а қ а н — ияқ түкурчаси.

* * *

Менинг кўнглумки, гулнинг ғунчасидек таҳ-батаҳ¹
қондур,
Агар юз минг баҳор ўлса, очилмоғи не имкондур.

Агар ул қоши ёсиз боғ гаштин орзу қилсан,
Кўзумга ўқдурур сарву кўнгулга ғунча пайкондур.

Баҳору боғ сайрин не қилайким, дилситонимнинг
Юзи — гул, зулфи — сунбул, қомати сарви хиромондур.

Висоли лаззатидин руҳ топмоғлиқ эрур душвор,
Фироқ шиддатида йўқса жон бермаклик осондур.

Бошидин эврулур² армони бирла ўлдум, эй Бобур,
Менинг наъшимни³ бори ул пари қўйидин айлондур.

¹ Т а ҳ - б а т а ҳ — қаватма-қават.

² Э в р и л м о қ — айланмоқ,

³ Н а ՚ ш — тобут; жасад.

* * *

Агарчи сенсизин сабр айламақ, эй ёр, мушкилдур,
Сенинг бирла чиқишишмоқлик доги бисёр мушкилдур.

Мижозинг нозику сен — тунд¹, мен — бир беадаб
телба,
Санга ҳолимни қилмоқ, эй пари, изҳор мушкилдур.

Не осиф нолаю фарёд хоболуд² баҳтимдин,
Бу унлар бирла чун қилмоқ ани бедор мушкилдур.

Манга осондурур бўлса агар юз минг туман душман,
Вале бўлмоқ жаҳонда, эй кўнгул, беёр мушкилдур.

Висолинким тиласен, нозини хуш тортқил, Бобур
Ки, олам боғида топмоқ гули бехор³ мушкилдур.

¹ Т у н д — тез, шиддатли; асов; ўткир, аччиқ; ғазабли.

² Х о б о л у д — уйкусираган; нозли, карашмали.

³ Б е х о р — тикансиз.

* * *

Баҳор айёмидур, доғи йигитликнинг авонидур¹,
Кетур, соқий, шароби нобким², ишрат замонидур.

Гаҳи саҳро узори лола шаклидин эрур гулгун,
Гаҳи саҳни чаман гул чеҳрасидин арғувонидур³.

Яна саҳни чаман бўлди мұнаққаш⁴ ранги гуллардин,
Магарким сунънинг наққошиға ранг имтиҳонидур.

Юзунг, эй сарв, жоним гулшанининг тоза гулзори,
Қадинг, эй гул, ҳаётим борининг сарви равонидур.

Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг,
Фарибингга тараҳҳум айлагилким, анда жонидур.

¹ А в о н — вақт, замон, мавсум.

² Н о б — тоза, тиник, соф.

³ А р ғ у в о н — қизил гул; мажозан: қизил.

⁴ М у н а қ қ а ш — нақшланган, зийнатланган.

* * *

Ким кўрубдур, эй кўнгул, аҳли жаҳондин яхшилиғ?
Кимки, ондин яхши йўқ, кўз тутма ондин яхшилиғ!

Гар замонни нафий¹ қилсам, айб қилма, эй рафиқ,
Кўрмадим ҳаргиз, нетайин, бу замондин яхшилиғ!

Дилраболардин ёмонлик келди маҳзун кўнглума,
Келмади жонимга ҳеч ороми жондин яхшилиғ.

Эй кўнгул, чун яхшидин кўрдунг ямонлик асрү² кўп,
Ким, дегайлар, даҳр аро қолди фалондин яхшилиғ!

Яхшилиғ аҳли жаҳонда истама Бобур киби,
Ким, кўрубдур, эй кўнгул, аҳли жаҳондин яхшилиғ?!

¹ Н а ф и й — рад этиш, инкор.

² А с р у — жуда, ниҳоятда, беҳисоб.

* * *

Жонимдин ўзга ёри вафодор топмадим,
Кўнглумдин ўзга маҳрами асрор¹ топмадим.

Жонимдек ўзга жонни дилафгор кўрмадим,
Кўнглим киби кўнгулни гирифтор² топмадим.

Усрук кўзига токи кўнгул бўлди мубтало,
Ҳаргиз бу телбани яна ҳушёр топмадим.

Ночор фурқати била хўй³ этмишам, нетай,
Чун васлиға ўзумни сазовор топмадим.

Бори борай эшигига бу навбат, эй кўнгул,
Нечаки бориб эшигига бор топмадим.

Бобур, ўзунгни ўргатакўр ёрсизки, мен
Иstab жаҳонни, мунча қилиб, ёр топмадим.

¹ А с р о р — сирлар.

² Г и р и ф т о р — банд, асир; ошик;

³ Х ў й — одат, феъл, характер, табиат.

* * *

Хазон япроғи янглиғ гул юзунг ҳажрида сарғардим,
Кўруб раҳм айлагил, эй лоларух, бу чехраи зардим¹.

Сен, эй гул, қўймадинг саркашлигингни² сарвдек ҳаргиз,
Аёғингга тушуб, барги хазондек мунча ёлбордим.

Латофат гулшанида гул киби сен сабзу³ хуррам қол,
Мен арчи⁴ даҳр боғидин хазон япроғидек бордим.

Хазондек қон ёшим, сориғ юзумдин эл танаффурда⁵,
Ба ҳар рангे⁶, биҳамдиллаҳ⁷, улусдин ўзни қутқордим.

Не толеъдур мангаким, ахтари⁸ баҳтим топилмайди,
Фалак авроқини⁹ ҳар нечаким дафтардек ахтардим.

Улуснинг таъну таърифи манга, Бобур, баробардур,
Бу оламда ўзумни чун ямон-яҳшидин ўткардим.

¹ З а р д — сарик, сарғайган.

² С а р қ а ш — ўжар, итоатсиз; эрка ёр, севикли маъшуқа.

³ С а б з — яшил, яшил ранг.

⁴ А р ч и — гарчи, агарчи, шундай бўлса-да.

⁵ Т а н а ф ф у р — нафратланиш, жирканиш.

⁶ Б а ҳ а р р а н г е — ҳар қандай қилиб бўлса ҳам, бир илож
қилиб.

⁷ Б и ҳ а м д и л л а ҳ — худога шукр.

⁸ А х т а р — юлдуз.

⁹ А в р о қ — варакълар, саҳифалар.

* * *

Ишқ, элининг оҳидин ул сарв қад хам бўлмасун,
Фам елидин ул муанбар¹ зулф дарҳам² бўлмасун.

Кўп жафою жавр кўрдук, эй қуёш, ҳажринг қуни,
Бошимиздин сояи сарви қадинг кам бўлмасун!

Даҳри дундин тегмасун озор нозик жисмингта,
Даҳр аҳлидин муборак кўнглунгга ғам бўлмасун.

Оlam аҳли бирла оламдин манга сенсан ғараз³,
Зоти покинг бўлмаса, оламда одам бўлмасун!

Гар ҳаводорим⁴ эрурсан, эй сабо, арз айлаким,
Ул юзи гул сарв ҳар хас бирла ҳамдам бўлмасун.

Гарчи ошиқ лозими оламда расвониқдуур,
Ишқ аро Бобур киби расвои олам бўлмасун!

¹ М у а н б а р — хушбўй, муаттар.

² Д а р ҳ а м — сочилган, ёзилган, паришон бўлган.

³ F а r a z — мақсад, ният, муддао.

⁴ X а в о д о р — тарафдор, хайрихоҳ, мухлис.

* * *

Жамолинг васфини¹, эй ой, неча элдин эшитгаймен,
Не кун бўлғай, висолингға мени дилхаста етгаймен!

Тараҳҳум юзидин юзунгни кўрмакка буюрфайсен,
Хуш улким, оразингни қўргамен, сўзунг эшиттгаймен!

Итингдурмен, сочинг занжирини бўйнумга маҳкам қил
Ки, водийи фироқинг ичра қўрқарменки, йиттгаймен.

Тараҳҳум қилмасанг ё боқмай, истиғно² била ўтсанг,
Тазарруъ³ қилғамен ё йиглағаймен — ўзга нетгаймен?!

Муяссар бўлмаса бошимни қўймоқдик аёғифа,
Бошимни олиб, эй Бобур, аёқ, еттанча кеттгаймен!

¹ В а с ф — таъриф-тавсиф, мақтov.

² И с т иғ н о — бу ерда: ноз-карашма; түрур.

³ Т а з а р р у ъ — ёлвориш, ялиниш, тавба қилиш.

* * *

Чархнинг мен кўрмаган жавру жафоси қолдиму?!
Хаста кўнглум чекмаган дарду балоси қолдиму?!

Мени хор эттию қилди муддаийни¹ парвариш,
Даҳри дунпарварнинг² ўзга муддаоси қолдиму?

Мени ўлтурди жафою жавр бирла ул қуёш,
Эмди тиргузмоқ учун меҳру вафоси қолдиму?

Ошиқ ўлғач, кўрдум ўлумни ўзумға, эй рафиқ,
Ўзга кўнглумнинг бу оламда ҳароси³ қолдиму?!

Эй кўнгул, гар Бобур ул оламни истар, қилма айб,
Тенгри учун де, бу оламнинг сафоси қолдиму?

¹ М у д д а и й — даъвогар; рақиб.

² Д у н п а р в а р — ёмон, паст кишиларни тарбия қилувчи; чарх, фалак, тақдир.

³ Х, а р о с — қўрқув.

* * *

Сочининг савдоси тушти бошима бошдин яна,
Тийра¹ бўлди рўзгорим ул қаро қошдин яна.

Мен худ ул тифли паривашға кўнгул бердим vale,
Хонумоним ногаҳон бузулмагай бошдин яна.

Юз ямоналиф кўруб ондин, телба бўлдунг, эй кўнгул,
Яхшилиғни кўз тутарсен ул париващдин яна.

Тош урар атфол мени, уйида фориг² ул пари,
Телбалардек қичқиурмен ҳар замон тошдин яна.

Оёғим еттанча Бобурдек кетар эрдим, нетай,
Сочининг савдоси тушти бошима бошдин яна.

¹ Т и й р а — қора, қоронғу; хира, нурсиз; ғам-ғуссали, қайғули.

² Ф о р иғ — хотиржам, беларво, бехабар.

* * *

Ким кўрар хуршидни ул моҳсиймо¹ бўлмаса?!
Ким сўрар шаккарни ул лаъли шакархо² бўлмаса?!

Гул тикандур қўзларимга ул юзи гулдин йирок,
Сарв ўқдур бағрима ул сарви боло³ бўлмаса.

Жаннат ул-маъвони, эй зоҳид, нетай мен зорким,
Истарам кўйидин ўзга манга маъво⁴ бўлмаса.

Тиймагил девона кўнглумники, расво бўлма деб,
Ошиқ ўлғайму эди ул телба, расво бўлмаса?!

Гар бошингни кессалар ишқида, эй Бобур, сенинг
Ёрдин кўнглунг, керакким, ўзга қатъо⁵ бўлмаса.

¹ М о ҳ с и й м о — ой юзли; гўзал.

² Ш а к а р х о — ширинсўз; л а ъ л и ш а к а р х о — маҳбубанинг лаби.

³ С а р в и б о л о — тик қомат.

⁴ М а ъ в о — бошпана, макон; мақом, манзил.

⁵ Қ а т ъ о — қатъиян, ҳеч қачон, асло.

* * *

Қачон бўлғай мушарраф бўлғамен, жоно, жамолингға?
Кутулғаймен фироқингдин, етишгаймен висолингға!

Кўз очқил боққаликим, бўлмишам бемор ул кўздин,
Лаб очқил сўрғаликим, ташна бўлмишмен зулолингға¹.

Ул ойнинг юзи бирла тўш бўлуб, даъвойи ҳусн этсанг,
Яқин бўлди бу кунким, эй қуёш, еттинг заволингға!

Кабутар, элтасен хаттим, не бўлғай гар қабул этсанг,
Кўнгулни боғласам ул нома янглиғ парру болингға².

Белингдинким, хаёледур, йироқдурмен, мени ёд эт,
Умидим борки Бобурдин етишгаймен хаёлингға.

¹ З у л о л — тиник, тоза, ширин сув; шароб.

² Б о л — қанот.

* * *

Қади шоҳи гулдек нигорим қани?
Лаби фунчадек гулъузорим¹ қани?

Не тонг, юз нигор ўлса қон ёш била
Ки, ул юзи гул ёш нигорим қани?

Қаро кечаларда кўзум ёрутур,
Ўшал шамъи шабҳои торим² қани?

Ярим кечалар келур эрди бурун,
Бу тун келмади, ох, ёрим қани?

Деманг, тарки ишқини қил ихтиёр,
Бу ишда менинг ихтиёrim қани?

Фироқингда кўнглумни қон айласанг,
Санга бўлғай ул беқарорим қани?

¹ Гулатъузор — гул юзли, гўзал; гулчехра, гулрухсор.

² Шабҳоитор — қоронғу кечалар.

* * *

Фунчадек кўнглум менинг гулзор майли қилмағай,
Фам била бутган кўнгул гулгашт ила очилмағай.

Ранга-ранга гулларингни, боғбон, арз этмаким,
Таҳ-батаҳ қонлик кўнгул гул орзусин қилмағай.

Йўқтур улким, гул юзунгдин айру боқсам гул сари,
Фунча янглиғ кўнглума юз хори фам санчилмағай.

Оразу қаддингни таъриф этсалар юз йил, ҳануз,
Эй юзи гул, сарвқад, юздин бири айтилмағай.

Сендин айрилдим эса бўлди насибим хори фам,
Сендин, эй гул, эмди Бобур бир замон айрилмағай.

* * *

Ул аҳд ила паймон қани, эй ёр, не бўлди?
Ул лутф ила эҳсон қани, эй ёр, не бўлди?

Кеттим мени ҳайрон эшигингдин, демадинг ҳеч:
Ул телбаи ҳайрон қани, эй ёр, не бўлди?

Жонимға даво сўзунг эди, сўзламадинг, ох,
Жон дардига дармон қани, эй ёр, не бўлди?

Мундоқму эди аҳдки, Бобурни унуттунг,
Ул аҳд ила паймон қани, эй ёр, не бўлди?

Фузулий

Фамзасин севдинг, кўнгил, жонинг керакмазми санга?
Теға урдинг, жисми учрёниг керакмазми санга?

Оташин оҳимла айларсан бенга таклифи боғ,
Боғбон, гулбарги хандонинг керакмазми санга?

Ела верма доғидуб, ҳардам оёқлардан кетур,
Эй пари, зулфи паришонинг керакмазми санга?

Эй камонабрў, рақиба верма фамзангдан насиб,
Ўқ одарсан доша, пайконинг керакмазми санга?

Ёндуруб жоним, жаҳонсўз¹ этма барқи² оҳими,
Осмон, хуршиди тобонинг³ керакмазми санга?

Куфри зулфиндан бани манъ айламак лойиқмидир,
Сўфи, инсоф айла, иймонинг керакмазми санга?

Туталимким, ашқ селобина⁴ йўқдир эътибор,
Эй Фузулий, чашми гирёниг⁵ керакмазми санга?

¹ Жаҳонсўз — жаҳонни куйдирувчи.

² Барқ — чақмоқ, яшин; ўт, олов; шуъла, нур.

³ Тобон — порлок, ёрқин, товланган; күёшга, ойга ишора.

⁴ Селоб — сел суви, тошқин; кўз ёши.

⁵ Гирён — йиғловчи, йиғлаб турган.

* * *

Кўнглим очилур зулфи парищонингни кўргач,
Нутқим тутилур фунчай хандонинги кўргач.

Боҳдиқча санга қон сочилур дийдаларимдан,
Бағрим дилинур новаки¹ мижгонинги кўргач.

Раънолик ила қомати шамшоди² қиласан ёд,
Ўлмазми хижил сарви хиромонинги кўргач.

Чўқ ишқа ҳавас эданни кўрдимки, ҳавосин
Тарк этди сенинг ошиқи нолонингни кўргач.

Коғирки, дагил, муътарифи³ нори⁴ жаҳаннам,
Имона келур оташи ҳижронингни кўргач.

Нозиклик ила фунчай хандонинг эдан ёд,
Этмазми ҳаё лаъли дурафшонинги⁵ кўргач.

Сан ҳоли дилинг сўйламасанг нўла, Фузулий,
Эл фаҳм қилур чоки гирибонинги кўргач.

¹ Н о в а к — ўқ, камон ўқи; киприк.

² Ш а м ш о д — хушқомат ва чиройли дараҳт.

³ М у ъ т а р и ф — тан олган; иқрор.

⁴ Н о р — шуъла, ўт, олов; дўзах.

⁵ Д у р а ф ш о н — дур сочувчи; гўзал сўзловчи.

* * *

Шифойи васл қадрин ҳажр ила бемор ўландан сўр,
Зулоли завқ шавқин ташнаи дийдор ўландан сўр.

Лабинг сиррин келуб гуфтора¹ бандан ўзгадан сўрма,
Бу пинҳон нуктани бир воқифи асрор ўландан сўр.

Кўзи ёшлуларинг ҳолин на билсун мардуми ғофил?
Кавокиб² сайрини шаб³ то саҳар бедор ўландан сўр.

Хабарсиз ўлма фаттон қўзларинг жаврин чеканлардан,
Хабарсиз мастрлар бедодини ҳушёр ўландан сўр!

Фамингдан шамътак ёндим — сабодан сўрма аҳволим,
Бу аҳволи шаби ҳижрон баним-ла ёр ўландан сўр.

Хароби жоми ишқам — наргиси мастинг билур ҳолим,
Харобот⁴ аҳдининг аҳволини хуммор ўландан сўр,

Муҳаббат лаззатидан бехабардир зоҳиди ғофил,
Фузулий, ишқ завқин завқи ишқи вор ўландан сўр.

¹ Г у ф т о р — сўз, сўзлаш.

² К а в о к и б — юлдузлар.

³ Ш а б — кеча, тун.

⁴ Х а р о б о т — вайрона; мажозан: майхона.

* * *

Азал котиблари ушшоқ баҳтиң қора ёзмишлар,
Бу мазмун ила хат ул сафҳаи руҳсора ёзмишлар.

Ҳавоси хоки пойинг шарҳини таҳқиқ эдан мардум,
Ғубор ила баёзи дийдаи хунбора¹ ёзмишлар.

Гулистони сари қўйинг сифотин боб-боб, эй гул,
Хати райхон ила жадвал чекуб, гулзорга ёзмишлар.

Киrub майхоная қилсанг такаллум, жон бўлур шаксиз
Мусавирлар на суратким, дару² девора ёзмишлар.

Ики сатр айлаюб ул икки майгун лаъллар васфин,
Гўранлар ҳар бирин бир чашми гавҳарбора³ ёзмишлар.

Муҳаррирлар ёzonда ҳар кима оламда бир рўзи⁴,
Банга ҳар кун дили садпорадан⁵ бир пора ёзмишлар.

Ёzonда Вомиқу Фарҳоду Мажнун васфин аҳли дард,
Фузулий одини кўрдим: сари тумора⁶ ёзмишлар.

¹ Х у н б о р — қон йигловчи, аччик йигловчи.

² Д а р — эшик.

³ Г а в ҳ а р б о р — гавҳар сочувчи, гавҳар ёғдирувчи.

⁴ Р ў з и — ризқ, насиба.

⁵ С а д п о р а — юз пора, жароҳатли.

⁶ С а р и т у м о р а — туморнинг бошига.

* * *

Ақл ёр ўлсайди, тарки ишқи ёр этмазмидим?
Ихтиёр ўлсайди, роҳат ихтиёр этмазмидим?

Лаҳза-лаҳза суратин кўрсайдим ул ширин лабинг,
Сан киби, эй Бесутун,¹ бан ҳам қарор этмазмидим?

Ёр-ла ағёри ҳамдам гўрмага ўлсайди сабр,
Тарки фурбат айлаюб, азми диёр этмазмидим?

Воизинг куфрин баним расволигимдан қил қиёс:
Онда сидқ ўлсайди, бан тақво шиор этмазмидим?

Ул гули хандони кўрмак мумкин ўлсайди банга,
Сантак, эй булбул, гулистона гузор² этмазмидим?

Дардими оламда пинҳон тутдигим ночордир,
Уграсайдим бир табиба ошкор этмазмидим?

Эй Фузулий, доги ҳижрони-ла ёнмиш кўнглими,
Лолалар очсайди, сайри лолазор этмазмидим?

¹ Б е с у т у н — Шимолий Эрондаги тоғ. Фарҳод шу тоғда канал қазиган, тоғни кесиб, йўл очган.

² Г у з о р — ўтиши, йўл.

* * *

Яна ул моҳ баним олди қарорим бу кеча,
Чиқажақдир фалака нолай зорим бу кеча.

Шамъваш¹ маҳрами базм айлади ул моҳ бани,
Ёнажақ оташи ҳажра ёна ворим бу кеча.

Пора-пора жигарим итларина назр ўлсун,
Ул сари кўя агар тушса гузорим бу кеча.

Субҳа² солди бу кеча шамъ киби қатлими ҳажр,
Ўлаким, субҳ геланча гела ёрим бу кеча.

Вор эди субҳи висолина, Фузулий уммид,
Чиқмаса ҳасрат ила жони фигорим³ бу кеча.

¹ Ш а м ъ в а ш — шамъ каби.

² С у б ҳ — тонг, саҳар.

³ Ф и г о р — мажрух, жароҳатли.

* * *

Ҳосилим барқи ҳаводисдан¹ маломат доғидир,
Маснадим² кўйи маломатда фано тупроғидир,
Зор кўнглум танда зиндони бало дутсоғидир³,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

Давр жавриндан тану жонимда роҳат қолмади,
Сурати ҳолимда осори⁴ фароғат қолмади,
Меҳнату ғам чекмага минбаъд тоқат қолмади,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

Кўнглиминг мулкин жафо селоби вайрон айлади,
Бахтиминг ҳолин ҳужуми ғам паришон айлади,
Бағрими андишаи даври фалак қон айлади,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

Интиҳосиз⁵ жаврлар ўдлара ёндириди бани,
Очки⁶ сўзлар тотлу жонимдин ўсондирди⁷ бани,
Халқдан беҳуда афғоним ўтондирди бани,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

Истадим бир чора йўқ — елдим-югурдим ҳар ёнга,
Раҳм эдуб, бир кимса имдод⁸ эдмади мутлақ банга,
Чорасиз қолдим, мурувват истаоб келдим санга,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

¹ Ҳ а в о д и с — ходисалар, воқеалар.

² М а с н а д — ўрин, таҳт; даража, мартаба; остона, даргоҳ.

³ Д у т с о ф — тутқун.

⁴ О с о р — белгилар, нишоналар.

⁵ И н т и ҳ о — охир, сўнг, ниҳоя.

⁶ О ч ч и — аччик.

⁷ Ў с о н д и р д и — бездирди, зериктириди.

⁸ И м д о д — кўмак, ёрдам, қўллаш.

Дода келдим адл¹ девонина² — фарёдим эшит,
Санки одилсан, кўр, афоним надандир — favra³ ет,
Шарҳи ҳолим сўр, муродим вер, алим⁴ дут, фикрим эт
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

Кўр Фузулийнинг руҳи⁵ зардинда ашки олинни,
Пардаи идбор⁶ дутмиш сурати иқболини,
Дардмандингdir — инояtlар эдуб, сўр ҳолини,
Раҳм қил, давлатлу султоним, мурувват чоғидир.

¹ А д л — адолат, инсоф, одиллик, тўғрилик.

² Д е в о н — бу ерда: давлат маҳкамаси, ҳукумат идораси.

³ F a v r — ҳақиқат, моҳият, бирор нарсанинг таги, туби.

⁴ А л — қўл.

⁵ Р у х — юз.

⁶ И д б о р — баҳтсизлик, тушкунлик, омадсизлик.

* * *

Ҳар китобаким, лаби лаълинг ҳадисин ёзалар,
Риштаи¹жон бирла ишқ аҳли они шерозалар².

Бу на сирдир — сирри ишқинг демадан бир кимсая,
Шаҳра душмиш бан сани севдим, деян овозалар.

Шайхлар майхонадан юз дўндираплар³ масжида,
Бетариқатларни⁴ кўрким, тўғри йўлдан озалар.

Чоклар кўксимда сонмаким очибдир тифи ишқ,
Кўнглими шахрина меҳринг кирмага дарвозалар.

Эй Фузулий, ёр агар жавр этса, андин инжима,
Ёр жаври ошиқа ҳар дам муҳаббат тозалар.

¹ Р и ш т а — ип, таноб; тор; томир.

² Ш е р о з а — китобни муқовалашда унинг саҳифалари сочилмасин учун ипак билан тикиш; мажозан: зебу зийнат, оройиши.

³ Д ў н д и р м о қ - ўтирмоқ, бурмоқ.

⁴ Б е т а р и қ а т — йўлсиз, раҳнамосиз; гумроҳ, йўлдан озган.

* * *

Эй гул, на ажаб силсила¹ мушки таринг² вор,
В-эй сарв, на хуш жон, олучи ишваларинг вор.

Ожитди³ бани очи сўзинг, тунд нигоҳинг,
В-эй нахли⁴ малоҳат, на бало талҳ баринг⁵ вор.

Пайконлари ила тўлудир чашми пуробим⁶,
Эй баҳр, сонурсан сенинг онжақ гуҳаринг вор.

Ул сангдила⁸ нолаи зоринг асар этмиш,
Эй дил, санго бу завқ етар то асаринг вор.

Ишқ ичра, кўнгил, демаки, бан бехудам онжақ,
Эй ғофил, ўзингдан сенинг онжақ хабаринг вор.

Чўқ боқдигина ғамза ила бағрин узарсан,
Ҳар кимаки боқмазсан, онинг-ла назаринг вор.

Ишқ аҳлина ул моҳ, Фузулий, назар этмиш,
Сан ҳам ўзингни гўстар⁹, агар бир ҳунаринг вор.

¹ С и л с и л а — занжир.

² М у ш к и т а р — мажозан: қоп-қора соч.

³ О ж и т д и — ранжитди.

⁴ Н а х л — кўчат, ниҳол, ёш дарахт.

⁵ Б а р — мева, ҳосил, самара.

⁶ П у р о б — сувга тўла, хўл; кўз ёшга тўла.

⁷ А н ж а қ (о н ж а қ) — шундай.

⁸ С а н г д и л — кўнгли қаттиқ, тошкўнгила.

⁹ Г ў с т а р — кўрсат.

Бобораҳим Машраб

Тушди савдои муҳаббат бошима,
Ор этар мардум келурға қошима.

Кўб¹ муҳаббат кўйида қон йигладим,
Етти иқлим ғарқ бўлди ёшима.

Сажда айлар зоҳид ул меҳроб² аро,
Мен қилурман сажда эгма қошима.

Муҳтасиб³ тўқтурди соқий бодасин,
Етмади ақли анинг сирдошима.

Кунда юз минг жабр қилсанг, ўргулай,
Кўй қараб ғам тошини бардошима.

Машраби девонани ҳайрон этиб,
Не сабабдин келмадинг бир қошима.

¹ К ў б — бу ерда: узоқ, давомли.

² М е х р о б — масжид ичидағи ток; гўзалларнинг қайрилма қоши.

³ М у ҳ т а с и б — шариатта хилоф ишларни текширувчи.

* * *

Мен нола қилай шому саҳар дод эшигинда,
Жонимни берай шўхи паризод эшигинда.

Ул лолаю райҳону суман, тоза қизил гул,
Чун сарв қадин буклади шамшод эшигинда.

Хўбони¹ жаҳон бўлса, тақи² Юсуфи Канъон³,
Султону амир, бандаю озод эшигинда.

Зулфинг сени бу жонима юз доми балодур,
Жоним қушин сайд айлади сайёд⁴ эшигинда.

Оlam бориси лаззати ҳуснингни топибдур,
Гирёну фигон, нолаю фарёд эшигинда.

Савдои муҳаббатга тушубман сени излаб,
Ўлтурди ғаминг кўзлари жаллод эшигинда.

Ашким тўкубон ҳажрида ётгум кеча-кундуз,
Вайрона ватан манзили обод эшигинда.

Ул ҳусни жамолинг ўти Машрабга тушубдур,
Парвонасифат куйди паризод эшигинда.

¹ Х у б о н — гўзал қизлар ва аёллар.

² Т а қ и — яна, тағин.

³ Ҳусну малоҳатда тенгсиз Юсуф алайҳиссалом кўзда тутилмоқда.

⁴ С а й ё д — овчи.

* * *

Сенсан севарим, хоҳ, инон, хоҳ, инонма,
Қондур жигарим, хоҳ, инон, хоҳ, инонма.

Фам шоми фироқингда кабоб этти фалакни
Оҳи саҳарим, хоҳ, инон, хоҳ, инонма.

Ногоҳ сари кўйинг аро бўлдум сенга мойил,
Эй токи сарим¹, хоҳ, инон, хоҳ, инонма.

Лаълинг ғамидин кўнглум эрур фунча каби қон,
Гулбарги тарим², хоҳ, инон, хоҳ, инонма.

Захри ғами ҳажринг мени ўлдурғали етти,
Эй лабшакарим, хоҳ, инон, хоҳ, инонма!

Машраб каби кўйингда бўлуб барқи тажалли³,
Қолмай асарим, хоҳ, инон, хоҳ, инонма.

¹ С а р — бош.

² Г у л б а р г и т а р — янги очилган гул япроги; мажозан: гўзал
кеҳра; маҳбуба; маҳбубанинг лаби.

³ Т а ж а л л и (й) — кўриниш, жилваланиш.

* * *

Арзимни айтай боди сабоға,¹
Биздин дуо деб ул бевафоға.

Кўзлари Чўлпон, сарви хиромон,
Зулфи паришон, қоши қароға.

Қомати ларzon, вавъдаси ёлғон,
Турмади ҳаргиз аҳду вафоға.

Учди кўзимдин ул пари янглиғ,
Ташлади-кетди турлук балоға.

Қилдук иковлон бир аҳду паймон,
Ҳар ким ёмондур солдук худоға.

Дарди фироқинг айлади бемор,
Қайға борай мен эмди давоға.

Ҳажрингда тинмай қилдим фифонлар,
Етти бу нолам аршу самоға.

Қилғил тараҳҳум, эй ёри хушхў²,
Лойик эмасман жабру жафоға.

Дарду аламдин болу пар айлаб,
Шаҳбоз³ кўнглум учди ҳавоға.

Йўл бермадилар менга рақиблар,
Чикдим олиб бош бу Карбалоға⁴.

¹ Б о д и с а б о — тонг шаббадаси, майин шамол.

² Х у ш х ў (й) — хушфеъл, хуштабиат.

³ Ш а ҳ б о з — лочин.

⁴ К а р б а л о — Эрондаги Карбало саҳроси.

Эй ёри бадаҳд¹, бемехр экансан,
Раҳм айламайсан мен мубталоға.

Эй жонажоним, кўрсам жамолинг,
Жоним тасаддуқ сен хуш адоға.

Дилхаста Машраб қилмасму фарёд,
Кўзлари жаллод олса ароға.

¹ Б а д а ҳ д — аҳди ёмон, бевафо.

* * *

Кўрсат жамолинг мастоналарға¹,
Ишқингда куйган парвоналарға.

Мендин дуодур, сендин ижобат,
Жоним тасаддуқ жононаларға.

Эй кўнгли қаттиғ, раҳм айламайсан,
Қилғил назар сен бечораларға.

Машраб сени деб кечти жаҳондин,
Бошини қўюб остоналарға.

¹ М а с т о н а — мастлардек; шўх гўзал, дилбар.

* * *

Эй фалак, қилдинг мени ул меҳрибонимдин жудо,
Булбули шўрида¹ янглиғ гулистонимдин жудо.

Найлайин, қилдинг мени охир ғарибу нотавон,
Мубталои ғам қилиб, кўксумда жонимдин жудо.

Кумри янглиғ бандалик тавқини² бўйнумга солиб,
Термулуб ҳайрон эдим сарви равонимдин жудо.

Оҳ уруб, қон йигласам, айб айламанг, эй дўстлар,
Мен бўлубман тўтийи ширинзабонимдин³ жудо.

Кўҳ ба кўҳ, сахро ба сахро⁴, Машрабо, юрмоқ наdur?
Чугзи⁵ бевайронадурман⁶ ошёнимдин жудо.

¹ Ш ў р и д а — паришон, мубтало.

² Т а в қ — ҳалқа, тамға.

³ Ш и р и н з а б о н — ширинсўз.

⁴ Тоғма-тоғ, сахрома-сахро.

⁵ Ч уғ з — бойкуш, бойӯғли.

⁶ Б е в а й р о н а — вайронасиз.

* * *

То кийди қизил, ўзини зебо қилайин деб,
Үт ёқди жаҳон мулкинағавғо қилайин деб.

Машшота¹ била жилвада кўргузли қаддини,
Мендек неча девонани шайдо қилайин деб.

Зебо санамим гул юзидин парда кўтарди,
Оlam ҳама кўз бўлди тамошо қилайин деб.

Зулфини тараб, қошу кўзин жилвагар этти,
Ошуби бало, фитнани барпо қилайин деб.

То айладим олдиға бориб арзи ниёзим²,
Чин солди жабиниға³, таманно қилайин деб.

Мастона саманд секратага келди шаҳи хунрез⁴,
Шамшири жафони яна бурро қилайин деб.

Кўп йилки, бу қул хизматини қилмади бар жо⁵,
Келдики ғазаб бирла чу расво қилайин деб.

Бошимни кесиб олғибу хушҳол бўлиб кет,
Қонимни мени лолаи сахро қилайин деб.

Ханжар қўлида Машрабин ўлдирғали келди,
Ғавғои қиёматни ҳувайдо⁶ қилайин деб.

¹ М а ш ш о т а — пардоҳчи.

² А р з и н и ё з а и л а м о қ — мұхтожлик дардини баён қилмоқ, ҳожатмандлик билдиримоқ.

³ Ж а б и н — манглай, пешона; юз, бет.

⁴ Х у н р е з — қон тўкувчи, қонхўр; золим, раҳмсиз.

⁵ Қ и л м а д и б а р ж о — жойига қўймади, бажармади.

⁶ Ҳ у в а й д о — ошкор, аён, равшан.

* * *

Офати жоним, эй санам, қоши қаросини кўрунг,
Икки юзига чулғанур зулғи сиёсини¹ кўрунг.

Гоҳо қизил қабо кийиб, қирмизи сочбоғин солиб,
Нозу карашмалар қилиб, аҳду вафосини кўрунг.

Ҳуру паридин тозадур, шамсу² қамар³ хижил эрур,
Ким они кўрса баңдадур, ҳусни расосини кўрунг.

Гоҳи қошини ё этиб, кирпик ўқи бирлан отиб,
Жоду кўзини ўйнотиб, макру балосини кўрунг.

Машраби бенаводурام, васли учун гадодурам,
Ҳажр ўтига куёдурам, ёр жафосини кўрунг.

¹ С и ё (х) — қора.

² Ш а м с — қуёш.

³ К а м а р — ой.

* * *

Ҳеч кима маълум эмас ҳоли паришоним менинг,
Осмонни пора қилди оху афғоним менинг.

Мен нечун шод этмайинким хаста кўнглум бир даме,
Келди ҳолимни сўраб, ул шўхи жононим менинг.

Эй ситамгар¹, келгили эмди шаҳид эттил мени,
Мавж урсун Карбало даштида бу қоним менинг.

Чун сенингдек нозанин жамъи мулқда йўқтуур,
Бу жаҳонда кўрмадим, эй кўзи Чўллоним менинг.

Нозу истиғно билан келгил, мени ҳолимни сўр,
Термулуб доим йўлунгда чашми гирёним менинг.

Тобакай жабру ситам айлаб юурсан, эй рафиқ,
Чиқди, Машраб, ушбу ғамдин бу азиз жоним менинг.

¹ С и т а м г а р — жабр кўрсатувчи, золим.

* * *

Кел, эй дилбар, баён айлай сенга бир-бир жудолигни,
Ки шояд раҳм этиб, солсанг ўзингта ошнолигни.

Тамоми хонумонимдин кечибон бир сени дерман,
Ўзингдин ўзга билмайдур, ўзинг билғил фидолигни.

Чу сендин ўзгани демам, қасам оллоҳ; қабул этғил,
Ки зулминг ўзгага айлаб, менга бергил сафолигни.

Сулаймон тахтию¹ Жамшидни жомиға² бермасман,
Қўлумга косаи чўбин³ олиб, қилсам гадолигни.

Аё, эй тошюрак бедил⁴, жафожў⁵, зулгар⁶, бедод,
Нигоро, кимдин ўргандинг мунингдек бевафолигни?

Сен, эй зоҳид, насиҳатни бориб меҳроб аро айтғил,
Жаҳонда кўрмадим ҳаргиз киши сендек риёлиғни⁷.

Аё, эй раҳмсиз золим, жафожў, кўзлари жаллод,
Нигоро, Машрабингта қилмағайсан бевафолигни.

¹ С у л а й м о н — пайғамбар-подшоҳ. У ўзининг сеҳрли узуги вositасида нафақат одамлар, балки ҳайвонлар, қушлар, барча инсу жинсларга ўз ҳукмини ўтказа олар экан.

² Ж а м ш и д ж о м и да гўё бутун олам, замон ва келажак ҳодисотлари акс этар эмиш.

³ Ч ў б и н — ёрочдан ясалган.

⁴ Б е д и л — бу ерда: дилсиз, юраксиз.

⁵ Ж а ф о ж ў — жафо қилувчи, жафо изловчи.

⁶ З у л м г а р — зулм қилувчи.

⁷ Р и ё — иккιюзламачилик, мунофиқлик.

* * *

Шоҳи жаҳоним, ишқингда ўлдум,
Оромижоним, ишқингда ўлдум.

Мунча жафони кимдин ўргандинг?
Эй нуктадоним¹, ишқингда ўлдум.

То қоба қавсайн шарҳи² қошингдур,
Абрўкамоним, ишқингда ўлдум.

Қақнусга³ ўхшаб ёндиҳ тириклай,
Ўртанди жоним, ишқингда ўлдум.

Бир раҳм қилғил, ҳолимға боқғил,
Номеҳрибоним, ишқингда ўлдум.

Ёрим, сенга мен чокар⁴ бўлойин,
Соҳибқироним, ишқингда ўлдум.

Машрабга бир боқ — жон лабга етти,
Руҳи равоним, ишқингда ўлдум.

¹ Н у к т а д о н — нозикфаҳм, доно.

² Қ о б а қ а в с а й н и а в а д н о — Куръон ояти: икки қавс (камон) масофада ёки (ундан ҳам) яқинроқ; мажозан: икки қошга ишора.

³ Қ а қ н у с — Афсонавий хушваз қуш: бир умр ўтигин йигаркан-да, кейин унинг устига чиқиб, шунақанги ўтли наво қиларканки, нафасидан ўтигин аланга олиб, ўзи ҳам ёниб кетаркан — унинг кулидан янги қақнусбачча пайдо бўлар экан.

⁴ Ч о к а р — хизматкор.

* * *

Ногоҳ кўрубон маҳви жамолинг бўла қолдим,
Ойдек юзунгга боқдиму қурбон ўла қолдим.

Ўтдек тутошиб куйди юроким била жоним,
Парвонадайин ўтқа ўзумни ура қолдим.

Юз ноз ила чиқди санамим майқадасидин¹,
Бир ғамзасига дин ила иймон бера қолдим.

Кўрдумки ажаб ишвагару дилбари танноз,
Девона бўлуб, ишқида ўтдек ёна қолдим.

Дилдор жамолини кўруб, ишқи йўлида
Гулгун ёнибон маҳви тамошо бўла қолдим.

Ҳожат эмас ул Каъбаю бутхонаға² бормоқ,
Мен гавҳари мақсуд олайин деб ёна қолдим.

Машраб бошига тушти ўшал кун ғами дилдор,
Шайдоси бўлуб, жумла ҳавасдан қола қолдим.

¹ М а й қ а д а — майхона.

² Б у т ҳ о н а — бутпарастлар ибодатхонаси.

* * *

Эй гулбаданим, гул юзингта бандада бўлойин,
Қурбони шакар лаблари пурханда бўлойин.

Рухсори гулингдин сен агар пардани очсанг,
Кўнглум очилиб, булбули ноланда¹ бўлойин.

Мастона кўзинг ногах, агар ёдима тушса,
Ху-ху қушидек кечалар гўянда² бўлойин.

Куйдурди мени бир боқишинг, дилбари раъно,
Ҳайрат била мен ошиқи шарманда бўлойин.

Пардангни олиб, мен сари гар биргина боқсанг,
Ул дам мени мотамзада³ дар ханда⁴ бўлойин.

Бул Машраби бечорага ҳаргиз назар этсанг,
Мен бандай ул наргиси пурханда бўлойин.

¹ Н о л а н д а — нола қилувчи.

² Г ў я н д а — қиссагўй, афсона айтувчи, баҳши; айтиб-айтиб
йиғловчи.

³ М о т а м з а д а — мотамга қолган, ғам хаста қилган.

⁴ Д а р х а н д а — кулагида.

* * *

Азалдин то абад кўнглум қутулмас ишқ балосидин,
Юраклар рахналар¹ бўлди бу кўнглум можаросидин.

Хаёлимда сени васлинг — етолмасман мени ҳайрон,
Магар васлингта етсам, пири комилни дуосидин.

Эшит арзимни, эй дилбар, юрак-бағрим кабоб ўлди,
Рақиблар щодмон бўлди нигоримни жафосидин.

Мени сенсиз бу дунёда тириклик қилмоғим мушқул,
Кел, эй кўнгул, кечоли бу тирикликни бақосидин².

Сенинг ишқинг била йиғлаб, агар маҳшар куни чиқсан,
Куярлар мўмину коғир бу Машрабни навосидин.

¹ Р а х н а — дарз, ёриқ; жароҳат.

² Б а қ о — мангулик, абадийлик.

* * *

Ўлдуройин дермусан ё куйдуройин дермусан?
Ёна бошимға балолар ёғдуройин дермусан?

Кўзларинг жаллод этиб, мижгонларинг бедод этиб,
Кашмири тил¹ бирла ҳолимни сўройин дермусан?

Осмондин ерга ташлаб, халқ аро расво қилиб,
Қуш каби болу паримни юлдуройин дермусан?

Шоҳбози ломакон² кўнгул қушини овлабон,
Табл³ уруб, долбой⁴ қоқибон қўндуройин дермусан?

Мен шаҳиди ишқман, ўлсам кафанга чулғаманг,
Оҳ, қизил қон бирла қўйнум тўлдуройин дермусан?

Мансури Ҳаллождек⁵ ичиб шароб ан-таҳур⁶,
Судратиб, дор остига олиб боройин дермусан?

Сендин ўзгани агар қўнглума солсам, эй пари,
Тасмадек ушбу танимни тилдиройин дермусан?

Бу муҳаббат шўриши⁷ жонимдин ўтти,вой-вой,
Ишқи йўқ бедардларни куйдуройин дермусан?

Бу ҳама дарду балоларники солди бошима,
Ишқ, Машраб, жаннат ичра кирдиройин дермусан?

¹ К а ш м и р и т и л — алдоқчи тил, ёлғондакам.

² Л о м а к о н — маконсиз; мажозан: маънавий олам.

³ Т а б л — катта нофора.

⁴ Д о л б о й — овчи, ов қушини қўлга келтириш учун унга кўрсатиб чақирадиган гўшт.

⁵ М а н с у р Ҳ а л л о ж — «Аналҳақ» — «Мен — Худоман» дегани учун қата этилган машҳур сўфий.

⁶ Ш а р о б а н - т а х у р — кайфсиз шароб.

⁷ Ш ў р и ш — изтироб, ҳаяжон; фитна, исён.

* * *

Агар ошиқлигим айтсам, куюб жону жаҳон ўртар,
Бу ишқ сиррин баён этсам, тақи ул хонумон ўртар.

Кишиға ишқ ўтидин заррае етса, бўлур гирён,
Бўлур бесабру бетоқат, юрак-бағри чунон ўртар.

Мени бехонумон тинмай куюб-ёндим фироқингда,
Оting тутсам, нигоро дебки, завқидин забон¹ ўртар.

Қаю тил бирла, эй жоно, сени васфинг баён айлай,
Тилим лолу кўзум гирён, сўнгакларим ниҳон ўртар.

На қаттиғ кун экан, жоно, висолингдин жудо бўлмоқ,
Мени оҳим тутунига замину осмон ўртар.

Бу дард ила ҳароб ўлдум, келиб ҳолимни сўрмассан,
Фаминг бошқа, алам бошқа, юракимни фифон ўртар.

Бу Машраб дардини, жоноки, ҳеч ким бошиға солма,
Агар маҳшарда оҳ урсам, биҳишли жовидон² ўртар.

¹ З а б о н — тил.

² Б и ҳ и ш т и ж о в и д о н — абадий жаннат.

* * *

Дилбар юзини кўргали девона келибдур,
Юз нозу қарашма била жонона келибдур.

Юз жоним агар бўлса, тасаддуқ анга айлай,
Рафтори¹ бало, кўзлари мастона келибдур.

Девона бу жонингни фидо қил они учун,
Кокиллариким, белина чулғона келибдур.

Зарроти² жаҳон ичида кўб ташналаб эрдим,
Жонона била соҳиби паймона келибдур.

Жонингни фидо қил анга, эй хастай Машраб,
Лаблари шакар, тишлари дурдана келибдур.

¹ Рафтор — юриш.

² Заррот — зарралар; воқеликдагилар.

* * *

Сени Лайлийи раънодек ажойиб дилрабо дерлар,
Мени Мажнуни шайдодек кўйингда бир гадо дерлар.

Кеча-кундуз эшигингда фифону нолалар қилсам,
Ки ҳарчанди наво қилсам, ҳанузам бенаво дерлар.

Юруб сўрдум табиблардин: «Бу дардимга даво
борму?»

Табиб айтурки: «Эй нодон, бу дардни бедаво дерлар!»

Қани Лайли, қани Мажнун, қани Ширин билан
Фарҳод?

Алар ўтди бу оламдин, бу олам бевафо дерлар.

Итини хоки пойиники¹, Машраб кўзига суртти,
Нидо келдики оламдин кўзига тўтиё дерлар!

¹ Х о к и п о (й) — оёқ, ости тупроги, оёқ, изи.

* * *

Сетор деманг, ҳоли дилим сўргучи танбур,
Кўнглум гириҳу¹ ғамларини очгучи танбур.

Бир неча рақиблар сўзидин ғамзада бўлсам,
Ҳамдард бўлубон оғушима киргучи танбур.

Кўтоҳназар² эл муни ҳеч қадрини билмас,
Даргоҳи азалдин³ хабаре бергучи танбур.

Гар ёр жамолини кўруб, пардаға солсам,
Нағмаси они сийнахарош⁴ этгучи танбур.

Ҳам ёр жамолидек они нашъаси бордур,
Ҳайрат ўтидин маҳви санам қилгучи танбур.

Ошиқ юрагидин чиқиб, ўттек келибон ул,
Бир учқуниға жумлани куйдургучи танбур.

Машрабни тамом ақлин олиб ул бути хунрез,
Жонимни ёқиб, сийнахарош этгучи танбур.

¹ Г и р и ҳ — тутун, чигил; мушкулот; соч ўрими.

² К ў т о ҳ, н а з а р — калтафаҳм, калтабин.

³ Д а р г о ҳ и а з а л — Худо даргоҳи.

⁴ С и й н а х а р о ш — юракни тирновчи, дилга азоб берувчи, дардларни қўзювчи.

* * *

Ишқингда мени волаю ҳайрон яратибдур,
Тарсобачани¹ горати² иймон яратибдур.

Бу дашту биёбонда ўларман, нетай, охир,
Холик³ мени — ташна, сени — уммон яратибдур.

Жонимни олур бўлсанг, ол, эй дилбари раъно,
Биз ғамзадаларни сенга қурбон яратибдур.

Тақдири қалам бошима етти, нетайин, ох,
Ҳажринг ғамида бесару сомон⁴ яратибдур.

Арзимни сенга айтайин, эй шоҳи жаҳоним,
Бизларни гадоким, сени султон яратибдур.

Саҳрои ғам ичра мени ҳайрону харобу
Лабташнаю дилхастаю сарсон яратибдур.

Мастонасифат ишва била нозу карашма,
Парвонасифат шамъиға сўзон⁵ яратибдур.

Девонаи Мажнун на қилур — йўқдур иложи:
Аз рўзи азал⁶ бағрини бирён⁷ яратибдур.

Девонаи Машраб не демиш эрса, ёронлар,
Айб айламангизлар, они нодон яратибдур.

¹ Т а р с о б а ч а — насроний бола.

² Ф о р а т — талон-торож, яфмо.

³ Х о л и к — Яратувчи, Худо.

⁴ Б е с а р у с о м о н — баҳтсиз; паришон.

⁵ С ў з о н — ёлқинли, қуйган, ёниб турган.

⁶ А з р ў з и а з а л — азалдан, бошдан, ибтидодан.

⁷ Б и р ё н — қовурилган.

* * *

Малаксан ё башар ё ҳуру **филмонсан**¹ — билиб бўлмас,
Бу лутфу бу назокат бирла сендин айрилиб бўлмас.

Ажаб беражм дилбарсан, ажаб шўхи ситамгарсан,
Чароги ҳусни рўйингдин² кўнгулни ҳам узид бўлмас.

Юзингни офтобини кўруб, ҳайрон бўлуб қолдим,
Фалакка қўл узотиб, шамси анварни³ олиб бўлмас.

Юзунг мисли қизил гулдур, кўнгул чун булбули шайдо,
Бу гулни ишқидин булбул чамандин айрилиб бўлмас.

Кел, эй Машраб, агар ошиқ бўлубсан, бўлмагил ғофил,
Бу ғафлат уйқусидин, эй ёронлар, уйғониб бўлмас.

¹ **Ф и л м о н** — ёш гўзал; жаннатдаги хизматкор бола.

² Р ў (й) — юз.

³ Ш а м с и а н в а р — порлоқ қуёш.

* * *

Жамолинг кўргали келдим, аё, эй меҳрибон онам,
Менинг учун адо бўлған юрагу бағри қон онам.

Ажойиб меҳрибонимсан, мени оромижонимсан,
Муроди ду¹ жаҳонимсан, биҳишти жовидон онам.

Мени бир жоду кўзлук бул жаҳон ичра хароб этти,
Қади сарву санавбар², қошлари мисли камон, онам.

Бу ишқ ўти хароб этти, юрак-бағрим кабоб этти,
Мени хоку туроб³ этти, юзи моҳитобон, онам.

Сени кўп интизор эттим фироқ ўтига, эй Каъбам,
Тавофи Каъбаи мақсада келдим дилкашон⁴, онам.

Илоҳо, авф қилгайсан бу Машрабнинг гуноҳини,
Туфайли⁵ онаи зорим, фарибу нотавон онам.

¹ Д у — икки.

² С а н а в б а р — хушқомат дарахт; гўзал, хушбичим қомат.

³ Х о к у т у р о б — тупроқ.

⁴ Д и л к а ш о н — қўнгил тортиб.

⁵ Т у ф а й л — сабаб, баҳона.

* * *

Сеторим торига жон риштасидин тор эшиб чолсам,
Ани хуш ноласидин бевафони кўнглини олсам.

Мақом олиб мақом узра мақомин дилға жо қилсам,
Мұхаббат созига созлаб, мен они олдида чолсам.

Мақомларнинг атосини «Ҳусайнний»у «Ажам» дерлар,
Булардан ҳам юқори пардаида «Чоргоҳ» чолсам.

«Баёт»и дилбаримни ёдида чолсам паёпайким¹,
Ки кўнгул бенаво бўлғонидин айлаб «Наво» чолсам.

Аролаб чолсам «Ушшоқ»у ғазални соза еткурсам,
Саҳарларда қўлпуб², машшоқлардин пурзиё³ чолсам.

Кел, эй Машраб, қадаҳ сунгил, бўлойин маст-мустағрак⁴,
Бир илкға⁵ косай танбур, бириға жомни олсам.

¹ П а ё п а й — кетма-кет, муттасил.

² Қ ў п м о қ — ўрнидан турмоқ.

³ П у р з и ё — ўта нурли, жуда ёрқин.

⁴ М у с т ағ р а қ — буткул маст.

⁵ И л и к — қўл.

* * *

Зиҳи¹ расволигим оламга солди шўру шар² танҳо,
Наҳанги³ нўҳ⁴ фалак дарёси бўлди, алҳазар⁵, танҳо,
Нигорим бирла мен пурхандадурман, халқи дайр танҳо,
Қаландарман, жаҳонни сайр этиб, қилдим сафар танҳо,
Чу симургеки, парвоз айлагай беболу пар танҳо.

Биҳишт айвонида бўлмоқ иложин орзу қилмай,
Сотарға дину дунёни ривожин орзу қилмай,
Яна Руму Хито божу хирожин орзу қилмай,
Шаҳи рўйи заминни тахту тожин орзу қилмай,
Гадои факр бўлдум, сайр этарман баҳру бар⁶ танҳо.

Дили тифи ситамдин пора бўлган халқни кўрдим,
Тани дарду аламдин ёра бўлган халқни кўрдим,
Кўзи вақти саҳар сайёра бўлган халқни кўрдим,
Мұҳаббат даштида аввора бўлган халқни кўрдим,
Жунун түфён этибдур ҳар бириси бехабар танҳо.

Тиларсан, Машрабо, жон кулбасига суҳбати маъшук,
Муяссар бўлмаса маҳрам саройи хилвати маъшук,
Вужудингни адам⁷ қилмоғалингдур миллати маъшук,
Йўқ эттил ўзлугингни, келмагай то ғайрати маъшук,
Киши маҳрам бўлолмас ёрига бўлмас агар танҳо.

¹ Зиҳи — жуда.

² Шўру шар — тўполнон, ғавғо.

³ Наҳанг — акула, катта балиқ.

⁴ Нўҳ — тўққиз.

⁵ Алҳазар — ҳазар қилиш, ҳушёр бўлиш маъносидаги нидо.

⁶ Баҳру бар — қуруқлик ва сув, бутун дунё.

⁷ Адам — йўқлик.

* * *

Бориб айтинг, азизим, кўзларимға тўтиё келсун,
Мени бедасту пони¹ кўргали ул подшо келсун,
Солиб бўйнига зулфи анбарин² мушки Хито³ келсун,
Мени қулбамни равshan қилғали ул пурзиё келсун,
Умидим бор: ранжурларни⁴ излаб, ҳар сабо келсун.

Камонабрўлари ҳар қайсиси бир шўхи жаллоди,
Юрур бўлса чаманда қаддибур монанди шамшоди,
Дубора⁵ келмағай оламда мундоқ сарви озоде⁶,
Билолмайман нечун пайдо қилибдур аршни устоди⁷,
Дилимда юз жароҳат бор, бермакка даво келсун.

Чунон бехудлиғимдин субҳиму шомимни билмайман,
Кетибдур ақл мендин — пухтаю хомимни билмайман,
Билолмасман нечук ўткардим айёнимни, билмайман,
Бу йўлда мисли Мажнундек саранжомимни⁸ билмайман,
Чароги дилни равshan қилғали нури сафо келсун.

Вафодорим, дедим, охир дамида бевафо бўлди,
Билолмайман, не айб кўрдики, ул мендин жудо бўлди,
Кўзумни кавлаган ҳалқларга бориб ошно бўлди,
Бошимға хонавайронлиғ тушуб, қаддим дуто⁹ бўлди,
Мени рўзи сиёҳни¹⁰ кўргали ул дилрабо келсун.

¹ Б е д а с т у п о — қўл-оёқсиз, нўноқ.

² А н б а р — хушбўй.

³ М у ш к и Х и т о — Хитой мушк-анбари; мажозан: маҳбуба.

⁴ Р а н ж у р — касалманд, дардман, эзилган.

⁵ Д у б о р а — икки марта.

⁶ С а р в и о з о д — чиройли, латофатли ёр.

⁷ А р ш н и у с т о д и — Худо.

⁸ С а р а н ж о м — бу ерда: оқибат, охир.

⁹ Д у т о (х) — икки букилган, эгилган.

¹⁰ Р ў з и с и ё ҳ — куни, баҳти қора.

Ўзини билмаганлар айтадурлар: «Ўзга ёр ахтар!»
«Кўнгулни бевафоға бермагил, бир ғамгусор ахтар!»
«Агарчи дилрабони топмасанг, дигар диёр ахтар!»
«Кўнгулни муддаосин билгудек бир дилфигор ахтар!»
Мен айтурман: «Кўзумни ўйса-ўйсун, ошно келсун!»

Жаҳонни хўбларини¹ бевафо қилмоқғадур қасди,
Қилиб бехонумон, соҳибазо² қилмоқғадур қасди,
Ҳазорон³ дарду ғамға ошно қилмоқғадур қасди,
Таги деворларға мубтало қилмоқғадур қасди,
Олов ёқсун бошимға, то тирикман муддао келсун.

¹ Х ў б л а р — яхшилар; гўзаллар.
² С о ҳ и б а з о — аза эгаси, таъзияли.
³ Ҳ а з о р о н — минг-минглаб.

* * *

Эй санам, гулгул ёнибсан, май ичиб, рахшонмусан?
Барқ уродур гул юзунг, ҳай-ҳай маҳитобонмусан?
Хуш кулуб берғил жавобим, жонмусан, жононмусан?
Оллох-оллох, пора кўнглум таҳтиға сultonмусан?
Шишаи жонимға тушган бир пари жавлонмусан?

Силкиниб бир-бир юурсан, булъажаб мастанасан,
Май ичибон тир чекибсан, турфа гулгун ёнасан,
Бу назокатда туурсан, сен начук жононасан,
Гулмусан, райҳонмусан, ё дурмусан, дурданасан,
Лаълму¹, ёқутмусан, маржонмусан, жононмусан?

Оразинг — анвар², хатинг³ — анбар, лабинг — шаҳду
шакар,
Пистаи хандондур оғзинг, кўзларинг — бодоми тар⁴,
Оразинг саҳни аро холу хатингдур жилвагар,
Бу назокатлар била ҳай-ҳай келибсан дар назар⁵,
Гулмусан, булбулмусан, сунбулмусан, райҳонмусан?

Икки рухсоринг қизил гулдурки ё барги суман,
Донаи райҳон қаро холу хатинг саҳни чаман,
Сиймтан, гулпираҳан⁶, шириңсухан, нозикбадан,
Одамисан ё парисан бу назокат бирла сан,
Хурмусан, филмонмусан, жаннатмусан, ризвонмусан?

Сўзларинг шаҳду шакардур, лабларинг — қанду асал,
Қоматингдур найшакар⁷, бошдин-аёғинг бебадал⁸,
Бир наво айлай, қулоқ солғил, эшигтил бу масал:
Булбулинг — мен, сен — гулимсан ҳам гулистоним азал,
Машрабинг ўртанди, эй гул, оташин сўзонмусан?

¹ Л а Ҷ а л — қизил рангли қимматбаҳо тош.

² А н в а р — энг нурли, порлоқ.

³ Х а т (т) — соч, зулф; қизлар лабидаги майин тук.

⁴ Б о д о м и т а р — тоза, янги бодом.

⁵ Д а р н а з а р — назарга.

⁶ П и р а ҳ а н — кўйлак.

⁷ Н а й ш а к а р — шакарқамиш.

⁸ Б е б а д а л — тенги йўқ, мислсиз.

* * *

Не фурбатларни чектим, чархи бебунёд¹, дастингдин,
Тамоми хонумоним ўлди чун барбод дастингдин,
Мудом мотамда бўлдум, бўлмадим дилшод дастингдин,
Ҳама обод бўлди, бўлмадим обод дастингдин,
Ки мен ҳар қайға борсам, дод этарман, дод дастингдин!

Кўзумни оқи янглиғ меҳрибонимдин аюргилар,
Дилимни қуввати руҳи равонимдин аюргилар,
Анисим, мунисим, дилбанди жонимдин аюргилар,
Ҳама обод бўлди, бўлмадим обод дастингдин,
Ки мен ҳар қайға борсам, дод этарман, дод дастингдин!

Чаманда булбули бехонумонман — ошёним йўқ,
Мисоли чуғздек вайроналарда ҳам маконим йўқ,
Азизимдин жудо бўлдум — бошимга соябоним йўқ,
Ҳама обод бўлди, бўлмадим обод дастингдин,
Ки мен ҳар қайға борсам, дод этарман, дод дастингдин!

Бу олам ҳалқи ичра дил паришон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзиким термулуб йўлларға ҳайрон бўлмасун ҳеч ким,
Бу дунё дийдасига торикистон² бўлмасун ҳеч ким,
Ҳама обод бўлди, бўлмадим обод дастингдин,
Ки мен ҳар қайға борсам, дод этарман, дод дастингдин!

Илоҳо, менга еткурғаймукин хуршиди матлабни³,
Саодат вақтида бошимга чун иқболи кавкабни,
Илоҳо, сен етур ҳиммат йўлиға хаста Машрабни,
Ҳама обод бўлди, бўлмадим обод дастингдин,
Ки мен ҳар қайға борсам, дод этарман, дод дастингдин!

¹ Б е б у н ё д — бунёдсиз, азалий эмас, абадий эмас.

² Т о р и к и с т о н — зулмат, зулмат диёри.

³ М а т л а б — мақсад, талаф.

* * *

Эй ғунчай навхези¹ гулистони малоҳат,
В-эй, тоза ниҳоли чаманорой назокат,
Зулфи сияҳинг — фитнаю холу хатинг — офат,
Йўлингда тегар бошима минг санги² маломат,
Мақбулсан, эй дилбари хушлаҳжа, бағоят,
 Ваҳ-ваҳ, на гўзалсан, на ажойиб, на қиёмат,
 Ҳай-ҳай, на санам қилса жафо — жонима роҳат.

Гулғунчай нозик баданим, лолаузорим,
Шамшодқадим, сиймтаним, чаҳми хуморим,
Ҳусн мулкида жонона бўлан шоҳсуворим,
Кел олдима, жон садқа қиласай сенга, нигорим,
Ҳам сабру қарор қолмади, кўнглумда — мадорим.

 Ваҳ-ваҳ, на гўзалсан, на ажойиб, на қиёмат,
 Ҳай-ҳай, на санам қилса жафо — жонима роҳат.

Эй муғбача, марғублуғинг³ ҳаддин ўтубдур,
Овозай ҳуснунг ҳама олами тутубдур,
Гулзори жамолингта гули лола битибдур,
Машшотай тақдир сени хуш яратибдур,
Юзунгни кўруб, одами жаннат унугибдур.

 Ваҳ-ваҳ, на гўзалсан, на ажойиб, на қиёмат,
 Ҳай-ҳай, на санам қилса жафо — жонима роҳат.

Кокулларинг ҳалқасини чун ой кўрубман,
Жон риштасин ҳар торига баржой⁴ кўрубман,
Киприкларинг ўқларини ёй кўрубман,
Гисулари чун зулфини бар пой⁵ кўрубман,
Машрабни ўзум ошиқи худрой⁶ кўрубман,

 Ваҳ-ваҳ, на гўзалсан, на ажойиб, на қиёмат,
 Ҳай-ҳай, на санам қилса жафо — жонима роҳат.

¹ Н а в х е з — тоза, ёш, янги ўсиб келаётган.

² С а н г — тош.

³ М а рғ у б — ёқимли, севимли; гўзал.

⁴ Б а р ж о й — бу ерда: омухта, боғлиқ.

⁵ Б а р по й — оёқ учдида, оёқ остида.

⁶ Х у д р о й — ўжар, қайсар.

* * *

Хонумонидин жудо бўлган кишидин дард сўранг,
Ўртаниб, қадди дуто бўлган кишидин дард сўранг,
Юз аламга ошно бўлган кишидин дард сўранг,
Бекасу бемуттако¹ бўлган кишидин дард сўранг.
Мисли мен бедасту по бўлган кишидин дард сўранг.

Онадин тугмиш куним рўзе ҳаловат кўрмадим,
Бу работи кўхнада мен истиқомат кўрмадим,
Фарқ бўлдум бир неча меҳнатта, роҳат кўрмадим,
Фуссадин ўлдум бу кун, хоби² фароғат кўрмадим,
Хонабардўши³ гадо бўлган кишидин дард сўранг.

Бул мени рози дилимни зор бўлганлар билур,
Дард кўрганлар билур, бемор бўлганлар билур,
Фуссалар бирла дили афгор⁴ бўлганлар билур,
Бир азиз боши, чунончи, хор бўлганлар билур,
Йўл аро беражнамо⁵ бўлган кишидин дард сўранг.

Муддате бўлди — бу йўлда истироҳат менда йўқ,
Кашфдин холидурам — нури каромат менда йўқ,
Лоладек сийнамда доғим бор — фароғат менда йўқ,
Рози дил изҳор қилурға аҳли сухбат менда йўқ,
Ранги зарди қаҳрабо⁶ бўлган кишидин дард сўранг.

Машрабо, зулматта ғарқ бўлди мени обу гилим⁷,
Бу сабабдин танг келди боратургон манзилим,
Ҳар замон, ҳар лаҳза, ҳар соат паришондур дилим,
Изласам, ёнимда йўқ бир фамгусори қобилим,
Ўртаниб қолган, адo бўлган кишидан дард сўранг.

¹ Б е м у т т а к о — суюнчиқсиз, тиргаксиз.

² Х о б — уйқу.

³ Х о н а б а р д ў ш — уй-жойсиз, овора.

⁴ А ф ғ о р — мажруҳ, эзилган, фамли.

⁵ Б е р а ҳ н а м о — раҳбарсиз раҳнамосиз.

⁶ К а ҳ р а б о — сариқ рангли тош; сариқ.

⁷ О б у ғ и л — вужуд, борлиқ.

* * *

Булбулдайинким фарёд этарман,
Ишқ дафтарини бунёд этарман,
Кўнгулларимни мен шод этарман,
Ёрга етар кун борму, ёронлар?

Фам баҳри қилди мавжини бунёд,
Ишқингда қилдим юз оҳу фарёд,
Ўтти нигорим чун сарви озод,
Ёрга етар кун борму, ёронлар?

Ҳажр аҳли келди — тутти ёқамдин,
Бағримни тилғил пайкони ғамдин,
Минг доду фарёд ушбу аламдин,
Ёрга етар кун борму, ёронлар?

Шамъи фироқинг кўксумда ёнди,
Кўз ёшим оқиб, бағримға томди,
Faфлатда қолғон Машраб уёнди¹,
Ёрга етар кун борму, ёронлар?

¹ У ёнди — уйғонди.

Амирий

Қошингға тегузмагил қаламни,
Бу хат била бузмагил рақамни.

Бутхоналар ичра ҳеч тарсо¹
Бир кўрмади сен киби санамни.

Ошиқларингта тараҳҳум эттил,
Кўп айлама жавр ила ситамни.

Нақши қадаминг мұяссар ўлса,
Найлай бу жаҳонда жоми Жамни.

Кўнглум қуши тойири² ҳариминг³,
Сайд этма қабутари ҳарамни.

То беватан ўлмасун кўнгуллар,
Зулфунгдин аюрма печу ҳамни⁴.

Лаълинг ғамидин кўзум тўкар қон,
Беҳуда кечурмагил бу дамни.

Йўлунгда губори роҳ бўлдум,
Бошимга етурмадинг қадамни.

Сер ёрдин ўзга кимга дермен,
Кўнглумдаги дард ила аламни.

Бир коса шароби аргувоний
Помол қилур ҳужуми ғамни.

Иқлими вафо Амиридурсен,
Эй шаҳ, бу гадоға қил карамни⁵.

¹ Т а р с о — насроний, христиан.

² Т о й и р — қуш.

³ Ҳ а р и м — хос жой.

⁴ П е ч у ҳ а м — эгилган, буралган.

⁵ К а р а м — яхшилик, меҳрибонлик, марҳамат, эҳсон.

Нодира

Ёрнинг васли эмас озорсиз,
Гулшан ичра гул топилмас хорсиз.

Хар кишини бир муносиб ёри бор,
Мен ўшал оворадурман ёрсиз.

Ул париваш васлидин бўлдум жудо,
Роҳати дил қолмади дилдорсиз.

Ёр учун ағёр жаврин тортамен,
Кўрмадим бир ёрни ағёргиз.

Тан бузилди, эмди роҳат қолмади,
Соя пайдо бўлмади деворсиз.

Оразин кўр, бўлма зулфидин малул¹,
Бу жаҳонда ганж йўқтур морсиз²

Берма нисбат қаддига, эй боғбон,
Сарвдур бу боғ аро рафторсиз.

Ор қилмас таънаи ағёрдин,
Ошиқи содикни дерлар орсиз.

Нодира аҳволидин огоҳ ўлунг,
Эй мусоҳибларки³, қолмиш ёрсиз.

¹ М а л у л — ранжиган, ғамгин, хафа, озор чеккан.

² М о р — илон.

³ М у с о ҳ и б — сұхбатдош, улфат.

* * *

Эй сарви равон, надур хаёлинг,
Жон ўртади ваъдаи висолинг.

Пайваста¹ дуои хайр этармен,
Мақсадум эрур сенинг камолинг.

Ул ойни юзига баҳс этарсен,
Етмиш магар, эй қуёш, заволинг.

Зухд аҳлиға салсабилу² кавсар³,
Басдур менга рашҳаи⁴ зулолинг.

Чиқмасда ҳануз хату саводи,
Мусҳафда⁵ муборак эрди фолинг.

Жамшидни жомидин зиёда,
Эй ринди⁶ гадо, синук сафолинг⁷.

Ушишоқларинг ғамингда ўлди,
Йўқтур сени зарраи малолинг.

Эй хаста кўнгул, фироқ ичида
Дам ургали қолмади мажолинг.

Эй Нодира, лофи ишқ урарсен,
Машҳури халойиқ ўлди ҳолинг.

¹ П а й в а с т а — борланган, уланган, туташган.

² С а л с а б и л — тоза, тиник, муздек оқар сув.

³ К а в с а р — жаннат булоги.

⁴ Р а ш ҳ а — томчи.

⁵ М у с ҳ а ф — Қуръон.

⁶ Р и н д а — ҳур фикрли; майпараст.

⁷ С и н у қ с а ф о л — мажозан: синик кўнгил.

* * *

Нигори гулбаданимни тушумда кўрсам эдим,
Лаби шаккаршиканимни¹ тушумда кўрсам эдим.

Кўз очмайин ғамида рўзгорим ўткучиidor,
Ки ёри сиймтанимни тушумда кўрсам эдим.

Чу даври роҳатим ўтти, зиҳи² саодат эди,
Муроди жону танимни тушумда кўрсам эдим.

Ғамида шона³ каби чок-чоқdur кўнглум,
Ки кокули Хўтанимни тушумда кўрсам эдим.

Юзи — гулу, қади — шамшод, кўзлари — наргис⁴,
Баҳори ёсуманимни⁵ тушумда кўрсам эдим.

Жафои ҳажр била кўксуми фигор⁶ қилон
Нигори сеҳр фанимни тушумда кўрсам эдим.

Лабимға келди анинг васлини тилаб жоним,
Бало ўти фиганимни⁷ тушумда кўрсам эдим.

Ҳамиша булбули таъбим фифону зор этар,
Ки орази чаманимни тушумда кўрсам эдим.

Фироқ, Нодира, кўнглимға доғлар қўйди,
Амири сафшиканимни⁸ тушумда кўрсам эдим.

¹ Шакаршикан — ширин сўз айтувчи.

² Зиҳи — бу ерда: қандай ажойиб, яхши.

³ Шона — тароқ.

⁴ Наргис — бўтакўз.

⁵ Ёсуман — жасмин.

⁶ Фигор — мажрух, жароҳатли; дард, кўрган.

⁷ Фиган — солувчи, ташловчи.

⁸ Сафшикан — бу ерда: баҳодир, қаҳрамон.

* * *

Мунтазирдурмен, қачонким келса жонон, айланай,
Бошидин юз йўл тасаддуқ айлабон жон, айланай.

Бошидин айланмадим, деб қўпдур армоним менинг,
Келса ёrim, қолмасун кўнгулда армон, айланай.

Лаҳзае холи эмас кўнглум хаёлинг хайлидин,
Иштиёқингдур кўнгул тахтида султон, айланай,

Мехри рухсорингни соғинцим — қарорим қолмади,
Заррадек бошингдин, эй хуршиди тобон, айланай.

Айларам ийди висолингни дамо-дам орзу,
Эй юзунг байрам ойи, жон сенга қурбон, айланай!

Гирдбоди¹ домани² дашти жунундур пайкарим³,
Жустижү⁴ айлаб сени кўҳу биёбон айланай.

Шомлар фикру хаёл ичра сени айлаб сўроғ,
Субҳидам⁵ боди сабо янглиғ гулистон айланай.

Кел, хиром айлаб, қадам қўйғил кўзум гулзорига,
Қадди рафторингдин, эй сарви хиромон, айланай!

Муғтанам⁶ эрди висолинг, қайдасан, эй шаҳсувор,
Сендин айру Нодира ғам бирла ҳайрон, айланай,

¹ Г и р д б о д — айланма шамол, қуюн.

² Д о м а н — этак; ҳар бир нарсанинг охири.

³ П а й к а р — жусса, гавда; вужуд; сурат, кўриниш; юз, чеҳра, жамол.

⁴ Ж у с т и ж ў (й) — қидириш, сўроқлаш.

⁵ С у б ҳ и д а м — эрталаб.

⁶ М уғ т а н а м — ғанимат.

* * *

На гул сайр айла, на фикри баҳор эт,
Жаҳондин кеч — хаёли васли ёр эт!

Муҳаббатсиз киши одам эмасдур,
Гар одамсан — муҳаббат ихтиёр эт!

Узору қадду рафтордингни кўрсат,
Чаман сарву гулини шармисор эт.

Лаби махмурдурман — жоми май тут,
Карам қил, соқиё, дафъи хумор эт.

Дури ашку ақиқи¹ хуни² дилни,
Келур, ёринг аёғига нисор³ эт.

Куйиб, эй Нодира, олам элифа
Муҳаббат шевасини ошкор эт.

¹ А қ и қ — қизил рангли қимматбаҳо тош.

² Х у н — қон.

³ Н и с о р — сочиш; фидо.

* * *

Кел, даҳрни имтиҳон этиб кет,
Сайри чамани жаҳон этиб кет.

Бедардларинг жафоларидин
Фарёд чекиб, фифон этиб кет.

Дунё чаманини булбулисен,
Гул шохида ошён этиб кет.

Эй ашқ, кўзумни мактабидин
Ҳайрат сабақин равон этиб кет.

Олам чаманики бевафодур,
Бир оҳ била хазон этиб кет.

Ушшоқ мақоми бўстондур,
Базми раҳи бўстон этиб кет.

Мақсад на эди — жаҳона келдинг?
Кайфиятини баён этиб кет!

Фош этма улусқа ишқ сиррин,
Кўнгулда ани ниҳон этиб кет.

Кел, ишқ йўлида кўзларингни,
Эй Нодира, дурфишон¹ этиб кет.

¹ Д у р ф и ш о н — дур сочувчи.

* * *

Ёр манга ғайри жафо айламас,
Ваъда қилиб, анга вафо айламас.

Мужиби¹ ҳайронлиғ эрур жилваси,
Ойинадин шарму ҳаё айламас.

Кўзларидир соҳир², ўшал қоши ё,
Новаки мижгони³ хато айламас.

Қайси чаман булбулидур, ким анинг
Гулшани ишқида наво айламас?

Нодира ул ёрни васлин тилаб,
Субху масо⁴ тарки дуо айламас.

¹ М у ж и б — сабаб; лозим, тарз.

² С о ҳ и р — сеҳргар, жодугар.

³ М и ж г о н — киприклар.

⁵ М а с о — кеч, шом, тун.

Увайсий

Замона кулфатидин бу кўнгул дое ўлди, дое ўлди,
Бу чархи бемуруватдин кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Жароҳат бўлди бағрим тифи бедоди рақиблардин,
Бу кўтаҳ¹ мардуми нофаҳмдин кўнгул дое ўлди, дое
ўлди.

Бу гулзори фано ичра маҳалли бехалал йўқтур,
Ҳамиша хорадин захму кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Фано мардумларини сирридин ҳеч кимса йўқ огаҳ,
Қабиҳгуфтор мардумдин кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Кўнгул қони бу роҳи дийдадин бир лаҳза банд ўлмаз,
Вужудим изтироб айлаб, кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Тўлубдур бағрим ичра жон мисоли фунча, найлармен,
Очилмай гулсифат ушбу кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Мен расвои оламдин мабодо эҳтиroz² этма,
Такаллум бирла шод айла, кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

Ажаб ашъори мавзун боғлади Вайсий ҳасаддинким,
Умархон³ зуфунуниким⁴, кўнгул дое ўлди, дое ўлди.

¹ Кўтаҳ — қисқа, калта.

² Эҳтиroz — сақланиш, ўзни четга олиш, ҳазар қилиш.

³ Умархон — Кўён ҳони Амир Умархон.

⁴ Зуфунуниким — донишманд, нозикфаҳм, илм-хунарлар эгаси.

* * *

Мени расво қиласан кимдурки, бир сиймин бадан нозик,
Солан бошима савдо кимдур — ул гулпираҳан нозик.

Хаёли кирса кўнглума — чиқар дунёй дун меҳри,
Қилибдур оқибат, эй дўстлар, ҳам беватан нозик.

Ки сабрим тирноғида ҳар куни юз кўҳи ғам қоздим,
Мени олдимдадур Фарҳод — ожиз, кўҳкан — нозик.

Қадинг нозик, қошинг нозик, кўзунг нозик, лабинг
нозик.
Тилинг нозик, сўзунг нозик, тишинг — дурри Адан
нозик.

Хатингдур сабзаи райҳон, лабингдур кавсар андоми¹,
Мижанг — бўстон, юзунг — гул, мисли гулзори чаман
нозик.

Бошингдин то оёғингта қарабдур сиймбар² борик³,
Хусусан, ғабғабинг⁴ остида ул зери зақан⁵ нозик.

Икки нарғис, икки кўнгул, икки тан, икки жон бирла
Бирин бирни ҳамал айлаб, қилоли анжуман нозик.

Увайсий, ўз-ўзингча сўзлама, тийфил забонингни,
Мабодо келмасун нозик дилига сўзлаган нозик.

¹ А н д о м — бу ерда: кўрк, кўриниш, оройиш.

² С и й м б а р — кумушбадан, оқбадан; гўзал, маъшуқа.

³ Б о р и к — ингичка, нозик.

⁴ Ф а б ғ а б — ияк.

⁵ З е р и з а қ а н — ияк ости.

* * *

Ки булбул нола-афон айламакни мандин ўрганди,
Вужудин шамъ сўзон айламакни мандин ўрганди.

Бориб саҳрода қон бағримдин изҳор айладим бир кун,
Фалак бағрин қизил қон айламакни мандин ўрганди.

Кўруб арбў¹ ҳилолинг, жон фидо қилдим жамолингта,
Ул ой ҳуснига қурбон айламакни мандин ўрганди.

Фифонким, ғам тароғи хаста кўнглум реш-реш этти,
Санам зулфин паришон айламакни мандин ўрганди.

Сени изларман андоққим, қуёш дийдорин изларда
Кезиб тун-кун шитобон айламакни мандин ўрганди.

Қаноат қилди Вайсий, топди дилдин гавҳари назмин,
Садаф ҳам дурри ғалтон айламакни мандин ўрганди.

¹ А б р ў — қош.

* * *

Оразинг зеб айла, то гулзор раъноланмасун,
Лаълидин сўз эт — дури шаҳвор раъноланмасун.

Қатраи сув комима¹ қўйғил лабинг шаробидин,
То қиёмат бўлғучча хуммор раъноланмасун.

Зарра саргардон этиб, ташла висолингдин шифо,
Жисмима ҳажринг аро бемор раъноланмасун.

Ҳар қиши ховар² элидин ўлса, сенсиз йўқ, эрур,
Сенга даркор ўлмағай ҳар кор раъноланмасун.

Дилбаро, бошинг учун ғайриға раъно этма сўз,
Деди раъноланмаса, ночор раъноланмасун.

Таънадин ўлдум букун, ишингға мендин сўнгғи эл,
Вайсийдин бир пандур: икрор раъноланмасун.

¹К о м — бу ерда: оғиз.

²Х о в а р — шарқ.

Маҳзуна

Дўйстлар, бир ҳусни беҳамтоя¹ ошиқ бўлмишам,
Ҳурпайкар бир малаксиймоя ошиқ бўлмишам,
Нутқи ширин, лаъли руҳафзоя² ошиқ бўлмишам,
Фамзаси қотил, кўзи шаҳлоя ошиқ бўлмишам,
Ҳусн элинин шоҳи бир мирзоя ошиқ бўлмишам.

Кўрган эрмас бўйла бир маҳваши чашми рўзгор,
Хулқи ширин, гулбадан, рашки чаман, насринузор³,
Нозойину⁴ тағофуллпеша⁵, истиғношиор⁶,
Илтифот этмас агар юз жон топиб, қиласам нисор,
Бир ситамгар, шўхи бепарвоя ошиқ бўлмишам.

Оразин очқач, қуёш анворини⁷ айлар адам,
Жон физолига⁸ берур ваҳший кўзи таълими рам⁹,
Лабларини олдида қанду асалдур мисли сам¹⁰,
Зулфу қадду оразидин мунфаил¹¹ боғи Эрам,
Кишвари ҳусн ичра бир яктоя¹² ошиқ бўлмишам.

Қошлари бир-биргага пайванд, икки мушкини¹³ ҳилол,
Кўзлари юз марғзориға¹⁴ ики ваҳшний физол,
Қомати боғи мурод ичра янги биттган ниҳол,
Оллоҳ-оллоҳ, ким кўрубдур бу латофатлу жамол,
Ҳусн аро бир мисли нопайдоя¹⁵ ошиқ бўлмишам.

¹ Б е х а м т о — ягона, якка; тенги, ўхшаши йўқ.

² Р у ҳ, а ф з о — руҳлантирувчи, тирилтирувчи.

³ Н а с р и н у з о р — насрин юзли; н а с р и н — оқ хушбўй гул.

⁴ Н о з о й и н — нозни одат қилиб олган.

⁵ Т ағ о ф у л п е ш а — бепарволикни касб қилган.

⁶ И с т иғ н о ш и о р — ноз-карашмани шиор қилган.

⁷ А н в о р — нурлар.

⁸ Ф и з о л (ғ а з о л) — кийик, оҳу.

⁹ Р а м — чўчиш, ҳуркиб қочиши.

¹⁰ С а м (м) — заҳар.

¹¹ М у н ф а и л — хижил, шармсор.

¹² Я к т о — ягона, тенгсиз.

¹³ М у ш к и н и ҳ и л о л — тим қора қош.

¹⁴ М а рғ з о р — чаманзор.

¹⁵ Н о п а й д о — кўринмайдиган; йўқ, ғойиб.

Ушбу ҳайрат бирла кўрган нахли қадди жилвагар,
Бовар этмас¹ гар улус берса шаҳодат деб башар,
Орази андоқ мусаффоким, қилиб бўлмас назар,
Бадри² рухсорин кўруб, бўлди хижолат бу қамар,
Рашки Юсуф бир бути зебоя ошиқ бўлмишам.

Маҳваши ҳурилиқо, гулгунқабо, гулпираҳан,
Қоши истиғно ҳилоли, ғамзаси лашкаршикан³,
Ғунчай ҳандондур оғзи, тишлари дурри Адан,
Бўлмади бир дам жамолидин ёруғ байт ул-ҳазан⁴,
Токи ул моҳи жаҳонпироя⁵ ошиқ бўлмишам.

Эй мани Маҳзун, мусофирига маломат бесабаб.
Тутмасам фармонини мардуд⁶ этиб, айлар ғазаб,
Жуз⁷ ризойи дўст ишқ аҳлига не бўлғай талаб,
Чиққали исломдин зуннор боғлаб, йўқ ажаб,
Манки бир дин офати тарсоя ошиқ бўлмишам.

¹ Б о в а р э т м а с — ишонмас.

² Б а д р — тўлин ой, ўн тўрт кунлик ой.

³ Л а ш к а р ш и к а н — сафбузар; ғолиб.

⁴ Б а й т у л - ҳ а з а н — ғам уйи.

⁵ Ж а ҳ о н п и р о я — жаҳоннинг зийнати.

⁶ М а р д у д — рад қилинган, ҳайдалган.

⁷ Ж у з — бўлак, бошқа.

Мужрим-Обид

Кўнглим очилур гулдек ёргинамни бир кўрсам,
Хизмат айларам қулдек ёргинамни бир кўрсам.

Ул маҳи парипайкар, илгида зару зевар,
Ҳар қаломи жонпарвар ёргинамни бир кўрсам.

Орази чаман оро, кўнгли пораи хоро,
Шони шавкати доро¹ ёргинамни бир кўрсам.

Кўзларимда йўқ уйқу, термулуб, қараб ҳар сў,
Икки нарғиси оҳу ёргинамни бир кўрсам.

Тоза дилбарим келсун, меҳрпарварим келсун,
Шўри маҳшарим келсун, ёргинамни бир кўрсам.

Ҳар замон чекарман дод, ёrimи қилурман ёд,
Оҳу нолаву фарёд, ёргинамни бир кўрсам.

Мужрими адойиман, зору бенавойиман,
Кўйида гадойиман, ёргинамни бир кўрсам.

¹ Д о р о — бу ерда: бор маъносида.

Ogaxij

Мушкин қошининг ҳайъати¹ ул чашми жаллод устина,
Қатлим учун нас(с)² келтуур нун элтибон сод³ устина.

Қилғил тамошо қомати зебоси бирла оразин,
Гар кўрмасанг гул бўлғонин пайванд шамшод устина.

Нозу адою ғамзаси қасдим қилурлар дам-бадам,
Ваҳ, мунча офатму бўлур бир одамизод устина.

Мен хастага жон асрамоқ эмди эрур душворким,
Қотил кўзи бедод этар ҳар лаҳза бедод устина.

Ул гул юзи шавқи била шайдо кўнгул шому саҳар
Булбулдек айлар юз наво минг навъ фарёд устина.

Бошимға ёққон ғам тошин мингдин бирича бўлмоғой,
Гардун агар минг Бесутун ёғдурса Фарҳод устина.

Эй шаҳ, қарам айлар чоги teng тут ёмону яхшини
Ким, меҳр нури teng тушар вайрону обод устина.

Хоки(й) танинг барбод ўлур охир — жаҳонда неча
йил
Сайр эт Сулаймондек агар тахтинг қуруб бод⁴ устина.

Не журъат ила Огаҳий очқай оғиз сўз дергаким,
Юз хайли ғам қилмиш ҳужум ул зору ношод⁵ устина.

¹ Ҳ а й Ҷ а т — кўриниш, сурат.

² Н а с (с) — ҳукм; аниқ далил.

³ Н у н (Н) ва с о д (С) — араб ҳарфлари.

⁴ Б о д — шамол.

⁵ Н о ш о д — ғамгин, хафа.

* * *

Дўстлар, бу кун ажаб бир сарвқомат кўрмишам,
Сурати бошдин-аёқ ғарқи латофат кўрмишам.

Офтоб осо¹ мунаввар талъати² фархундасин³
Оlamоро ахтари авжи саодат кўрмишам.

Юзларининг шаклини англаб гули гулзори лутф,
Кўзларининг суратин айни иноят кўрмишам.

Жонфизо ширин лабини топмишам оби ҳаёт,
Руҳпарвар нуктасин дурри зарофат кўрмишам.

Қочса ҳушим, тонг эмас, кўргач қиёми қоматин
Ким, мани ҳайрон они қойим қиёмат кўрмишам.

Билмадим, ҳолим не ерга ойид ўлғой оқибат
Ким, ўзим шавқида кўб бесабру тоқат кўрмишам.

Огаҳий, эмди манга ўлмақдин ўзга чора йўқ
Ким, бу кун жонимда дардин бениҳоят кўрмишам.

¹ О с о — худди, мисоли, гўё.

² Т а л ъ а т — юз, чехра.

³ Ф а р ҳ у н д а — қутлуғ, баҳтли, саодатли.

* * *

Тараҳхум айлабон, эй меҳрибоним, нега келмассан?
Ки етти чиққали ҳажрингда жоним, нега келмассан?

Қошимддин то кетиб, кўздин ниҳон ўлдинг пари ёнглиғ
Жунун дашти аро бўлди маконим, нега келмассан?

Фамингнинг ўқлари кўнглумга ҳар ёндин солиб рахна,
Бўлубон бекарор, оромижоним, нега келмассан?

Бўлубон фурқатингда хастаю bemor, сўрмоққа
Мана бор эрди деб бир нотавоним, нега келмассан?

Мани оворани ҳижрон ўтиға ташлабон билкул¹,
Қилиб нобуд пинҳону аёним, нега келмассан?

Шикебу² ақлу ҳуш иттию ҳам жон чиқғоли етти,
Қилиб раҳм, эй ҳаёти жовидоним, нега келмассан?

Фаминг-ла Огаҳий йигълаб, туну кун зору маҳзундур,
Суруди ишрат ила комроним³, нега келмассан?

¹ Б и л к у л л — мутлақо; бутунлай, тамомила.

² Ш и к е б — сабр, тоқат, чидам; ором, тинчлик.

³ К о м р о н — мақсадга эришган, баҳтли.

* * *

Дарди дилим анго дедим, дема ани манго деди,
Ким манга ошиқ ўлса, ул лозим эрур анго деди.

Юз уза икки наргисинг, вах, не бало қаро, дедим,
Кўнглунгу жонинг олғучи икки қаро бало, деди.

Лабларинг оғзима етур, жон топайин ангё, дедим,
ЛАъли табассум айлабон йўқму ўлум санго, деди.

Кучмоқ эрур белинг ҳазин кўнглума муддао, дедим,
Ийқму ўётинг ушбу сўз дегали, беибо, деди.

Хусунга айлабон назар, ман сари бир қаро, дедим,
Ёшурубон юзин, кет, эй масхара, бехаё, деди.

Бўсаи лаб савоб учун айла манга ато, дедим,
Қошу қапогини четиб, қўй, бу сўзинг хато, деди.

Вах, недин эркан, этмагунг ҳеч вафо манга, дедим,
Зоҳир¹ ўлубдурур қачон хусн элидин вафо, деди.

Хаста кўнгулға қилғасен мунча недин жафо, дедим,
Дема, жафо, они санинг дардингтадур даво, деди.

Оғаҳий комини недин айламагунг раво, дедим,
Ком топарму жонин ул қилмоғунча фидо, деди.

¹ Зоҳир — кўриниб турган, ошкор; ташқи кўриниш.

* * *

Ашкима гар канора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?
Оҳима ҳам шумора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

Ишқ эли кўнгли дардига чора қилур vale менинг
Дарди дилимга чора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

Жон лабидин чу бермади жисмима, ваҳки, қошидин
Қатлима ҳам ишора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

Кўйига борсам, эттуси васлиға ваъда, ул доғи
Бўлғуси бора-бора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

Толеъи равшан ўзганинг лутфи қуёши нуридин,
Мен киби баҳти қора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

Дедим, ўлубдур Огаҳий, ашки канорасиз, деди,
Ашкима гар канора йўқ, бўлмаса-бўлмасун, нетай?

* * *

Даҳр базму айши андуҳу ғамиға арзимас,
Шарбати жонпарвари¹ муҳдлик² самига арзимас.

Юз йил ўлсанг ёр васлининг сафолиғ сахнида
Бир замонлиғ ҳажри шоми музлимиға³ арзимас.

Етса даврондин санга гар умрлар сур узра сур⁴,
Бир нафас еткан малолу мотамиға арзимас.

Лаълидин гар жон топуб, қучсанг муродинг шоҳидин,
Назъ⁵ вақти пайкаринг печу ҳамиға арзимас.

Тенг тут амволи⁶ жаҳон бешу каминиким⁷, онинг
Инбисоти⁸ беши андуҳи камига арзимас.

Истабон аиш, Огаҳий, ғам бошингга келтурмаким,
Даҳр базму айши андуҳу ғамиға арзимас.

¹ Жон парвар — жон бағишловчи.

² Муҳдлик — ҳалок қилувчи.

³ Музлим — жарима.

⁴ Сур — тўй, базм.

⁵ Назъ — жон чиқиши вақти.

⁶ Амвол — молу мулк, бойлик.

⁷ Бешу кам — кўпуп оз.

⁸ Инбисот — бу ерда: шодлик, хурсандлик.

* * *

Олур ҳар лаҳза юз жон чашми фаттонингга салламно!¹
Тўкар ҳар дамда минг қон — тифи мужгонингга
салламно!

Жаҳон бозорида синдуурди ёқуту гуҳар қадрин,
Дурафшон нукта бирла лаъли хандонингга салламно!

Асир айлаб камандиға, паришон кўнглум этди жамъ,
Мусалсал ҳалқаи зулфи паришонингга салламно!

Юзунгдин заррача партав² етишгач тийра кулбамға,
Ёрутди ҳажр шомин — меҳри раҳшонингга салламно!

Сиҳи қадларни қумри янглиғ этди ишқида нолон,
Назокат боғида сарви хиромонингга салламно!

Агар қўрса эди Юсуф малоҳатлиғ жамолингни,
Дер эрди сидқ ила рухсори тобонингга салламно!

Лабинг ширин такаллумдин ўлукни тиргузиб, айлар
Суханвар — тўти осо шаккаристонингга салламно!

Чекарсан, Огаҳий, тун-кун ул ой жавру жафосини,
Бу қоттиқ меҳнат ичра чиқмаған жонингга салламно!

¹ Салламно — оғарин.

² Парта в — ёғду, нур, шуъла.

* * *

Олди кўнглумни менинг биргина дилбаргина,
Тишлари гавҳаргина, лаблари шаккаргина.

Қиёди ҳайрон мени юз нозу адo зоҳир этиб,
Сийм пайкаргина, сўзлари гавҳаргина.

Ўртабон ишқ, ўтига жону таним айлади кул,
Юзи анваргина, холи муанбаргина¹.

Манда худ қолмади бир зарра киби тоқату тоб,
Айлагил, ё раб, ани тез мұяссаргина.

Оғаҳий, бил, кеча-кундуз ишидур оҳу фифон,
Кимгаким учраса бир ёшғина дилбаргина.

¹ М у а н б а р — хушбўй, мұаффар.

Комил

Қайси фалак буржининг¹ меҳри пуранворисан?²
Қайси садаф дуржининг³ гавҳари шаҳворисан?⁴
Қайси Хўтсан⁵ охуси нофай тоторисан?⁶
Қайси чаманзорнинг лолаю гулнорисан?
Сўйла манга, эй санам, кимни севар ёрисан?

Қоматингга бандадур боғ аро сарви равон,
Лаъли лабинг рашкидин фунча эрур бағри қон,
Чунки чаман сахнида бўлса юзинг гулфишон⁸,
Ноласин айлар фузун⁹ булбули бехонумон,
Сўйла манга, эй санам, кимни севар ёрисан?

Йиғлатур ошиқларинг лаъли лабинг хандаси,
Тўбию¹⁰ шамшод эрур сарв қадинг бандаси,
Хусну жамол авжининг меҳри дурахшандаси¹¹,
Кўрса маҳи оразинг, бўлғуси шармандаси,
Сўйла манга, эй санам, кимни севар ёрисан?

Бир кеча айлаб манга меҳру муҳаббат аён,
Ҳамраҳу йўлдошсиз борча улусдин ниҳон,
Кулбайи аҳзонима¹² бўлсанг агар меҳмон,
Комили маҳзунингта ростин этгил баён,
Сўйла манга, эй санам, кимни севар ёрисан?

¹ Б у р ж — бу ерда: чўққи, юқори нуқта.

² М е ҳ р и п у р а н в о р — порлоқ қуёш.

³ Д у р ж — бу ерда: кўкс.

⁴ Ш а ҳ в о р — шоҳона, қимматбаҳо.

⁵ Х ў т а н — Қашқардаги воҳа ва шаҳар.

⁶ Н о ф а и т о т о р — тоза, хушбўй мушк.

⁷ Г у л н о р — қизил гул; қизил ранг, қип-қизил.

⁸ Г у л ф и ш о н — гул сочувчи.

⁹ Ф у з у н — зиёда, кўп, ортиқ.

¹⁰ Т ў б и — жаннат дарахти; келишган қомат.

¹¹ М е ҳ р и д у р а х ш а н д а — ёрқян қуёш.

¹² А ҳ з о н — ғамлар, қайфу аламлар.

* * *

Эй юзунг кўзгусига волаю ҳайрон наргис,
Кўзинг оллидадурур сурати бежон наргис.

Гўйиё топди чаман сори хироминг хабарин,
Фош этар ҳар кеча гулшандя чароғон наргис.

Бордуур борча тамошойи жамолингдин дур¹,
Гарчи бор ҳар бири бир дийдаи ҳайрон наргис.

Ташла шаҳло кўз уза зулфни сунбул² янглиғ,
Кўрубон бўлсун они зору паришон наргис.

Наргисистони жаҳон бўлди тамошогоҳим,
Кўрмадим наргиси монандида фаттон наргис.

Лаъли жонбахшинг эрур руҳи равон Комилға,
Нигаҳи қотил ила гарчи олур жон наргис.

¹ Д у р — бу ерда: йироқ, олис.

² С у н б у л — гули хушбўй ва ҳалқа-ҳалқа бўлган гиёҳ — маъшуқанинг зулфи ва сочига қиёс қилинади.

* * *

Санамлар манга кўб ситам қилдило,
Фам остида қаддимни хам қилдило.

Десам, бир дам айланг жафонгизни кам,
Яна онинг устиға зам¹ қилдило.

Фузун айлабон кун-бакун кулфатим,
Дамодам нишотимни² кам қилдило.

Тутуб ўзгаларга шароб ан-таҳур,
Насибам май ўрнига сам қилдило.

Жудо айлабон ёру аҳбобдин,
Мақомимни зиндани ғам қилдило.

Фалак зулми бир ёну бир ён алар,
Вужудимни гўё адам қилдило.

Карам созини «Рост»у «Ушшоқ»ға —
Тузуб зер³, Комилға бам⁴ қилдило.

¹ З а м — қўшиш, жамлаш.

² Н и ш о т — шодлик, хурсандчилик, хуррамлик.

³ З е р — мусиқада энг ингичка овоз, нозик товуш.

⁴ Б а м — мусиқадаги садо.

Муқимий

Ошиқ эрмасман юзингта якка бу Фарғонада,
Зоҳид истар каъбаларда, барҳаман¹ бутхонада.

Кимга дод айлай бу бедодингни ман, эй сангдил,
Ошно бўлдум, десам, кўнглунг сени бегонада.

Шамъи рухсоринг ёнар маҳфилда² гул-гул кечалар,
Бормуди қасдинг магар куйдиргали парвонада.

Манъ этиб, эй муҳтасиб, ҳар дам бошимга келмагил,
Бўлса, найлай, маст бўлмай, масканим майхонада.

Фофило, фикр айлагил, уқбони³ роҳат истасанг,
Шодлиғ кўз тутмаким, бўлмайди меҳнатхонада⁴.

. Манзилимни сўрма, эй магрури мулки дастгоҳ⁵,
Даҳри саҳройи жунун уй бўлмагай девонада.

Булбул айлар нолалар ёлғиз, дема, эй гульузор,
Чуғздеқ қилғай Муқимий ҳам наво вайронада.

¹ Б а р а ҳ м а н — оташпаратлар ибодатхонасининг руҳонийси.

² М а ҳ ф и л — базм жойи; мажлис, анжуман.

³ У қ б о — охират, нариги дунё.

⁴ М е ҳ н а т х о н а — ғам уйи, мусибатхона, яъни дунё.

⁵ Д а с т г о ҳ — қудрат ва имконият; давлат, бойлик, асбоб; амал, мартаба.

* * *

Шўхи паривашега гирифтормен яна,
Васлин кўярарга шому саҳар зормен яна.

Раънолар ила кам тобим, жафо чекиб,
Найлай, бироннинг ишқида бемормен яна.

Айлаб ҳамиша хўблара уйқуни ҳаром,
Бир нозанин ёдида бедормен яна.

Хор этти ишқ ҳар гули ҳумротга¹ боғ аро,
Таън этма, боз бир гул учун хормен яна.

Ногах, Муқимий, учраса, ақлу ҳушим кетиб,
Кўрган еримда сурати девормен яна.

¹ Х у м р о — қизиллик.

* * *

Ол хабар, ул сарвиноз уйқусидин турганмукин?
Ногаҳон турган эса, туш-муш, сўранг кўрганмукин?

Ботмасун кўргач, хижолат абри¹ ичра офтоб,
Турса ҳам чиқмай дебон эшикка ўлтурганмукин?

Қатра-қатра дур нисор этмакчи эрди кўзларим,
Мақдамиға², билмадим, оёки топширганмукин?

Ошнолик, аҳдида маҳкам эрурмен устувор,
Айла мазмун ваъдасида, қосидо³, юрганмукин?

Рози дил бир-бир сабоға шарҳ қилдим, ёрга
Гар деган бўлса, мабодо, тоза уқтурганмукин?

Жўралар базмида арз айланг гаҳи Фарзинчага⁴,
Эсидин чиқмай Муқимий, ёдида турганмукин?

¹ А б р — булут.

² М а қ დ а м — келиш, ташриф буюриш, қадам кўйиш.

³ Қ օ с и д — элчи, хабарчи; қасд қилувчи.

⁴ Ф а р з и н ч а — ўз даврининг атоқли санъаткори.

* * *

Сабо, арз айла, то ул зулфи райҳон бир келиб кетсун,
Ки топсун бўйидин тан ҳар нафас жон, бир келиб
кетсун.

Қолиб ҳижронларида, соғиниб, ҳасрат билан охир —
Жаҳон гулзори бўлди менга зиндан, бир келиб кетсун.

Қади сарви сиҳини мунфаил айлаб, очиб ораз,
Қилиб гулни хижил, чоки гирибон, бир келиб кетсун.

Кўярарга бениҳоят зору муштоқ ўлғаним айтинг,
Агар бўлса иши ҳам ҳатталимкон¹, бир келиб кетсун.

Келишга фурсати гар бўлмаган вақтида ҳам лекин,
Ики тошнинг аросида шитобон бир келиб кетсун.

Муқимий ҳоли зорин сўргали айни мурувватдур,
Дегил, инсофлик бўлса мусулмон, бир келиб кетсун.

¹ Ҳатталимкон — имкондан ташқари.

* * *

Ҳеч ким мендек, илоҳи, ёридин айримасун,
Мехрибон, мунис¹ ўшал дилдоридин айримасун.

Хонумонларни бериб барбод, етмай васлиға,
Бўлубон маъюс йўқу боридин айримасун.

Ҳажр осиби² ҳазонида бўлиб шўридаҳол³,
Андалибе мен каби гулзоридин айримасун.

Қосидо, кўнглум қуши баңд эрди, айғил зинҳор,
Ишқилибким, зулфи анбарборидин айримасун.

Дўстлар, кўрсатмасун ҳаргиз жудолик дардини,
Душманинг ҳам бўлса ўз ғамхоридин⁴ айримасун.

Бандае, ё раб, Муқимийдек бўлиб хору касод,
Суду⁵ савдодин қолиб, бозоридин айримасун.

¹ М у н и с — улфат, ҳамдам, яқин дўст.

² О с и б — зиён, зарар, қулфат.

³ Ш ў р и д а ҳ о л — паришонхотир, бекарор, бечора.

⁴ Ф а м ҳ о р — ғамхўр, меҳрибон.

⁵ С у д — фойда, баҳра, нафъ.

* * *

Навбаҳор очилди гуллар, сабза бўлди боғлар,
Суҳбат айлайлик, келинглар, жўралар, ўртоқлар.

Хуш бу маҳфилда тириклик улфату аҳбоб ила,
Ўйнашиб, гоҳи табиатни қиласайлик чорлар.

Рух очиб, кўздин ниҳон бўлса паридек, найлайнин,
Айрилиб хушу ақлдин, телба бўлмай соғлар.

Ҳайфким, аҳли тамиз¹ ушбу маҳалда хор экан,
Олдилар ҳар ерда булбул ошиёнин зоғлар.

Марҳам² истаб кимсадин, захми дил изҳор айласанг,
Чорае қилмоқдин ўзга, устига тирноғлар³.

Тобакай⁴ мундоғ маломат кунжида⁵ доим Муқим,
Бу замон кўз тутгин эмди, сенга бўлсун тоғлар.

¹ Аҳли тамиз — оқилу донолар.

² Марҳам — малҳам, даво.

³ Тирноғлар — дардингни баттар тирнайди, матьносида.

⁴ Тобакай — қачонгача.

⁵ Кунж — бурчак; зовия, бирор нарсанинг чети.

* * *

Эмди сендек, жоно, жонон қайдадур,
Кўриб гул юзингни, боғда бандадур,
Сақлай ишқинг, токи жоним тандадур,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Мехринг ўти ногаҳ тушди жонларга,
Парвойим йўқ зарра хонумонларга,
Лола янглиф тўлиб бағрим қонларга,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Эртаю кеч фикру зикрим хаёлинг,
Бир сўрмадинг: «Налар кечти аҳволинг?»
Эсларимга тушиб ширин мақолинг¹,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Воқиф эрмас киши сенинг аслингдин,
Токим десам пари сенинг наслингдин,
Во дариго, жудо бўлдим васлингдин,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Йўқ сан каби малоҳатлик ягона,
Кўрганмукан мисолингни замона,
Бўлиб ҳалқ ичида мундоғ афсона,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Юзларингдин хижил моҳитобонлар,
Рафторингта шайдо жумла ёронлар,
Қолиб ҳар дам ўз ишимга ҳайронлар,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

Султонисан — барча хўблар надиминг²,
Доим эрдим дуогўйи қадиминг,
Бовужуди³ сўрмай ўттинг Муқимнинг,
Ўзим ҳар жойдаман, кўнглум сандадур.

¹ М а қ о л — сўз, нутқ; гапириш, сўзлаш.

² Н а д и м — хизматкор, маҳрам.

³ Б о в у ж у д и — шундай бўлса-да; агарчи.

* * *

Арзим эшит, аё, сарви равоним,
Ҳажр ўтиға куюб, ўртанди жоним,
Ногаҳ, ойинаға боқтимки, хоним,
Маҳви ҳайронингиз ёдимга тушти.

Боғда кўриб ҳар ён очилган гуллар,
Фарши маҳмал¹ ерда сабза, сунбуллар,
Сунбул иси хуш айлабон кўнгуллар,
Зулфи райҳонингиз ёдимга тушти.

Илкингиздин нўш айлабон паймона²,
Гоҳи худман, гоҳи бехуд, девона,
Ҳар қачонким, кўксим қилдим нишона,
Тийри мужгонингиз ёдимга тушти.

Ишқ ўтиға куйдим, ёндим, туташтим,
Васлинг истаб-истаб, йўлдин адаштим,
Касраттаким, Муқимиё, кўз очтим,
Ё раб, танҳолифинг ёдимга тушти.

¹ Ф а р ш и м а х м а л — ёқут гилам, баҳмал пояндоz.

² П а й м о н а — қадаҳ, май пиёласи.

* * *

Сояедурменким, боқмас офтобим ким десун?
Бора-бора кетди қадрим, интихобим¹ ким десун?
Бир ўқутмайдур битиб берган китобим ким десун?
Ул тағофуллешага ҳоли харобим ким десун?
Ҳажрида мундоғ мени кўрган азобим ким десун?

Ошиносидин кечиб, бегоналарга ёр ёр,
Бу аламларга чидолмай, кўзда ёшим шашқатор,
Ҳеч душман бўлмасун кўйида мендек хору зор,
Кундузи бир ерда бир дам олмай орому қарор,
Лаҳзае йўқ кечалар кўзларда хобим ким десун?

Кўрмадимким, бўлмаса бошида мушкул ҳар киши,
Қадри ранжи хор бу боғдин узар гул ҳар киши,
Тешани чопқай ўзига, расмдур шул, ҳар киши,
Ўз кўмочига, масалким, тортадур кул ҳар киши,
Бас, куйиб, ишқида чеккан изтиробим ким десун?

Қайда бўлғай телба, расвода яқою остин²,
Не билур Мажнун деган субҳ ила шому чоштин³,
Найлайнин, ўйлаб тирикликтинг камию кўстин,
Гар қилич бошимга ҳам келса, дегайман ростин,
Сўзки ҳақ бўлса, саволимга жавобим ким десун?

Демаким, фориф дуосидин Муқимий эрта-кеч,
Мидҳату⁴ зикру⁵ саносидин⁶ Муқимий эрта кеч,
Кўз тутар давлат асосидин Муқимий эрта-кеч,
Дўйстлар, сўрманг, физосидин Муқимий эрта-кеч,
Қон шароб ичсам, жигарлардур кабобим ким десун?

¹ И н т и х о б — сайлаш, танлаш.

² О с т и н — енг.

³ Ч о ш т — чошттоҳ, пешингача бўлган вақт.

⁴ М и д ҳ, а т — мадҳ, мақтов; мақташ, сифатлаш.

⁵ З и к р — номини тиља олиш, ёдлаш.

⁶ С а н о — мақтов, таҳсин, мадҳ.

⁷ Ф и з о — озиқ-овқат, егулик, таом.

Фурқат

Баҳор айёмида гулгашт этарга бир чаман бўлса,
Қилурға шарҳи ҳол аҳди муҳаббат икки тан бўлса.

Хазон айёмида ул тавба қилган бўлса ҳам майдин,
Етиб майхораликнинг мавсуми, паймоншикан бўлса¹.

Булут қатрафишону² руҳафзо сабзалар хандон,
Ариғларнинг лабида сабзакори бир чаман бўлса.

Ҳаво ҳам мўътадил, ҳавзи³ мусаффо, суффаи⁴ дилкаш,
Оқар сув ғалт уриб, себарга⁵ узра мавжзан⁶ бўлса.

Киши тўбию кавсар, жаннату ризвонни не қилсун?
Жаҳон айвонида ҳосил бу янглиғ анжуман бўлса!

Суруру шодликни даҳр боғида нечук кўргай,
Камина Фурқатийнинг маскани байт ул-ҳазан бўлса⁷!

¹ П а и м о н ш и к а н — қадаҳни синдирувчи; аҳдини бузувчи.

² Қ а т р а ф и ш о н — қатра сочувчи.

³ Ҳ а в з — ҳовуз, кўл.

⁴ С у ф ф а — супа, баланд жой.

⁵ С е б а р г а — уч япроқли кўкат.

⁶ М а в ж з а н — мавж урувчи, тўлқинланувчи.

* * *

Бир қамарсиймони кўрдим балдаи¹ Кашмирда,
Кўзлари масҳуру² юз жоду эрур тасхирда³.

Зарра-зарра зар сочар бошиға ҳар кун офтоб,
Субҳ, келгач, кеча ётиб чашмаи иксирда⁴.

Қоши узра холининг асроридин бир нуқтадур,
Сураи Нун ўқудум пайваста ҳар тафсирда⁵.

Фориғ эрмас ҳеч ким ул дилрабонинг ишқидин,
Зулмига дилбасталиғ⁶ ҳар бир жувону⁷ пирда.

Айдим: «Эй, жон офати, зулфингта бўлмишман асир!»
Айди: «Бу савдони қўй, умринг ўтар занжирда!»

«Нуқта лаб устида бежодур», — дедим. Айди кулиб:
«Сахв⁸ қилмиш котиби қудрат магар таҳрирда».

Айди: «Эй бечора, қилдинг не учун тарки ватан?»
Ман дедим: «Фурбатда Фурқат бор экан тақдирда!»

¹ Б а л д а — шаҳар.

² М а с ҳ, у р — сеҳрланган.

³ Т а с х и р — ром қилиш, қўлга киритиш.

⁴ И к с и р — оби ҳаёт.

⁵ Т а ф с и р — шарҳ, изоҳ.

⁶ Д и л б а с т а — бирорга кўнгил берган, мафтун бўлган ошиқ.

⁷ Ж у в о н — ёш; янги.

⁸ С а х, в — хато, янглиш.

* * *

Не балолиғ әрди, эй шүхи дилоро, суратинг,
Ақлими лол этти қилғунча тамошо суратинг.

Кетти бир күргач ани сабру қарорим шеваси,
Айлади тоқат нечук чекканда тарсо суратинг.

Сарвқадлар суратин чекканда наққоши азал,
Бир алиф шаклида ёзмисш қадди зебо суратинг.

Турфаким, тасвири лаълинг мурдаларға жон берур,
Йўқ эзур, жоно, ажаб, бўлса Масихо суратинг.

Кеча-кундуз журъат айлаб моҳу меҳр ойинаси.
Бўлмади кўрмоқ ила мустағни¹ асло суратинг.

Фурқатий қошу кўзинг айни тасаввур айлагач,
Солди ғорат кўнглига, жонимға яғмо² суратинг.

¹ М у с т а ф и (й) — бениёз, эҳтиёжсиз.

² Яғмо — талон-торож.

* * *

Келди ҳажр андуҳи бирлан оғзима жоним менинг,
Бир тараҳҳум айламас ул шӯхи жононим менинг.

Фунчадек дарду фироқида баҳори ишқида,
Қилди ул гул хун дилимни хори мижгоним менинг.

Ул пари мажнунилиғимга бовар этмас гарчиким,
Тифл тошидин ушолур жисми учрёним менинг.

Ўлдуруб ташланг ани кўйига, эй аҳбоблар,
Итлари тирноғига бўлсун хино қоним менинг.

Ул ситамгар ишқида, найлай, яқо чок айламай,
Бўлса олуда¹ бало лойига домоним менинг.

Розиман ўлсам — мазорим сори бир айлаб гузор,
Десаким: ушбу шаҳиди тийри мижгоним менинг.

Кўймади кўзга аёғин нотавон кўнглум учун,
Кўз била кўнглумда, Фурқат, қолди армоним менинг.

¹ Олуда — қўшилган, булғанган.

* * *

Ул қаро кўз кўзларига сурма бежо тортадур,
Балки андин даҳр эли ортуқча ғавғо тортадур.

Қошлари остида гўё икки фаттон кўзлари
Икки ҳинду баччадурким, ёндашиб ё тортадур.

Телбаланмиш зулфини савдосидин девоналар,
Қайға борса ўлтуруб ерға, чалипо тортадур.

Жон ила кўнгул талошур, эй санам, дарду ғаминг,
Бирни сол кўнглумғаким, жон бирни танҳо тортадур.

Кокулунгдан бўй олган боғнинг тупроғидур,
Боғбон сотмокқа доим мушки соро¹ тортадур.

Не билур Юсуфки, нозу ҳусн ила мағурурдур,
Ул қадарким ишқ дардини Зулайҳо тортадур.

Ишқни пинҳон тутарға бўлма шайдо, э кўнгул,
Мушк пинҳон бўлса, бўйи ошкоро тортадур.

Чархи кашрафторнинг² бир шевасидин доғман:
Айшни нодон суруб, кулфатни доно тортадур.

Булҳаваслар торта олмас нозанинлар нозини,
Фурқатийдек бекасу шўрида, расво тортадур.

¹ С о р о — холис, тоза, соф.

² К а ж ր а ф т о р — тескари, эгри юрувчи.

* * *

Фигонким, гардиши даврон айирди шаҳсуворимдин,
Фамим кўп, эй кўнгул, сен бехабарсан оҳу зоримдин.

Губорим ишқ водийсида барбод ўлди андоқким,
Биёбонларда Мажнун тўтиё излар губоримдин.

Қизил қондур сиришким, заъфарондур чехраи
зардим,
Мени ким кўрса фарқ этмас хазон бирла баҳоримдин.

Муҳаббат дардида ўлсам, ўтиб умрим, адо бўлгач,
Қамишлар ўрнига меҳригиё ўсгай мазоримдин.

Адашган ит каби Фурқат қаён борғум билолмасман,
Қачон бўлғайки топғаймен хабар ёру диёrimдин.

* * *

Сайдинг қўябер, сайёд, сайёра¹ экан мендек,
Ол домини бўйнидин, бечора экан мендек,
Ўз ёрини топмасдан, овора экан мендек,
Иқболи нигун², баҳти ҳам қора экан мендек,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

Кес риштаниким, қилсун чапаклар отиб жаста³,
Ҳажрида алам тортиб, бўлди жигари хаста,
Тоғларға чиқиб, бўлсун ёри била пайваста,
Кел, қўйма бало доми бирла они побаста⁴,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

Беш кун сени даврингда бечора хиром этсун,
Оҳулар ила ўйнаб, айшини мудом этсун,
Ёмғур суви тўлганда, тоғ лолани жом этсун,
Ҳаққингта дуо айлаб, умрини тамом этсун,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

Саргашта бу водийда бир бошиға раҳм эткил,
Йўқ тоқати баңдингта, бардошиға раҳм эткил,
Йиғлаб сенга термулур, кўз ёшиға раҳм эткил,
Раҳм этмасанг ўзига, йўлдошиға раҳм эткил,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

¹ С а й ё р а — сайр этувчи.

² Н и г у н — тескари, терс.

³ Ж а с т а — секин-аста.

⁴ П о б а с т а — асир, тутқун.

Тоғда очилиб лола, ер сабза баҳор ўлса,
Охир бу нечук бедод, олам анга тор ўлса,
Чиқмай деса жойидин, узлатда фигор ўлса,
Гар чиқса баногоҳи домига дучор ўлса,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

Бечорани зулм айлаб, қўл-бўйнини боғлабсан,
Ҳар сори чекиб-судраб, ўлдиргали чоғлабсан,
Кўксини жафо бирла лола каби доғлабсан,
Сот менга, агар қасдинг олғувчи сўроқлабсан,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

Йўқ хуши — пари теккан девонаға ўхшайдур,
Кўз ёши яна тўлган паймонаға ўхшайдур,
Фам сели билан кўнгли вайронанаға ўхшайдур,
Фурқатда бу Саъдулло ҳайронанаға ўхшайдур,
Ҳижрон ўқидин жисми кўп ёра экан мендек,
Куйган жигари-бағри садпора экан мендек.

* * *

Кўнгул дардига топмай бораман ҳаргиз даво истаб,
Ани умри кироми¹, ҳасрато, бўлғай даво истаб.

Неча юрдим адошиб тўғри йўлдин бесару сомон,
Тутуб илгимни, йўлга солса, деб бир раҳнамо истаб.

Неча ерга суриб юз, яхшилар йўлида ўлтурдим,
Убори доманидин жон кўзига тўтиё истаб.

Неча изҳор қилдим сирри пинҳонимни билмасдин,
Ўзумға он ҳама бегоналарни ошно истаб.

Юрай, дерман, чиқиб саҳроға эмди ваҳшилар бирла,
Замона мардумидин топмадим ҳаргиз даво истаб.

Бало урган менингдек бормукин бир хастаю маъюс,
Жаҳонда ҳожатига топмаган ҳаргиз даво истаб.

¹ Кироми (й) — катта, улуг; олижаноб, саховатли.

* * *

Фасли навбаҳор ўлди кетибон зимиstonлар¹,
Дўстлар, ғаниматдур, сайдинг гулиstonлар.

Субҳидам тушуб шабнам, бўлди сабзалар хуррам,
Гул уза томиб кам-кам ёғди абри найсонлар².

Настаран ювиб юзни, ёсуман тузиб ўзни,
Наргис очибон кўзни интизори ёронлар.

Қумрилар қилиб ку-ку, булбул айлабон чаҳ-чаҳ,
Сарву гул уза доим тортар оҳу афлонлар,

Булбул ўқуғоч йиғлаб, субҳидам хазон фаслин,
Ғунча қон ютуб, юз чок этти гул гирибонлар³.

Кечтилар вафо аҳли қолмайин тутуб савсан,
Кийди кўк қилиб сунбул зулфини паришонлар.

Куймасун бу савдода не учун димофимким,
Ранжу фуссада доно, кечса шод нодонлар.

¹ З и м и с т о н — қиши.

² А б р и н а й с о н — баҳор булути, серёмғир булат.

³ Г и р и б о н — ёқа.

* * *

На бўлди, нигоро, биза асло қарамайсиз?
Гулдек очилиб, ғунчай ҳумро, қарамайсиз!

Ё ўзга кишилар сиза сўз ўргатадурму?
Йўқса, нега ҳеч сўз деймайин, ё қарамайсиз?

Кўрганда мени мунча шитоб айлаб ўтарсиз,
Борму магар ул ёна тамошо, қарамайсиз!

Хўблаб била келганда-ку мендин қиласиз ор,
Энди ўзингиз яккаю танҳо — қарамайсиз.

Фурқат қулингиз мисли гадо йўлда ётодур,
Бир лутфу карам қилғоли, шоҳо, қарамайсиз.

* * *

Дўйстлар, айшу тараб, фасли баҳор истар кўнгул,
Ҳар куни сахрода сайри лолазор истар кўнгул,
Айламак ҳар сори охулар шикор айлар кўнгул,
Кабк¹ рафторин кўпаратса кўҳсор² истар кўнгул,
Доғи хурсанд этгуси ҳар неки бор, истар кўнгул,

Гашт қилсанг аҳди дониш бир неча аҳбоб ила,
Тўла бўлса шишалар доим шароби ноб ила,
Гул яқоси масканинг ўлса канори об ила,
Бодаи гулранг тортиб, ўлтурууб одоб ила,
Фусса дардин айлабон дафъи хумор истар кўнгул.

Мутриби³ хушлаҳжалар танбуруни соз айласа,
Руҳпарвар байт ўқуб, хиргоҳи⁴ овоз айласа,
Гоҳи «Мискин» машқию гоҳи «Чапандоз» айласа,
Етса анжомига ул, ғайрини оғоз⁵ айласа,
Гоҳи қонун, гоҳи ғижжак, гоҳ дутор истар кўнгул.

Мунисинг бўлса ҳамиша бир вафо густар нигор,
Ўзга фан эттан виқору айлаган тамкин⁶ шиор,
Бўлсанг онинг васли бирла комрону комкор⁷,
Шавқинг ошиб, бўйнига қўл ташлабон беихтиёр,
Бўса лаълидин олиб, қилмоқ канор⁸ истар кўнгул.

¹ К а б к — каклик.

² К ў ҳ, с о р — торлик жойлар.

³ М у т р и б — чолғучи.

⁴ Х и р г о ҳ — бу ерда: хиргойи.

⁵ О ғ о з — бошлаш, киришиш.

⁶ Т а м к и н — вазминлик, чидам, сабот.

⁷ К о м к о р — насибали, иқболли.

⁸ К а н о р — бу ерда: кучок, оғуш.

Тортибон гаҳ, ғабрабидин, гаҳ, узоридин ўпуб,
Ислаб-ислаб, гоҳи ул чашми хуморидин ўпуб,
Кўзни суртуб гоҳи, хатти мушкборидин¹ ўпуб,
Гаҳ, гирибонин очиб, кўксида норидин² ўпуб,
Бош қўйоб тизига, этмак жон нисор истар кўнгул.

Гар фалак кажравлиғидин³ баҳт ёвар⁴ бўлмаса,
Ҳамнишиним⁵ ҳар кеча бир моҳпайкар бўлмаса,
Оразидин байт ул-аҳзоним мунааввар бўлмаса,
Мунча қилғон орзуладан муюссар бўлмаса,
Фурқатий, узлат⁶ учун бир кунжи ғор истар кўнгул.

¹ М у ш к б о р — мушк ёғдирувчи.

² Н о р — бу ерда: сийна.

³ К а ж р а в — тескари иш қилувчи, эгри юрувчи.

⁴ Ё в а р — бу ерда: мададкор, ҳамкор.

⁵ Ҳ а м н и ш и н — улфат.

⁶ У з л а т — чекиниш, яккаликни ихтиёр қилиш.

Завқий

Кулбам аро, эй маҳлиқо, бир йўл хиром айлаб келинг,
Янги келинчаклар каби бизга салом айлаб келинг.

Шўхлик қилиб, ўйнаб-кулиб, гул шохига сайраб-қўуниб,
Ҳам тўтию булбул бўлиб, ширин калом айлаб келинг.

Султонлифинг изҳор этиб, оҳу кўзинг хуммор этиб,
Ағёрни ҳам bemор этиб, бизни гулом айлаб келинг.

Ишқ аҳлинини шайдо қилиб, душманни кўп расво қилиб,
Кўзларни ҳам шаҳло қилиб, аср ила шом айлаб келинг.

Кўрса юзингни, эй пари, ҳайрон қолур ёшу қари,
Борганда, дема, тур нари, Завқийни ром айлаб келинг.

* * *

Юзунгни кўрсатиб аввал, ўзингта бандалар қилдинг,
Яна кўнглум олиб, юз ноз бирла хандалар қилдинг,
Жамолинг партавин сочиб, ажойиб жилвалар қилдинг,
Масиҳдек бир боқища мурда жисмим зиндалар
 қилдинг,
Сенга мен то қиёмат ошно, деб ваъдалар қилдинг.

Қани менга вафойи аҳд қилгонинг, гули фунча?
Қани булбулсифат олдингда турғоним очилгунча?
Қани бизларга суҳбат рақиблардек тонг оттунча?
Сани дарду фироқинг айтиб-айтиб йиглай ўлгунча,
Не деб, эй меҳри йўқ, мен хаста қулга ғамзалар қилдинг.

Деб эрдинг: кеча-кундуз мен сени ёринг бўлурман деб,
Тикондек суҳбатингда бир гули норинг бўлурман деб,
Жафони сенга оз айлаб, вафодоринг бўлурман деб,
Умидим кўп эди ёлғиз харидоринг бўлурман деб,
Ажабким, халқ ичида булъҳавас деб шиквалар¹ қилдинг.

Кима айтиб, кима йиглай бу золим ёр жафосини,
Ҳақиқат қилмаса маъшуқ, деган ошиқ хатосини,
Ҳамиша фурқатин тортсам, рақиб кўrsa вафосини,
Қаю Лайлisisифат муандоғ қилур Мажнун гадосини?
Юзингни бир кўрай, десам, қўлингни пардалар қилдинг.

Юроким рахна бўлди, бас қил истигрони, жононим,
Фироқинг торта-торта ёшлигимда кетди дармоним,
Арозингни қўйиб, лутф айласанг, ҳеч йўқдур армоним,
Кўзим нури, танимнинг қувватисан, эй дилоромим,
На хўб бир неча кун Завқий қулингта шевалар² қилдинг.

¹ Шиква — шикоят, нолиш.

² Шева — бу ерда: ноз, ишва.

Ҳазиний

Ҳижрон ўтиға бағрим сўзона тонг отқунча,
Ўртаб юрагим, чашмим гирёна тонг отқунча.

Мен — Вомиқу сен — Узро, васлингта етолмасдан,
Ҳар кеча қароргоҳим остона тонг отқунча.

Раҳм айла бу ҳолимга, эй кўзлари хумморим,
Ҳажрингда бу кўнгуллар вайронна тонг отқунча.

Эй шўхи жафопеша, бераҳм ситамгарсан,
Мандин хабар олмайсан пинҳона тонг отқунча.

Ҳеч кимга деёлмасдин бу сирри пинҳонимни,
Бағрим хунига тўлди паймона тонг отқунча.

Хилватда агар кўрсам, арзимни баён айлай,
Сан бирлан агар бўлсам ҳамхона тонг отқунча.

Оқшомда жамолингни шамъини мунаvvар қил,
Жонимни этай санго парвона тонг отқунча.

Найлайки, иложим йўқ, ҳар гўшада йиғларман,
Тор ўлди Ҳазинийға Фарғона тонг отқунча.

Ҳамза

Сабо, арзимни еткур, моҳитобон бир келиб кетсун,
Тамоми ҳусн элининг шоҳи — султон бир келиб кетсун.

Тутарга бир даме суҳбат асиру нотавон бирлан,
Дариф тутмай нигорим, бўлса имкон бир келиб кетсун.

Неча кундин бери кўрсатмайин васлин соғинтурди,
Тараҳҳум айласун ул шўхи жонон — бир келиб кетсун.

Келурға кундузи андиша қиласа шум рақиблардин,
Қилубон аср ила ё шому хуфтон бир келиб кетсун.

Агар қўрқса худодин, ман ғарибу зору шайдони,
Йўлида қилмасун кўп зору ҳайрон, бир келиб кетсун.

Кетуб тандин мадорим, гул юзим чун заъфарон ўлди,
Дилимни қуввати, дардимга дармон бир келиб кетсун.

Агарчи мандин ўтган бўлса ҳар саҳву хато, дилдор
Кечурсин, тавба қилдим, юз пушаймон, бир келиб
кетсун.

Ниҳонийга неча аҳду вафолар боғлагон эрди,
Дегил, кўп қилмасун аҳдини ёлғон, бир келиб кетсун.

* * *

Эй маҳваши замоним, эй ёр, хуш келубсиз!
Биздек ғарифни йўқлаб, дилдор хуш келубсиз!

Навмид¹ айламасдан мунглуғ фақирингизни,
Кўнглини бир олай, деб бисёр² хуш келубсиз!

Етди фалакка бошим, кўп шоду хуррам ўлдум,
Маҳв ўлди барча ғамлар зинҳор, хуш келубсиз!

Беҳадду бешумор ул қилган гуноҳларимни
Олмай кўнгилга ҳаргиз, минг бор хуш келубсиз!

Мен беадаб ёзардим ашъор³ қуйганимдин,
Кўрганингизда топмай озор хуш келубсиз!

Тортиқ қилас, десам, йўқ, бир жондин ўзга тухфа,
Қилмай фақирлигимдин ҳеч ор, хуш келубсиз!

Кўрманг, Ниҳоний, ҳаргиз камлик юзини ҳаргиз,
Айлай кўнгулни шод деб гулзор, хуш келубсиз!

¹ Н а в м и д — ноумид, маъюс.

² Б и с ё р — кўп, мўл, ортиқ, зиёда.

³ А ш ъ о р — шеърлар.

* * *

Эй дилрабо, ишқинг билан девона бўлдум соғиниб,
Булбул каби тун кечалар гирёна бўлдум соғиниб.

Бир неча кунлардин бери кўрмай висолинг, эй пари,
Турлик бало, минг ғам била ҳамхона бўлдум соғиниб.

Ҳеч ким манингдек қуймаган ҳажринг ўтига, эй санам,
Танҳо тутащдим ман ўзим, сўзона бўлдум соғиниб.

Тушди сани деб бошима жабру ситам, ҳадсиз азоб,
Ақлу ҳушимдин оқибат бегона бўлдум соғиниб.

Келгай эдинг, эй маҳлиқо, ҳар дам аҳволим сўраб,
Бир неча кундур келмадинг, ҳайронга бўлдум соғиниб.

Излаб сани ҳар кўчада, сандин хабар берса кими,
Эл ичра кўп шарманда ҳам афсона бўлдум соғиниб.

Минг шукрким, келдинг бу кун сиҳҳат-саломат, шодман,
Айлай, Ниҳоний, жон фидо, қурбона бўлдум соғиниб.

* * *

Ўйласам, ул дилбарим маккорга ўхшайди-ку,
Раҳми йўқ бир бевафо дилдорга ўхшайди-ку.

Ул куни гулгун ниқобини очуб, ман хастани
Ишқидин бўйнимга солган торга ўхшайди-ку.

То бу дам олмас хабар, бўлди юраклар чок-чок,
Шўхи золим хийла дилозорга ўхшайди-ку.

Наргиси айлар мурувват, деса, қўймас кўзлари,
Ханжари мужгонлари хунхорга¹ ўхшайди-ку.

Ўзича қилмас манга мунча жафою жабрни,
Анга ўргатган магар ағёрга ўхшайди-ку.

Эй Ниҳон, қилдинг тавалло² неча йўллар, келмади,
Сан каби бечорадин безорга ўхшайди-ку.

¹ Х у н х о р — қон тўкувчи.

² Т а в а л л о — бирор нарсани илтижо қилиб, ёлвориб сўраш.

* * *

Раҳми йўқ, эй бевафо дилдор, билмайсан ҳануз,
Қоматингта бўлмишам хуштор, билмайсан ҳануз.

Ҳасратингда қон ютарман кечалар тонг отқучा,
Ман асири мубталойинг, ёр, билмайсан ҳануз.

Ёш тўкуб ҳажрингда, бўлди қоматим нундек дуто,
Фам билан бўлди юрак зангор, билмайсан ҳануз.

Маст ўлубман ул куни бир йўл жамолингни кўруб,
Эмди бўлдим соғиниб афгор, билмайсан ҳануз.

Хор этиб ман ҳастани, бўлдинг рақибга ошино,
Тоғти кўп маҳзун дилим озор, билмайсан ҳануз.

Оҳким, дарду ғамингни кечаю кундуз чекиб,
Ҳасратингда бўлди тан bemor, билмайсан ҳануз.

Номи ҳарфингни Ниҳоний мисраимга тож этиб,
Арзи дилни айладим изҳор, билмайсан ҳануз.

* * *

Фурбатта солманг, эй маҳлиқолар,
Мунча қилурсиз жабру жафолар,
Бағрим кўп эзманг, айлаб адолар,
Сизга на ҳосил, қоши қаролар,
Ўтганда мандек минг-минг адолар.

Фурқатда ўтдим ғамсиз юролмай,
Хилват қилолмай, ёлғуз юролмай,
Дасти рақибдин дардим сўролмай,
Ҳар кимга майли, бизга намолар,
Ортуқча қилмоқ кўргач хафолар.

Ваъду ваъидлар айлаб миёна,
Ташлади-кетди, билмам, қаёна,
Кул бўлмагайдим кўп ёна-ёна,
Қилмоқчи эркан бахтим қаролар,
Содди ахири мундоғ балолар.

Хавфу хатар кўп қилган ишидин,
Олдим хабарлар билган кишидин,
Солмоқ жудолик бу қилмишидин,
Қандай кўнгиллар бўлмас хафолар,
Кетса хатога ақли расолар.

Оҳимга боқмас минг нола қилсан,
Жонлар йўлига ҳавола қилсан,
Йиглаб кўзимни қон-лола қилсан,
Рахм айламайди юзи қаролар,
Аҳдида турмас ул бевафолар.

Мискин

Манам Мажнуни ишқ, дўстларки, бир Лайлони
изларман,
Жамоли — гул, сочи — сунбул, кўзи — шаҳлони
изларман,
Ажаб бир тийрадилдурман, қамарсиймони изларман,
Мани ишқида зор этган қади зебони изларман,
Ўшандоқ офати жон шўхи бепарвони изларман.

Асири гул юзиурман — жаҳон гулзорини найлай,
Анга кўнгулни олдиридим — бўлак дилдорини найлай,
Деюрга сирри маҳрам йўқ — бу ғам рафтторини найлай,
Маломат қиласа-қилсан эл — алар гуфторини найлай,
Кечибман ору номусдин, ўшал барнони изларман.

Ёронлар, бир париваш ишқининг девонаси бўлдум,
Бериб барбод ақлимни, хирад бегонаси бўлдум,
Кўриб ҳусни чарофини, ёниб, парвонаси бўлдум,
Нетай, Мискин каби ҳалқи жаҳон афсонаси бўлдум,
Жунуним айб қилманглар, маҳи Анқони¹ изларман.

¹ А н қ о — Коф тоғида яшайдиган афсонавий қушнинг номи;
топилмас, нодир, ягона.

* * *

Кўрдим хатингиз, зебо санамлар,
Қатлимга эркан ёзган рақамлар,
Бераҳм айлаб бизга ситамлар,
Раҳм айламайсиз, қоши қаламлар.

Қош узра фарқни эгри қўярсиз,
Ошиқларингиз бетиф сўярсиз,
Соқий бўлибон майлар қуярсиз,
Раҳм айламайсиз, қоши қаламлар.

Ошиқлар ичра дилхаста Мискин,
Ишқ булбулидур вобаста Мискин,
Фам доми бирла побаста Мискин,
Раҳм айламайсиз, қоши қаламлар.

Ноқис

Ишқингда зор бўлдуму ғамгин димоғман¹,
Бемори фурқатингману зоҳирда соғман,
Ақду хушум санинг била — ўздин йироғман,
Кўрсат юзингни — толиби нури чароғман,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

Ўлдум жамолинг шавқида — дардинг ололмадим,
Бошигдин, эй санам, нега мен ўргулолмадим?
Бир лаҳза ишрат уйида мажлис қуролмадим,
Лаъли лабингни қандини бир дам сўролмадим,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

Золим фалак фироқингта солди мени, нетай,
Қандоғ ғамингни сийнада элдин ниҳон тутай,
Сабру қарорим қолмади, эй жон, нечук этай,
Мажнуни бенаво киби ё бош олиб кетай,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

Кўрдум юзингни — қолмади бир зарра тоқатим,
Тун-кечаларда йўқ мани бир дам фароғатим,
Захр ўлди шаккар оғзима, кетти ҳаловатим,
Билмас киши ғаминг била чеккан надоматим,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

Сенсан париваш аҳлини шўхи замонаси,
Менман сенинг ғаминг била олам фасонаси²,
Кўнгул қушини боиси чанг таронаси,
Зулфунгни домию яна холингни донаси,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

Ўлсам эди висолингта парвонадек қуюб,
Жон берсам эрди бошими осто на наингта қўюб,
Махмурлиқда бодаи васлинг била тўюб,
Ноқислигимда кўксими тийри мижанг ўюб,
Ҳажрингда дарду ғам билан ҳасратда доғман.

¹ Д и м оғ — бу ерда: кўнгил, таъб, хотир.

² Ф а с о н а — афсона.

Нозимахоним

Кўзи сузук нигорим,
Сўзи чучук нигорим.

Боқмай қиё ўтарсан,
Айбим начук, нигорим?

Ҳажрингда дарду ғамдин
Қаддим букук, нигорим.

Ҳижрони оташингдин
Бағрим қуюк, нигорим.

Надур хуршиди тобон,
Сенсан буюк, нигорим.

Вах, эмди битти тоқат,
Мен бир ўлук, нигорим.

Кўксумга боқ — аламдан
Чоки чўкук, нигорим.

Раҳм айла Нозимангта,
Кўзи сузук, нигорим!

Чокар

Хуснинг гули то бўлди жаҳон мулкида пайдо,
эй шўхи паризод,
Солди ани ишқи бошима кулфати савдо,
қылғин манга имдод.
Билмам на сифат одам эдинг ноз фанида,
эй кўзлари шаҳло,
Қиёдинг мани бир боқиш ила ҳуснингта шайдо,
жилва қилиб ижод.
Лайли била Ширин чу эмас ёрима монанд
бир зарра ҳам, аҳбоб,
Ман бирла қачон тенг бўлур ишқ ичра жаҳонда
Мажнун ила Фарҳод.
Сийнамда чу этди бу қўнгил мулкини вайрон
ёндириғали жоним,
Энди анга раҳм айлабон, эл дилбари барно,
қылғил ани обод.
Чокар ғами ишқингда қачон бўлса гирифтор,
ишқ ичра балокаш,
Дардига ани шаҳди лабинг қилдиму даво,
эй қомати шамшод?!

* * *

Бир боқишда ақлим олган нозли жононим ўзинг,
Сарвқомат, қора кўз, яктои давроним ўзинг.

Талпинур кўнглум қуши лаб узра холингни кўруб,
Қуввати руҳи равоним, жисм аро жоним ўзинг.

Мен билан Фарҳоду Мажнун тенг бўлолмас ишқ, аро,
Лайлию Шириндан ортиқ лаъли хандоним ўзинг.

Оразинг ёдида кўнглум сайри гулзор истамас,
Гул юзим, сунбул сочим ҳам бофу бўстоним ўзинг.

Чорайи дардимға Луқмон дорисидин йўқ илож,
Бир кулуб боқсанг ҳама дардимға дармоним ўзинг.

Ҳусн шоҳи, сарвари дилдорлардур, Чокарий,
Икки кўзимнинг равшани, шамъи шабистоним ўзинг.

Махтумқули

Юрсанг, ёrim, қувонаман
Сарви қомат бўйларингта.
Гулдан либос ярашибдир
Соф-саломат бўйларингта.

Мен булбулга айлаб озор,
Ширин жоним оддинг нисор,
Зулайҳодан қолган зуннор
Бўлсин ҳожат бўйларингта.

Кўрсам ҳуснинг, йўқ армоним,
Сенсиз хазон бўлсин жоним.
Иқболим, диним-имоним —
Қилсан ҳурмат бўйларингта.

Кўрган ошиқ фидо бўлар,
Эл-юртидан жудо бўлар,
Махтумқули гадо бўлар —
У каромат бўйларингта.

(Жуманиёз Шарипов таржималари)

* * *

Ҳар аҳмоққа айтма дарду сўзингни,
Ҳасрат ўти жисминг ёққанча бўлмас.
Фусса билан дона-дона кўзингдан
Аччиқ ёшларингни тўкканча бўлмас.

Қаноатда, иззатда тут ўзингни,
Тамаъ қилиб, сарғайтирма юзингни.
Ҳар номардга раво кўрма сўзингни,
Сўзингни биносин йикқанча бўлмас.

Мағрур бўлиб кезма умринг гулига,
Дуч бўларсан бир қун хазон елига,
Юз йил яшаб, тушсанг ажал қўлига,
Чапингдан ўнгингта боққанча бўлмас.

Кўнгли қора билан бўлманглар улфат,
Юқар ундан турли-туман касофат.
Кўмирга ҳар неча айласанг иззат,
Манглайга қораси юққанча бўлмас.

Махтумқули, ҳаргиз топмадим омон,
Ёмон тилнинг заҳри тиглардан ёмон,
Ёмон тил ёнида заҳри кўп илон —
Чақса-да бир чивин чаққанча бўлмас.

* * *

Булбул сайраб турган ҳаволи боғлар,
Булбул сендан кетар, фифон тўхтамас.
Туманли, ёмғирли, оқ қорли тоғлар,
Селлар сендан кетар, туман тўхтамас.

Одам яратилмиш баландли, пастли,
Ақлли, фикрли, онгли ва эсли,
Йигитлик умрда худди ёз фасли,
Баҳор сендан кетар, замон тўхтамас.

Келганга қарши чиқ, бўлса мажолинг,
Яхши тутавергин нияту феълинг,
Дунё давронида очиқ тут қўлинг,
Давр сендан кетар, даврон тўхтамас.

Бу дунё ғавғодир, бир қол-мақолдир,
Бирор бер-ҳа-бер, дер, ким ол-ҳа-ол, дер,
Йигитлар, бу дунё шунга мисолдир,
Барқ ураг осмонда бўрон тўхтамас.

Бир манзилдир уч кун хўб еб-ичган сўнг,
Ўрнашиб, қимиirlаб, белинг ечган сўнг,
Узангинг тортарлар тўрт кун кечган сўнг,
Беш кундан ортиқча меҳмон тўхтамас.

Махтумқули айтар ориф дўстига:
Ким қолар тушмайин ажал дастига!
Фалак бир кун ташлар ернинг остига,
Оғиздан тил кетар, забон тўхтамас.

* * *

Ҳар йигитнинг аслин билай, десангиз,
Маъракада ўтириб-туришин кўринг.
Бирор билан ошна бўлай, десангиз,
Аввал ўз сўзида туришин кўринг.

Бир пул тушса бир ифлоснинг қўлига,
Кўксин очиб, кезар қишининг елига.
Харидор бўлсангиз қизга, келинга,
Адабин, икромин, ўтиришин кўринг.

Мард йигитнинг от-яроғи шай бўлса,
Етишар ҳар ерда ҳайда-ҳай бўлса,
Ўзи Ҳотам бўлиб, яна бой бўлса,
Чор атрофдан меҳмон келишин кўринг.

Бир нечани қилдинг молнинг бисёри,
Бир нечани қилдинг бир пулнинг зори,
Яхши-ёмон, одам зотининг бори
Навбат билан ўтиб боришин кўринг.

Мард йигитнинг иши суҳбат-соз бўлар,
Кўнгли қиш бўлмайин, доим ёз бўлар,
Яхшининг кўнглида гина оз бўлар,
Ёмоннинг қунда бир уришин кўринг.

Қадрдан қардошдан узоқда туриб,
Қадрсиз ёт билан қариндош бўлиб,
Махтумқули, носозларга дуч бўлиб,
Хўжанинг, сайднинг юришин кўринг.

* * *

Булбулман, оҳу зор чекиб,
Тоза гулзордан айрилдим.
Кўздан қонли ёшим тўкиб,
Ул севар ёрдан айрилдим.

Ширин жонда йўқдир тоқат,
Жабри унинг жонга роҳат,
Қошлари фитнайи офат,
Чашми хунхордан айрилдим.

Айрилдим ғунча гулимдан,
Қора сочли сунбулимдан,
Хушвазли булбулимдан,
Ширин гуфттордан айрилдим.

Махтумқули ошиқ-мастон,
Багишлаб шаънига достон,
Манзилгоҳи боғу бўстон,
Олма-анордан айрилдим.

* * *

Аввало, мол яхши, молдан бош яхши,
Бош давлатин топган молга қарамас.
Нодон бир ўғилдан ёт бир ёш яхши,
Нодон ўғил отасига қарамас.

Отда оёқ бўлса, ўзга син бўлмас,
Эрда ғайрат бўлса, иши қийинмас,
Уруш куни йигит бўйин товламас,
Тиққа борар, ўқу ёйга қарамас.

Ёр-дўстдан қочарлар одам оч қолса,
Ёр ёрдан айрилар ноилож қолса,
Ёмон хотин яхши йигитта дуч келса,
Бошини тарк этар, молга қарамас.

Кўҳна дунё муҳанниснинг¹ уйидир,
Судхўр бўлганларнинг дўзах жойидир,
Олтин-кумуш кўзларининг майдир,
Мард йигитлар бузук жойга қарамас.

Дунё кўрки — нозанинлар, не жонлар,
Нодонга йўлиқди гўзал жононлар,
Ёрдан қолган, эри ўлган жувонлар —
Мард йигитни кўзлар, бойга қарамас.

Махтумқули фариб кўнглин бой этиб,
Қаноат ўлкасин банди — жой этиб,
Ҳар ким ўз ёрини тўлин ой этиб —
Ойин кўзлар, бошқа ойга қарамас.

¹ Мұханас — номард.

* * *

Асли сени кўрмаганман, дилдорим,
Қумримисан, булбулмисан, намасан?
Фамгин дилни хаёлингда алдарман,
Боғ ичинда гул-гулмисан, намасан?

Ё мушкмисан, ёки жамбил, ё анбар,
Айтолмайман, ё чархмисан, ё чамбар,
Дарёмисан, ё мавжмисан, ё савсар,
Гирдобмисан, тўлқинмисан, намасан?

Олтинмисан, қумушмисан, зармисан,
Ё аршмисан, ё курсими, ермисан,
Ё ёқутми, ё марジョンми, дурмисан,
Ё чироғми, ё зиёсан, намасан?

Махтумқули, кеч номусу орингдан,
Қўлингни торт бу вафосиз корингдан,
Жаҳон тўла, сен гофилсан ёрингдан,
Ё мастмисан, ё шайдосан, намасан?

* * *

Шукур, алҳамдуиллоҳ,
Жонона гўзум душти.
Майхонада май ичдим,
Мастона гўзум душди.

Эй зулфи сочи анбар,
Мехробки, юзунг минбар,
Эй лаъли лаби гавҳар,
Уммона гўзум душди.

Эй жоду жаранг гўзли,
Эй шаҳду шакар сўзли,
Эй шамсу қамар юзли,
Тобона гўзум душди.

Ҳар соchlари бир сунбул,
Гўёки мен ҳам булбул,
Эй жаннат аро бир гул,
Ризвона гўзум душди.

Бу дардима сен дармон,
Кўйингда бўлам нолон,
Махтумқули дер, эй жон,
Жонона гўзум душди.

Билол Нозим

Неча кун кўнгулга, эй жон, тушубон сенинг хаёлинг,
Бу юракни пора қилди қадди сарвдек ниҳолинг.

Ки қилиб ҳийлалар дона, отилур замон-замона,
Кўнглум қушики яна кўрубон юзингда холинг.

Дилимга берур сафойи, дардимга қилур давоиي,
Манга давлат ҳумои гулу настарин камолинг.

Қолмади кўнгул қарори, қўлу оёқнинг мадори,
Тилагим жаҳонда бори, ки қумри сифат жамолинг.

Сабр қил бугунча, Билол, оқибат келурлар ул ой,
Урмагин сахарда кўп ох, уни тутмасин уволинг.

Чўлпон

Қоронғу кечада кўкка кўз тикиб,
Энг ёруғ юлдуздан сени сўраймен.
Ул юлдуз уялиб, бошини букиб,
Айтадир: «Мен тушда уни кўрамен.
Тушимда кўрамен, шунчалар гўзал,
Биздан-да гўзалдир, ойдан-да гўзал!..»

Кўзимни оламен ой чиққан ёқقا,
Бошлаймен ойдан-да сени сўрмоқقا.
Ул-да айтадирки: «Қизил ёноқقا
Учрадим тушимда — кўмилган оқقا.
Оқقا кўмилганда шунчалар гўзал,
Мендан-да гўзалдир, кундан-да гўзал!..»

Эрта тонг шамоли соchlарин ёзиб,
Ёнимдан ўтганда сўраб кўрамен.
Айтадир: «Бир кўриб, йўлимдан озиб,
Тоғу тошлар ичра истаб юрамен!
Бир кўрдим мен уни: шунчалар гўзал,
Ойдан-да гўзалдир, кундан-да гўзал!..»

Ул кеттач, кун чиқар ёруғлиқ сочиб,
Ундан-да сўраймен сенинг тўфингда.
Ул-да уятидан беркиниб, қочиб,
Айтадир: «Бир кўрдим, тушдамас, ўнгда.
Мен ўнгда кўрганда шунчалар гўзал,
Ойдан-да гўзалдир... мендан-да гўзал!..»

Мен йўқсил на бўлуб уни суюбмен?!
Унинг-чун ёнибман, ёниб-куюбмен.
Бошимни зўр ишга бериб қўюбмен,
Мен суюб... мен суюб... кимни суюбмен?
Мен суйган суюкли шунчалар гўзал,
Ойдан-да гўзалдир, кундан-да гўзал!!!

* * *

Муҳаббатнинг саройи кенг экан, йўлни йўқотдим-ку,
Асрлик тош янглиғ бу хатарли йўлда қотдим-ку.

Карашма денгизин кўрдим: на нозлик тўлқини бордур,
Ҳалокат бўлғусин билмай, қулични катта отдим-ку.

Ажаб дунё экан бу ишқ, дунёси, аё дўстлар,
Бу дунё деб, у дунёни баҳосиз пулга сотдим-ку.

Унинг гулзорида булбул ўқиб, қон айлади бағрим,
Кўзимдан ёшли жўй¹ айлаб, аламлар ичра ботдим-ку.

Қаландардек юриб дунёни кездим топмайин ёрни,
Яна кулбамга қайгулар, аламлар бирла қайтдим-ку.

Муҳаббат осмонида гўзал Чўлпон эдим, дўстлар,
Қуёшнинг нурига тоқат қилолмай, ерга ботдим-ку.

¹ Ж ў й — ариқ.

ХАЛҚ

Халқ денгиздир, халқ түлқиндир, халқ күчдир,
Халқ исёндир, халқ оловдир, халқ ўчдир...

Халқ қўзғолса, куч йўқдурким, тўхтатсун,
Кувват йўқким, халқ истагин йўқ, этсун.

Халқ исёни салтанатни йўқ қилди,
Халқ истади: тож ва тахтлар йиқилди.

Халқ истаги озод бўлсун бу ўлка,
Кетсун унинг бошиндаги кўланка.

Бир қўзғолур, бир кўпиар, бир қайнар,
Бир интилур, бир ҳовлиқар, бир ўйнар.

Йўқликни-да, очликни-да йўқ этар,
Ўз юртини ҳар нарсага тўқ этар...

Бутун кучни халқ ичидан олайлик,
Кучоқ очиб, халқ ичига борайлик!

Хислат

Зулм айламанглар, қошлари қаролар,
Токай қилурсиз бизга жафолар,
Дуо қилурмиз шому саболар,
Раҳм айламайсиз, эй моҳлиқолар.

Зулмингни кам қил, маҳбуби жоним,
Ўртанди жисмим ҳам устухоним,
Етмасми сенга оҳу фироним,
Раҳм айламайсиз, эй моҳлиқолар.

Ошиқ кишининг дуоси яхши,
Маъшуқаларнинг вафоси яхши,
Ночор дегаймиз жафоси яхши,
Раҳм айламайсиз, эй моҳлиқолар.

* * *

Ҳажрингда, эй ёр, корим фифондур,
Тинмай кўзумдин ашким равондур.

Тортиб жудолик дардин дамодам,
Ҳолим харобу рангим сомондур.

Айла тараҳҳум манга, ниgoro,
Аҳволи зорим санга аёндур.

Ул лола янглиғ бағримда қат-қат,
Боз устига боз доғлар низондур.

Армону ҳасрат кўпdir дилимда,
Десам тутанмас гүёки кондур.

Сансан ҳабибим, ҳозиқ табибим
Дардимга бешак, бу бегумондур.

Гулдек юзингнинг ишқида Хислат
Булбулга ўхшаш кори фифондур.

Ҳамид Олимжон

Сўзингнинг шарпаси текканда олам боб-боб куйгай,
Денгизлар, дарёлар, ҳаттоқи қўлларда ҳубоб куйгай.

Камондек қошларинг киприкларингдин ўқ отар доим,
Сенинг ёдинг билан тинмай ҳама нозу итоб куйгай.

Ёниб ишқингда қалбим қулга айланса, ажаб эрмас,
Кўзинг осмонга тушганда ловуллаб офтоб куйгай.

Олай тоқатни қайдин, кўзларингта ҳеч қаролмайман,
Тушибдир учқуни бағримга, гўёки китоб куйгай.

Бодил

Эй севги санам, бу манга озоринг эмасми?
Сийнамда ёнар ўт сани хумморинг эмасми?
Арз айлагучи олдингда афгоринг эмасми?
Сўз бергувчи шумлар сани ағёриңг эмасми?
Ишқ аҳлига кўзгу сани дийдоринг эмасми?
Дийдорингни бир кўришга ман зоринг эмасми?

Бир марта кўриб ҳўснингни девона бўлибман,
Хушим йўқ ўзимда, ақли бегона бўлибман,
Айб айламангизлар мени, афсона бўлибман,
Бир севгилиниңг йўлида қурбона бўлибман,
Ишқ аҳлига кўзгу сани дийдоринг эмасми?
Дийдорингни бир кўришга ман зоринг эмасми?

Эй кўқда кўринган ой бирла офтобим,
Олдинг бу танимдан қувватим, қарору тобим,
Яширмагил ҳўснингни, кўтар юздан ниқобинг,
Куйидирди ҳам ўлдирди мани нозу итобинг,
Ишқ аҳлига кўзгу сани дийдоринг эмасми?
Дийдорингни бир кўришга ман зоринг эмасми?

Не сабаб эди айладинг аввалда вафони,
Тарк этиб вафони, бошладинг жабру жафони,
Файрилар ила одат этиб кайфу сафони,
Айб эрмас киши гардани олса хатони,
Ишқ аҳлига кўзгу сани дийдоринг эмасми?
Дийдорингни бир кўришга ман зоринг эмасми?

Гар эсга олсанг ваъданг, вафоли севгилингман,
Бахт эшигидан қўл узатган фунча гулингман,
Ҳар доим чаманда нола чеккан булбулингман,
Ҳўснингта бағишлиаган ғазалхон Бодилингман,
Ишқ аҳлига кўзгу сани дийдоринг эмасми?
Дийдорингни бир кўришга ман зоринг эмасми?

ЎЗБЕК ХАЛҚ ҚҮШИҚЛАРИ

Сунбулаю сунбула,
Ўраб олай гул билан.
Менинг кўнглим сен билан,
Сен кетасан ким билан?

Ўчоқ бошида қумғон,
Атрофи баланд қўрғон.
Кўнгил берган ёримни
Кўролмасдан бағрим қон.

Андижонда ўт ёқсам,
Фарғонада тутуни.
Бу дунёда бормикан
Бирор бағри бутуни?

Бу дунёда бор бўлса,
Бирор бағри бутуни,
Қоғоздан ўчоқ ясай,
Гулдан қиласай ўтини.

* * *

Дарё — тошқин, сувлар — тўлқин,
Ўтолмайман-ей.
Отим — ориқ, манзилимга
Етолмайман-ей.

Отгинамни ориқ қилган
Шу майда тош-ей.
Рангинамни сариқ қилган
Шу қаламқош-ей.

Дарёларнинг ул юзида
Уйларингиз-ей.
Оқаришиб кўринади
Бўйларингиз-ей.

Ипданмиди, ипақданми
Кийганингиз-ей?
Бизлардан ҳам ортиқмиди
Суйганингиз-ей?

* * *

Қутлұғ бўлсин тўйлари,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Тенг тушибди бўйлари,
ёр-ёр, ёрон-ей.
Бахтли келин-куёвнинг,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Бир хил орзу-ўйлари,
ёр-ёр, ёрон-ей.

Қизлар қўли ҳиноли,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Сўзлари кўп маъноли,
ёр-ёр, ёрон-ей.
Куёвни маст айлаган,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Келиннинг дона холи,
ёр-ёр, ёрон-ей.

Ўқтам экан поччамиз,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Йўлига гул сочамиз,
ёр-ёр, ёрон-ей.
Кўрманаси зўр бўлса,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Келин юзин очамиз,
ёр-ёр, ёрон-ей.

Жон қизларжон, шошмангиз,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Ҳаддингиздан ошмангиз,
ёр-ёр, ёрон-ей.
Мард бўлмаса шу йигит,
ёр-ёр, ёрон-ей,
Бўлармиди поччангиз,
ёр-ёр, ёрон-ей.

* * *

Юр, десам боғ сайлига,
Ул ёр бормайман, деди.
Арзим айтиб куйласам,
Такрор бормайман, деди.

Жону дил бирлан сўраб,
Юз минг тавозеъ айласам,
Нозланиб, аччиғланиб,
Зинҳор бормайман, деди.

Минг хижолатта қўйиб,
Рангимни этди заъфарон.
Ҳажрида бўлдим, нетай.
Бемор, бормайман, деди.

* * *

Жонон бўламан, деб ҳамани куйдирасанми?
Куйган бу ғарибларни яна ёндирасанми?
Эй оғатижо, юз йилга довур шундай турасанми?
Ёш бошинг ила севмай мана шундай юрасанми?
Эй, Мехри Кулол кўчасидан ўтмаганим, кел!

Шоядки, сени тушимда кўрсам,
Кел, ўргилайн, дебон югурсам,
Дардингни олиб, ғамингни сўрсам,
Дарду аламингда чиқди жоним,
Ўртанди жисмим ҳам устунхоним.

Мен кўрганим онда сен ёшгина эрдинг,
Ҳам эркаю муnis, ёввошгина эрдинг,
Оқ юзлигу холдор, қаламқошгина эрдинг,
Бир ишқи санам бўйнина йўлдошгина эрдинг,
Эй, Мехри Кулол кўчасидан ўтмаганим, кел!

* * *

ЧОЛ:

Қошинг ўсмадаккина, қилпиллама,
Белинг тасмадаккина, қилпиллама,
Мен сени кампир, десам, қилпиллама,
Қилиғинг қиздаккина, қилпиллама!
Қилпиллама, қиздаккина, қилпиллама!
Қилпиллама, жонгинам, қилпиллама!
Қилпиллама, жонгинам, қилпиллама,

КАМПИР: Шоли солдим келига, қилпиллама,
Тегирмоннинг дўлига, қилпиллама,
Шоҳи қийик ярашар, қилпиллама,
Чолгинамнинг белига, қилпиллама,
Қилпиллама, жоним-ей, қилпиллама,

ЧОЛ: Белбогимнинг қирғоғи, қилпиллама,
Ширин кампир фироғи, қилпиллама.
Қўша-қариб юрганнинг, қилпиллама,
Ўчмас сира чироғи, қилпиллама,
Қилпиллама, жонгинам, қилпиллама.

КАМПИР: Рўмолим учи сочиқ, қилпиллама,
Келсам дарвозанг очиқ, қилпиллама,
Жон тасаддуқ бўйингта, қилпиллама,
Бўлганман чиндан ошиқ, қилпиллама,
Қилпиллама, жоним-ей, қилпиллама,

ИККАЛОВИ: Жон тасаддуқ бўйингта, қилпиллама,
Бўлганман чиндан ошиқ, қилпиллама,
Қилпиллама, жонгинам, қилпиллама,

* * *

Халқ ўзи еткизган азиз меҳмоним,
Болама ўхшайди овозинг сени.
Тез хабарин бергил чиқмасдан жоним,
Ўғлима ўхшайди овозинг сени,
Болама ўхшайди нолишинг сени.

Ўғлим йитиб, султон бошим хор ўлди,
Ўғлимни кўрмакка кўнглим зор ўлди,
Йиғламоқдин икки кўзим кўр ўлди,
Ўғлима ўхшайди овозинг сени,
Болама ўхшайди нолишинг сени.

Аввал-бошдан мени ёзим кетибди,
Қўлимдан ўрдагу фозим кетибди,
Қўйнимдан айрилиб, қўзим кетибди,
Ўғлима ўхшайди овозинг сени,
Болама ўхшайди нолишинг сени.

Ўғлим борган жоя сан ҳам борибсан.
Ўғлим билан созу сухбат қурибсан,
Ё ўғлимсан, ё ўғлимни кўрибсан,
Ўғлима ўхшайди овозинг сени,
Болама ўхшайди нолишинг сени.

* * *

Лолачада ишим бор, ҳей лола,
Киссамда кишишим бор, ҳей лола,
Кишишиш бўлса майлига, ҳей лола,
Қиз болада ишим бор, ҳей лола.

Том устида нелар бор, ҳей лола,
Ўрдак билан ғозлар бор, ҳей лола.
Ўрдак кетиб, ғоз қолсин, ҳей лола,
Душман кетиб, дўст қолсин, ҳей лола.

Югур-югур мен турай, ҳей лола,
Бошигни гулга ўрай, ҳей лола.
Сенга келган балога, ҳей лола,
Ўзим кўндаланг бўлай, ҳей лола.

* * *

Бойчечак чиқиби — бугун Наврўз экан,
Ҳамма бир-бираига жигарсўз экан,
Оlam ҳам баробар кеча-кундуз экан,
Бойчечак чиқиби — бугун Наврўз экан.

Янги йилингиз муборак бўлсин, ҳой бобо,
Янги йилингиз муборак бўлсин, ой момо,
Янги йилингиз муборак бўлсин, ҳой она,
Бойчечак чиқиби — бугун Наврўз экан.

Ҳой, боғбон бобо, ниҳолга берсин барака,
Ҳой, деҳқон бобо, далангта берсин барака,
Ҳой, чўпон бобо, қўрангта берсин барака,
Бойчечак чиқиби — бугун Наврўз экан.

* * *

Бойчечагим бойланди,
Қозон тўла айронди,
Айронингдан бермасанг,
Қозон-товоғинг вайрондир.

Қаттиқ ердан қаталаб чиққан бойчечак,
Юмшоқ ердан юмалаб чиққан бойчечак.

Бойчечакни тутдилар,
Тут ёғочга осдилар,

Қилич билан чопдилар,
Бахмал билан ёпдилар.

Қаттиқ ердан қatalаб чиққан бойчечак,
Юмшоқ ердан юмалаб чиққан бойчечак.

* * *

Суст хотин, сузма хотин,
Кўланкаси майдон хотин.
Ёмғир ёғдир — ҳўл бўлсин,
Еру жаҳон кўл бўлсин.
Майсалар қулоқ ёзсин,
Суту қатиқ мўл бўлсин.

Ёмғир ёғдир, қўк бўлсин,
Қурғоқчилик йўқ бўлсин,
Арпа-буғдой бош тортсин,
Кайвонилар ош тортсин.

Ёмғир ёғдир, ҳўл бўлайлик,
Биз ҳам сенга жўр бўлайлик.
Кўкламда ўйнаб-кулиб,
Ҳам шўху ҳам зўр бўлайлик.

Ёмғир ёғди — дўл бўлди,
Еру жаҳон кўл бўлди.
Шафтолилар барг ёзди,
Дунё тўла гул бўлди.
Суст хотин, сузма хотин.

* * *

Эй, кўзлари мастона дилбар,
Жононлардан жонона дилбар.
Бўйларингта бўлай қурбон,
Жон укам,вой, дод-ей,

Оҳ,тишлари дурдона дилбар.
Гуллар очар юзни баҳори,
Кўплар кўзларингни хумори,
Вафо қилсин ҳар кимни ёри,
Жон укам,вой дод-ей,
Вафодор бўл, мастрона дилбар.

Вафолилар доим шодона,
Вафодор бўл доим мардона,
Вафолилар сургай даврона,
Жон укам,вой, дод-ей,
Вафодор бўл, мастона дилбар.

* * *

Читти гул-е, читти гул,
Этагингта гул босай.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

Қўлинг қўлбоғда бўлсин,
Белинг белбоғда бўлсин.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

Тапир-тупур от келди,
Чиқиб қаранг, ким келди.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

Аравада ун келди,
Чиддирмада гул келди.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

Гул яхши-ю, гул яхши,
Гулнинг попуги яхши.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

Ўртада ўйнаган қизнинг
Ҳайдар кокили яхши.
Ҳай-ю, читти гул,
Ҳай-ю, читти гул.

* * *

ҚИЗ: Лапарнинг аввал боши — мармар тоши,
Чит рўмолни ҳўл қилган кўзнинг ёши.
Чит рўмолим хаса-ё, кўлимда чинни коса-ё,
Қизлар лапар айтганда, йигитлар қулоқ солса-ё.

ЙИГИТ:

Лапар айтсанг, тўйда айттин, сулув қизлар қочар-о,
Очилмаган гулғунчани булбул сайраб очар-о.
Эй булбул, мунча сайрайсан тоғу тошни ўйдириб,
Иссиқ-совуқ сув ичасан мой юрагинг куйдириб.

ҚИЗ:

Кўзам олиб, сувга чиқсам — оҳ уради бир йигит,
Кўзам қўйиб, қулоқ солсам — ёрдан айрилган йигит.
Ёрдан айрилган йигитнинг ёри мен бўлсаммикин?
Кўлига қирфий бериб, кўксида жон берсаммикин?

* * *

ЙИГИТ: Дарёning нарёғида бир туп фўза,

Ул фўзанинг тагида олтин кўза.

Жон, янга, жоним янга, арзим сизга,

Ўйнамоққа рухсат беринг қора кўзга.

ҚИЗ:

Дарёning ўртасидан йўл соламиз,

Қизил гул новдасидан уй соламиз.

Қизил гулнинг навдаси тарам-тарам,

Бизнинг ёрнинг қошлари қўйган қалам.

ЙИГИТ:

Қизларжон, қайнар булоққа бошламанг,

Моли кўп, деб бой боласин хушламанг.

Мол деган қўлнинг кири — ювса кетар,

Тирик қўлга мол битар, ўлган кетар.

ҚИЗ:

Дарёning нарёғида ҳай-ҳайлаган,

Қамчинининг сопига зар бойлаган,

Қамчинини қайириб, отта солган,

Ўз ёрини ёмонлаб, хатта солган.

* * *

— Қошингни қаро, дейдилар,

Қора кўз укам, ёр-ёр,

Шириңсўз укам, ёр-ёр,

Кўрсат қошингни, бир кўрайин,

Жоним укам-ей, ёр-ёр.

— Қошимни қўриб нима қиласиз,

Сиз акажоним, ёр-ёр,

Жоним акажоним, ёр-ёр,
Қадирғочнинг қанотини
Кўрмабмидингиз, ёр-ёр.

— Кўзингни қаро, дейдилар,
Қора қош укам, ёр-ёр,
Шириңсўз укам-ей, ёр-ёр.
Кўрсат кўзингни, бир кўрайин,
Жоним укам-ей, ёр-ёр.

— Кўзимни кўриб нима қиласиз.
Сиз акажоним, ёр-ёр,
Жоним акажоним, ёр-ёр,
Охуларнинг кўзларини
Кўрмабмидингиз, ёр-ёр.

— Юзингни қизил, дейдилар,
Қизил юз укам, ёр-ёр,
Шириңсўз укам-ей, ёр-ёр,
Кўрсат юзингни, бир кўрайин,
Жоним укам-ей, ёр-ёр.

— Юзимни кўриб нима қиласиз,
Сиз акажоним, ёр-ёр.
Жоним акажоним, ёр-ёр,
Бозордаги ширмой нонни
Кўрмабмидингиз, ёр-ёр.

* * *

— Сой бўйида турган йигит,
Қошу кўзин сузган йигит,
Билакузугимни олган йигит,
Бергин энди билакузугимни.

— Сой бўйида турганим йўқ,
Қошу кўзимни сузганим йўқ,
Билакузутингни олганим йўқ,
Олганлар берсин билакузутингни.

— Майдон аро юрган йигит,
Саман йўрга минган йигит,
Билакузугимни олган йигит,
Бергин энди билакузугимни.

— Майдон аро юрганим йўқ,
Саман йўрга минганим йўқ,
Билакузугингни олганим йўқ,
Олганлар берсин билакузугингни.

— Ҳаво ҳавога дуч келур,
Қизлар йигитта хуш келур,
Севинчиси ўпич бўлур,
Бергин энди билакузугимни.

— Ҳаво ҳавога дуч келса,
Қизлар йигитта хуш келса,
Севинчиси ўпич бўлса,
Чўнтағимда билакузугинг.

* * *

— Онажон, онажон!
Бошгинам оғрийди-я.

— Бошгинангдан онанг айлансин,
Нималарга оғрийди-я?

— Бозорларда бўлар экан,
Заргарларда турар экан,
Унинг оти тиллақош,
Ўшанга оғрийди-я!

— Онажон, онажон!
Бўйингинам оғрийди-я.

— Бўйингинангдан онанг айлансин,
Нималарга оғрийди-я?

— Бозорларда бўлар экан,
Заргарларда турар экан,
Унинг оти бўйинтумор,
Ўшанга оғриди-я!

— Онажон, онажон!
Қулоққинам оғрийди-я.

— Қулоққинангдан онанг айлансин,
Нималарга оғрийди-я?

— Бозорларда бўлар экан,
Заргарларда турар экан,
Унинг оти олтин исира,
Ўшанга оғрийди-я!

* * *

Сочим учи қўнфироқ,
Ёр, менга қилма фироқ.
Ёр, менга қилсанг фироқ,
Кетай, лекин йўл йироқ.

Сочгинамнинг кўплиги,
Соччопугим йўқлиги.
Қошу кўзим шўхлиги —
Ёргинамнинг йўқлиги.

* * *

Жононга бордим шул кеча,
Бир-бир босиб астогина.
Жонон ётур ноз уйқуда,
Солдим қўлим астогина.

Сесканди-ю: «Кимсан?» — деди,
«Оғам ётур мунда!» — деди.
«Билса, сени ҳам ўлдурур,
Қўймас мени мунда!» — деди.

Дедим: «Садоғанг бўлайин,
Бир бўса бергил жон учун».
«Берсам-берайин жон учун,
Қилма товуш астогина».

Дедим: «Яна бир бўса бер».
Деди: «Үётинг йўқ экан,
Қайдин келибсан — шунда кет,
Кеттил туриб астогина».

* * *

Рўмолим бор, рўмолим бор,
Рўмолимда туморим бор,
Бир кўришга хуморим бор,
Дод алимдан кетди рўмол!

Рўмолимнинг учи шойи,
Ўртасида бордир оий,
Олиб беринг, жоним дойи,
Дод алимдан кетди рўмол!

* * *

Олма отдим отганга,
Нима-нима, нима дейсиз?
Гул боғчада ёттанга,
Нима-нима, нима дейсиз?

Аччиғингиз келмасин,
Нима-нима, нима дейсиз?
Қўл ушлашиб юрганга,
Нима-нима, нима дейсиз?

Қош остида кўзингиз,
Ошно бўлган ўзингиз.
Ошноликка чидолмай,
Ташлаб кетган ўзингиз.

Боқда кириңг — бодом бор,
Аста кириңг — одам бор.
Одам бўлса нетади?
Ўз йўлига кетади.

Ошиқ бўлдим ўзингта,
Қошиңг билан кўзингта.
Айтмолмадим юзингта,
Инсоф берсин ўзингта.

Оқ олма, қизил олма,
Ўзгага назар солма.
Ўзгага назар солсанг,
Ўз билганингдан қолма.

* * *

Қақрода қумри ин этар,
Чипродалли-далли.
Ушлаб олсанг, кимга етар,
Чипродалли-далли.

Қозон қайнар вақур-вукур,
Чипродалли-далли.
Барак пишир — бизни чақир,
Чипродалли-далли.

Пиширганинг тўртта барак,
Чипродалли-далли.
Шунча одам кимга керак?
Чипродалли-далли.

Ола отта миндирилар,
Чипродалли-далли.
Бизни ёрдан айирдилар,
Чипродалли-далли.

* * *

Пар девола, пар девол,
Пар деволнинг гарди бор.
Яхши кўрган ёримнинг
Юрагида дарди бор.

Қошинг қорами, қондим,
Сан сўзлама — ман ёндим.
Изингда хушторинг бор,
Маломатта ман қолдим.

Ҳовуз бўйида жийда,
Жийданинг гули майда.
Ҳамманинг ёри уйда,
Бизнинг дарбадар қайдা?

* * *

— Ёр, нималар дедим сизга,
Яна нималар дедим сизга?
Атласлар олинг ва ё бизга,
Атласлар олинг ва ё бизга.

— Ҳа, атласларни кийиб олиб,
Ҳа, атласларни кийиб олиб,
Ҳилвирлаб келасиз-а, бизга,
Ҳилвирлаб келасиз-а, бизга.

— Ёр, нималар дедим сизга?
Яна нималар дедим сизга?
Ўсмалар олинг ва ё бизга.

— Ҳа, ўсмаларни қўйиб олибон,
Яна ўсмаларни қўйиб олибон,
Учурив келасиз-а, бизга,
Учурив келасиз-а, бизга.

— Ёр, нималар дедим сизга?
Яна нималар дедим сизга?
Сурмалар олинг ва ё бизга.

— Ҳа, сурмалар қўйиб олибон,
Яна сурмаларни қўйиб олибон.
Сузилиб келасиз-а, бизга,
Сузилиб келасиз-а, бизга.

* * *

Қарғалар учса, қарайлик
Марғилоннинг йўлига.
Ҳиди келса, маст бўлайлик
Ҳандалакнинг бўйига.

Ҳандалак бўйликинам,
Сиз унда зор, биз бунда зор.
Тўтиқушнинг боласидек
Иккаламиз интизор.

Интизорлик торта-торта
Танда тоқат қолмади.
Йўлчибиндек сарғайиб,
Учарга ҳолат қолмади.

Йўлчибиннинг ҳолини
Юрган йўловчидан сўранг.
Биз фақир бечорани
Ақли расо ёрдан сўранг.

Кичкина чорбог ичида
Айланар бошим манинг.
Ёр юрган кўчаларда
Тўкилар ёшим менинг.

Ёр юрган кўчаларни
Супурай сочим билан.
Чангчиқса, сув сепай
Кўздаги ёшим билан.

Фунчамидим қайрилгани,
Гулмидим очилгани.
Ваъдалар шундаймиди,
Ўлмай туриб айрилгани.

* * *

Қизгина, ҳайда, қўйингни боқайин,
Эшигингда чашма бўлиб оқайин.
Эшигингда чашма бўлиб оқмасам,
Лабгинангда писта-бодом чақайин.

Қизгина қирга ёяди бўзини,
Савдогарга кўрсатади ўзини.
Савдогар савдога кетди мол учун,
Қизгина савдойи бўлди ёр учун.

Қизгинанинг боғи бор, боғбони йўқ,
Қизгинанинг дарди бор, дармони йўқ.
Қизгина, боғингта боғбонинг бўлай,
Қизгина дардингта дармонинг бўлай.

* * *

У маҳаллангдан бу маҳаллангта
Йўллар бормикин?
Кўкрагимга ўқ тегибди,
Дориси бормикин?

Оҳ, дориси бормикин?
Воҳ, дориси бормикин?
Бодом қовоқ, юпқа томоқ,
Додимга етсанг-чи!

У ёнингдан ўтай, бу ёнингдан ўтай,
Кўнглингни олай.
Тўтикушнинг боласидай
Қўлингта қўнай.

Бодом қовоқ, юпқа томоқ,
Додимга етсанг-чи!

Сим-сим оралаб қор ёғадир,
Тоғни бўралаб.

Ёрим кетди — орқасидан
Қолдим мўралаб.

Яна қолдим мўралаб,
Дўст, яна қолдим мўралаб.
Бодом қовоқ, юпқа томок,
Додимга етсанг-чи!

* * *

Қош агар пайваста бўлса,
Ўсмани гардон қилур.
Ёр агар нодон бўлса,
Ошиқни саргардон қилур.

Файра-ғайра дам-бадам,
Оромижоним сен менинг,
Ширинзабоним сен менинг.

Қоралар, қоп-қоралар,
Ошиққа маъшук мўралар.
Ёр билан ўйнай десам,
Қўймайди баҳти қоралар.

Файра-ғайра дам-бадам,
Оромижоним сен менинг,
Ширинзабоним сен менинг.

Боққа кирсам — боқасан,
Имлаб қошингни қоқасан.
Қоқма, десам, қоқасан,
Бир балога тоқасан.

Файра-ғайра дам-бадам,
Оромижоним сен менинг,
Ширинзабоним сен менинг.

* * *

Нозингта жон тасаддуқ,
Жонон, десам, уялма.
Бўйингта бўлдим ошиқ,
Маржон, десам, уялма.

Олма, дедим, ўзингни,
Ололмадим сўзингни,
Ҳидлаб кўриб ўзингни,
Райҳон, десам, уялма.

Доим қаддингни ўйлаб,
Номингни тилда сўйлаб,
Юрдим маҳалла бўйлаб
Ҳайрон, десам, уялма.

Кўрдим сени қачонда,
Гулзору боғ, чаманда,
Севдим сени ўшанда,
Боғбон, десам, уялма.

Тортма ўзингни нари,
Кўзим сенга хумори.
Ошиқларнинг шиори
Ёлғон, десам, уялма.

* * *

Дейди-ё, дейди-ё,
Минорама, дейди-ё.
Минорага суюнган
Чинораман, дейди-ё.

Ярми олтин, ярми кумуш
Пиёламан, дейди-ё.
Ёрга салом бергали
Уёламан, дейди-ё.

Хулкар билан Тарозу
Тенг келади, дейди-ё.
Келинойим кўйлаги
Кенг келади, дейди-ё.

Кенг келса ҳам майлига,
Ярашади, дейди-ё.
Қўлларини узукка
Тўлдиради, дейди-ё.

* * *

Қошинг асли қародир,
Ўсма қўйганинг ёлғон.
Сенинг учун мен куйтан,
Сенинг қўйганинг ёлғон.

Қалдирғоч қаро бўлур,
Қаноти ало бўлур.
Ёшлиқда берган қўнгил
Айримас бало бўлур.

* * *

Олма пишганда келинг,
Тагига тушганда келинг.
Орқа чочи жамалак,
Белига тушганда келинг.

Ёrim келадир яшнаб,
Зар кокилини ташлаб,
Хипча белини ушлаб,
Шаккар лабини тишлаб.

* * *

У ёнга ташлаб ўйнасан, —
Бу ёнга ташлаб ўйнасан,
Орқа сочим жамалак —
Ёнбошга ташлаб ўйнасан.

Сариф-сариф қуш бўлай,
Самоварингта қўнай.
Ёrim, деган тилингни
Садоғалари бўлай.

Қошинг қиёласанми?
Чинни пиёласанми?
Нимага қарамайсан,
Мендан уяласанми?

* * *

Қора сочим ўсиб, қошимга тушди,
Не савдолар менинг бошимга тушди.
Сенинг ишқинг менга қайдин ёпищди,
Танамдан ўт чиқиб, бағрим тутащди.
Ўзинг ошно, дилинг бегоналарда.

Томга ўсма экзам, ўсаман, дейди.
Ёрга бино қўйсам, кетаман, дейди.
Кетма ёrim, кетма, жоним беройин,
Тилимнинг учида новвот беройин.
Ўзим ҳар жойдаман, қўнглим сендаур.

* * *

Шамол эшик очади,
Ёrim писта чақади.
Очма, десам, очади,
Очади-ю, қочади.

Ёrim кетаман, дейди,
Кеткизгали қўймайман.
Йўлларига чим босиб,
Ўткизгали қўймайман.

Эшик олди гул ҳовуз,
Гул тергали келганмиз.
Гулни баҳона қилиб,
Ёр кўргали келганмиз.

* * *

Беқасам тўнлар кийиб,
Мунча мени куйдирасан.
Ҳар замонда бир қараб,
Вой, беажал ўлдирасан.

Кўхи Қофдан келади
Шаршаранинг овозаси.
Бевафо бир ёр учун
Бўлдим жаҳон овораси.

Тоғдаги юрган кийикка
Мен нечун занжир солай?
Сен бироннинг ёри бўлсанг,
Мен нечун қўнгил қўяй?

Оқ, илон, оппоқ, илон,
Ойдинда ётганинг қани?
Мен ёмондан айрилиб,
Яхшини топганинг қани?

Оҳ, уарман, оҳ, уарман,
Оҳларим туттай сени.
Кўз ёшим дарё бўлиб,
Балиқлари юттай сени.

* * *

Ҳай-ҳай ўлан, жон ўлан,
Кимнинг тўйи, ёр-ёр.
Оқ гул билан қизил гул —
Қизнинг тўйи, ёр-ёр.

Қат-қаттина қатламалар
Қатланади, ёр-ёр.
Қизни олиб, янгалари
Отланади, ёр-ёр.

Қизни олиб, янгалари
Тура турсин, ёр-ёр.
Оқ сут берган оналари
Рози бўлсин, ёр-ёр.

* * *

— Эшигингда нелар бор,
Чаманнорингдан.
— Ўрдак билан ғозлар бор,
Бўйлорингдан.

— Ўрдак ўлиб, ғоз қолсин,
Чаманнорингдан.
— Душман ўлиб, дўст қолсин,
Бўйлорингдан.

Боққа кириб, олма енг,
Боғнинг олмаси яхши.
Ёрга ширин сўзни денг,
Ёрнинг ваъдаси яхши.

* * *

Сайранг, булбулим, сайранг,
Шу гулнинг шохи синсин.
Ёр айриламан, дейди,
Айрилиб, кўнгли тинсин.

* * *

Қизил олма гулидек
Қизил гуллигим ёrim.
Оғзида новвот борми,
Ширин сўзлигим ёrim.

* * *

Қошингни қорасига,
Хол бўлай орасига.
Асти раҳминг келмайди
Бироннинг боласига.

* * *

Олов ёнсин ёғ билан,
Бағрим куйсин доғ билан.
Ўйнамадим-кулмадим
Кўнглим суйган ёр билан.

* * *

Тоғдаги барра қиёқдек
Қошларингдан ўргилай.
Янги чиққан майсадек,
Мўйлабларингдан ўргилай.

* * *

Тоққа ёмғир кор қилурми
Муттасил ёққан билан?
Давлатингиз кам бўлурми
Бир қиё бокқан билан?

* * *

Боғ айланиб чий тутдим,
Келасан, деб кўз тутдим.
Келмаслигинг эшитиб,
Коса-коса қон ютдим.

* * *

Сени унда, мени бунда яратди,
Орамизда оқар дарё яратди.
Оқар дарё экан — оқди-ю кетди,
Бевафо ёр экан — ташлади-кетди.

* * *

Қошингни қораси ювса кетарми?
Санингдек тоза гул боғда битарми?
Санингдек тоза гул боғда битганда,
Сўраб борсам, боғбон менга сотарми?

* * *

Самарқанд сойида қолди узугим,
Қачон келгай менинг кўзи сузугим.
Агар келса менинг кўзи сузугим,
Улардан айлансин тилла узугим.

* * *

Қошинг Қашқар қамиши,
Тишинг заргар кумуши.
Бизнинг ёрнинг емиши
Катта боғнинг кишмиши.

* * *

Чумчуклар чирқилади,
Шом бўлганга ўхшайди.
Юрагим дукиллайди,
Ёр келганга ўхшайди.

* * *

Шамчироқнинг ёнганидан,
Ёнмагани яхшироқ.
Бевафо ёр бўлганидан,
Бўлмагани яхшироқ.

* * *

Гулни гул дерму киши,
Гулни тикони бўлмаса.
Ёрни ёр дерму киши,
Ёрни вафоси бўлмаса.

* * *

Ака, балаңдингга чиққим келадир,
Тиззангга бош қўйсам, уйқум келадур.
Уйқумнинг келгани айни намозшом,
Айни намозшомда ўнглим паришон.

* * *

Олма гули нофармон,
Излаб сени топарман.
Излаб сени топганда
Ўнг бетингдан ўпарман.

* * *

Гули сафсанни кўринг,
Сувга қараб қайриладир.
Бевафо ёрни кўринг,
Ўлмай туриб айриладир.

* * *

Омон ёр айласанг-чи, омон-ёр,
Белингни бойласанг-чи, омон-ёр.
Суйган ёринг келибдир, омон-ёр,
Очилиб ўйнасанг-чи, омон-ёр.

* * *

Кўрмайин босдим тиконни,
Тортадирман дардини.
Кўрсам эрди босмас эрдим,
Тортмас эрдим жабрини.

* * *

Пиёла рангига боқсам,
Менинг рангимга ўхшайди.
Ичидаги қаро чойи
Юрак доғимга ўхшайди.

* * *

Кизил гул илдизиман,
Ёқангнинг қундузиман.
Мени кўп хўрлама, ёр,
Бироннинг ёлғизиман.

ХАЛҚ РУҲИЯТИНИНГ КЎЗГУСИ

Қадим ул-айёмдан сўз ва мусиқа муқаддас саналиб келган. Дунё сўз туфайли яралган бўлса, инсон жисмига жон мусиқа ёрдамида кирган. «Сўзда сеҳр бор, шеърда эса ҳикмат», — деган ҳадис бежиз айтилмаган — бунда бир олам маъно бор.

Инсон ҳаётида қўшиқнинг ҳамиша ўз ўрни, ўз вазифаси мавжуд — у эрмакка тўқилмаган, ҳаваста айтилмаган, бекорчиликдан эшитилмаган: қўшиқ кишиларни яшашга, курашга чорлаган, меҳнатта, муҳаббатта руҳлантирган, дарду қайғусига малҳам, баҳту қувончига шерик бўлган... Қўшиқнинг халқ орзу-армонларининг ифодаси, халқ руҳиятининг кўзгуси ҳисобланиши шундан.

Ўтмишда қўшиқ матнини халқнинг энг донишманд, энг тажрибали, энг машҳур шоирлари ёзишган. Энг гўзал, энг маъноли, энг таъсирчан сўзларни танлабтанлаб ёзишган. Булбул билан баҳс бойлашадиган мөҳир бастакорлар уларга куй басталаган, қумрини доғда қолдирадиган хушвот ҳофизлар уларни ёниб ижро этган.

Қўшиқ бизда ана шундай муқаддас, илоҳий бир мўъжиза саналиб келган эди. Халқимизнинг руҳини синдириган, тафаккурини тушовлаган инқилоб унинг қўшиқларини ҳам илоҳий қанотларидан жудо қилди, муқаддас мазмунидан маҳрум этди — у нафис либослари, зебу зийнатлари ечиб олинган яланғоч илҳом фариштаси янглиғ мунғайиб қолди.

Маълумки, қўшиқ азал-азалдан буюк сафарбар куч ҳисобланади. Унинг бу хусусиятини яхши анлаган Шўролар ҳукумати ўз мафқурасини халқ онгига сингдириш учун қўшиқдан бир восита сифатида фойдаланди. Натижада оддий сўзлар қўшиқ матнига кириб келди, қизил сўзлар қўшиқ матнига кириб келди. Қадим-қадимдан муқаддас сўзлар шодасидан иборат бўлган қўшиқ қора сўзлар тизмасига айланди. Халқнинг асл шоирлари қолиб, маддоҳлик, тарғиботчиликни касб қилиб олган ҳаваскорлар қўшиққа қўл урди. Шу та-

риқа, қўшиқ ўзининг самовий юксаклигидан пастта тушди, қўшиқ ўзининг муқаддаслигини йўқотди — қўшиқ ҳам шунчаки ҳодиса, оддий бир нарса бўлиб қолди.

Санъатта нисбатан бўлган бундай сиёсий-мафкура-вий муносабат бутун XX аср давомида қўшиқчиликка ўзининг салбий таъсирини ўтказиб келди. Натижада, қўшиқчилик учга бўлинди: мумтоз қўшиқлар, ҳалқ қўшиқлари ва замонавий қўшиқлар. Замонавий қўшиқлар ўзининг ташқи ялтироқлиги, коммунистик мафкура тарғибига йўналтирилганлиги, маъно-мазмундан деярли маҳрумлиги билан ажralиб турди. Бу қўшиқларнинг кўпи бутунги кунда унтилиб кетганлиги ёки уларни энди айтиб бўлмаслигининг ўзи фикримизнинг яққол исботидир. Минг бир машаққат билан тўпланиб. «Ўзбек ҳалқ музикаси» кўп жилдигидан ўрин олган замонавий қўшиқларнинг кўпчилиги ҳозирда кераксиз матоҳга айланди — уларни эслагиси ҳам келмайди кишининг. Чунки уларда «кatta ofa», коммунистик партия, социалистик меҳнат, совет турмуш тарзи улуғланган, паранжи ташлашга, босмачиларга қарши курашга даъват этилган, сталинча беш ийликлар, колхоз ҳаёти тараннум этилган. Ҳалқ хотираси, онгига бундан ҳам ортиқ тажовуз бўладими?! Ўзининг қуллигини шоҳлик дараҷасида улуғлаш — ҳақиқий манқуртлик аслида шу эмасми?!

Эсиз сўз, эсиз мусиқа...

Қўшиқдан том маънода завқланиш, ҳузурланиш учун, бизнингча, унда уч муҳим унсур — теран матьноли ва таъсирчан шеър, гўзал ва оромбахш мусиқа, ёқимли ва жарангдор овоз ўзаро мувофиқ келиши керак. Шу уч унсурдан бири етишмадими, билингки, ўша қўшиқ мукаммал эмас. Ундан олинадиган завқу ҳузур ҳам тўқис бўлмайди. Қўшиқни тинглайсиз-у, бири кам дунё каби завқингизнинг бир чети кемтик бўлиб қолаверади.

Бахтга қарши, ҳозирги кунда ҳар жиҳатдан мукаммал қўшиқлар Анқонинг уруғи бўлиб кетди. Тўғри, санъаткорлар сафи тобора кенгаймоқда, ёш истеъдодлар кўплаб пайдо бўлмоқда. Лекин, қизиқ парадокс: қўшиқчилар сони кўпайган сари яхши қўшиқлар камайиб кетаяпти.

Қўшиқ аслида энг муҳим ва таъсирчан тарбия воситаларидан бири. У одамларни яшашга, курашга, севишга, меҳнат қилишга руҳлантирибгина қолмай, уларнинг

савиясини кўтариши, маънавиятини бойитиши керак. Замонавий қўшиқларнинг кўпчилиги эса, аксинча, умумий савияни туширишга хизмат қиласяпти. Таъбир жоиз бўлса, баъзи қўшиқлар ёшларни эзгу ишларга эмас, балки ножўя хатти-ҳаракатларга рағбатлантираяпти.

Ушбу мўъжаз сўнгсўзда биз қўшиқнинг нима сабабдан қадрсизлангани, оммавий тарифбот воситасига айланиб қолганлиги хусусидаги мулоҳазаларимизни баён этиш баробарида, қандай қилиб замонавий қўшиқчиликимиз савиясини кўтариш тўғрисидаги фикрларимизни илгари суришни мақсад қилдик. Зоро, бу ҳозирги кунда маънавият соҳасининг энг оғриқли муаммоларидан бири бўлиб қолди. Зиёллиларимиз, куюнчак қўшиқ муҳлисларининг қўшиқчиликимиз савиясидан ташвишланаёттани, оммавий ахборот воситаларида танқидий чиқишилар қилишаёттани бежиз эмас, Бунинг учун бизда мумтоз шеърият ва ҳалқ оғзаки ижодидан иборат икки мустаҳкам қанот мавжуд: улардан фойдаланиб, ўрганиб, мазмунан теран қўшиқлар яратиш — давр талаби. Ахир, шундай бой қўшиқлар хазинаси, шундай қадимий қўшиқчилик анъянасига эга бўла туриб, енгилелпи қўшиқларнинг кетидан қувиш биздай маънавияти юксак ҳалққа муносиб иш эмас. Табиатан булбул каби яратувчи ҳалқ бўлган ўзбекка тўтидай бирорвларга тақлид қилиш, тўғри келганинг ноғорасига ўйнаш ярашмайди. Ҳалқнинг ўз таъбири билан айтганда: «Бургут пашша тутмайди!»

Машҳур адаб Абдулла Қаҳҳор: «Толстой бобонинг асарлари қазига ўхшайди, чайнаган саринг мазаси чиқади», — деб лутф қилган эди. Бизнинг мумтоз қўшиқларимиз ҳам шундай: уларни эшитган, мағзини чаққан саринг янги-янги маъноларини топиб, ҳайратга тушсан киши.

Минг йиллар тажрибасини ўзида жамлагани учун ҳалқ қўшиқларининг ҳам мазмуни чуқур, фалсафаси теран, ифода тарзи гўзал. Ўзининг табиийлиги ва самимийлиги, таъсирчанлиги билан юракка чиппа ёпишади. Биргина мисол келтирайлик:

Бу бири кам дунёда тўқис баҳт, мукаммал тақдир, боқий хотиржамлик йўқ. Оlam олам бўлиб яралгандан буён ўзини ҳар жиҳатдан саодатли санаган инсон ўтган эмас: бойда кўпинча баҳту фароғат йўқ, камбағалда молу давлат; бирор тирноққа зор, бирор ноқобил фарзандидан безор; кимдир севгани билан бўлолмаган,

кимдир севганининг қадрини билолмаган; баъзилар бош-кети йўқ турмуш ташвишларидан чарчаган, баъзилар бир текис, сокин ҳаётдан безган... Хуллас, ҳамманинг бир дарди, бир армони, бир кам кўсти бор. «Бу дунёда бағри бутун одам йўқ!» — деган ана шу чукур ҳаётий фалсафани халқ мана бундай гўзал бадиий образда ифодалайди:

*Бу дунёда топилса
Бирор бағри бутуни,
Қоғоздан ўчоқ ясай,
Гулдан қиласай ўтшини.*

Мумтоз қўшиқлар матнини танлашда биз асосан, шоирлар девонига таяниб, уларни имкон қадар тўлиқ беришни маъқул кўрдик. Сабаби: муайян олинган қўшиқ бир неча куйга солиб айтилган, бирида тушиб қолган байт ёки банддар бошқасида тикланган. Қолаверса, ҳар бир хонанданинг ўз диidi бор: балки унга айнан илгариги ижроларда тушиб қолган мисралар маъқул бўлар. Айтайлик, Завқийнинг «Юзунгни кўрсатиб аввал...» деб бошланадиган мухаммасини мумтоз қўшиқларимизнинг бетакрор ижрочиси Тожиддин Муродов «Гиря» куйига солиб, нисбатан тўлиқ ҳолида айтгани маълум: унинг ижросида мухаммас 4 банд — 20 мисрадан иборат. Ҳолбуки, «Асирий» ва «Оромижон» куйларига солингандা унинг фақат икки банди куйланган.

Маълумки, мумтоз қўшиқларимизнинг матнини тушуниш осон эмас. Уларда эскирган сўзлар, форсий-арабий иборалар анча-мунча. Ўқувчиларга қулагайлик яратиш, уларнинг қимматли вақтини тежаш учун тушунарсиз сўзларга матн остида изоҳ беришни лозим топдик. Мақсадимиз — ўқувчи мутолаа жараёнининг ўзида матнининг маъно-мағзини чақиб олсин. Қалин-қалин луғатларни титиб, керакли сўзларни излашга ҳамма ҳам вақт тополмайди, барчанинг ҳам ҳафсаласи етмайди. Қолаверса, баъзан ўша луғатлардан зарур сўзларни топмай, овора ҳам бўласиз. Хонандаларимизнинг баъзи сўзларни тушунмай, ижро жараёнида бузиб, нотўғри талаффуз қилаёттанилари ҳам бизни шундай йўл тутишга унади.

Азиз қўшиқсевар муҳлислар! Сизга ҳавола қилинётган ушбу тўплам асосан асрлар давомида куйланиб келган, ҳозирда ҳам севиб ижро этилаётган, бундан

кейин ҳам яшашда давом этадиган умрбоқий қўшиқлардан тузилди. Уларнинг адади кўп — биз бу мўъжаз тўпламда бугунги кун нуқтаи назаридан энг машхур қўшиқларнигина танлаб олишга ҳаракат қилдик. Лекин изланишлар давом этади. Мухлислар ва мутахассисларнинг фикру мулоҳазалари, таклифларини иnobатта олиб, келгусида уни мукаммаллаштириш, имкони борича, барча энг машхур қўшиқларни бир муқова остида жамлаб, қўшиқсевар халқимизга тақдим этиш ниятимиз бор.

Бу тўплам қўшиқсевар халқимизни машхур қўшиқлардан баҳраманд этиш, санъаткорларимизга уларнинг матнини топишга кўмаклашишнингина кўзда тутмайди, айни пайтда, уларни шу ва шунга ўхшаш шаклан гўзал ва мазмунан теран, халқ хотирасида узоқ вақт сақланиб қоладиган қўшиқларни куйлашга даъват ҳам этади.

Эргаш ОЧИЛОВ,
филология фанлари номзоди

МУНДАРИЖА

Атоий	3
Лутфий	5
Ҳоғиз Ҳоразмий	10
Низомий Ганжавий	11
Ҳоғиз Шерозий	12
Алишер Навоий	14
Заҳириддин Муҳаммад Бобур	55
Фузулий	73
Бобораҳим Машраб	83
Амирий	114
Нодира	115
Увайсий	122
Маҳзуна	126
Мужрим-Обид	128
Огаҳий	129
Комил	137
Муқимий	140
Фурқат	149
Завқий	163
Ҳазиний	165
Ҳамза	166
Мискин	172
Ноқис	174
Нозимахоним	175
Чокар	176
Махтумқули	178
Билол Нозим	186
Чўлпон	187
Халқ	189
Хислат	190
Ҳамид Олимжон	192
Бодил	193
Ўзбек халқ қўшиқлари	194
Халқ руҳиятининг кўзгуси (сўнг сўз)	217

УМРБОҚИЙ ҚҰШИҚЛАР

I китоб

Лойиҳа муаллифи Ахрор Аҳмедов

«Шарқ» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси
Бош таҳририяти
Тошкент — 2002

Мұхаррир — А. Аҳмедов
Бадий мұхаррир — А. Мусаҳұжаев
Техник мұхаррир — Р. Бобохонова
Мусаҳҳиқлар Ю. Бизаатова, Ш. Хуррамова

Теришга берилди 27.09.2002. Босишига рухсат этилди 19.11.2002.
Бичими $84 \times 108^1 / _{32}$. Балтика гарнитураси. Офсет босма. Шартли
босма табоги 11,8. Нашриёт-хисоб табоги 9,2. Адади 3000 нусха.
Буюргма № 4093. Баҳоси келишилган нарҳда.

**«Шарқ» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси босмахонаси
700083 Тошкент шаҳри, Буюк Турон, 41**